تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

چەند ھەنگاۋىك بەرەو بەختەرمى

نووسينى

جي. پي. واسواني

ودرگيراني

مهدى مصطفى احمد

بِوْدِابِهِ زَائِدِتِي جِوْرِمِهَا كَتَيْبِ سِمِرِدِائِي: (مُغَفَّدِي إِقْراً الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: ﴿ مُنتَّدَى إِقْرًا الثَّقَافِي)

يراي دائلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى افرا النفافي)

www. igra.ahiamontada.com

www.lgra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ,عربي ,قارسي)

چەند ھەنگاويىك بەرەو بەختەوەرى

به بالمبدانی بالفرد. غ ناریرب ناریرب

چەند ھەنگاويك بەرەو بەختەرەرى

جي، پي، واسواني

فريبا مقدم

مهدى مصطفى احمد

محمد على احمد

خ ۲۰۱۰

بەيروت _ لوبنان

(۱۳۹۹)ی ساڵی (۲۰۱۰)ی بهریّوهبهرایهتی

گشتی کتێبخانه گشتیهکانی پێدراوه.

ناوی کتیہے:

وەرگىرانى بى فارسى:

وەرگىپرانى بۆ كوردى:

نەخشەسازى ناوھوھ:

سالٰی چـــاپ:

شويني چــاپ:

ژمــارهی سپاردن:

بازاپی زانست بق کتیّب و چاپهمهنی website: www.nareenpub.com E-mail: info@nareenpub.com

تەلەفۇن: ۲۸۱۱۹۸۲ ۲۲ (۲۰۹۳۶)

مربایل: ۱۲۶۲۰۶۰۷ ع۹۹۰۰

چەند ھەنگاويك بەرەو بەختەوەرى

نووسینی جی. پی. واسوانی

ومرگیّرانی مهدی مصطفی احمد

ئهم و هرگێڕانه پێشكهشه به:

به دایك وباوكی ئازیزو خۆشهویستم كه ههمیشه چرای
 ریگا بوون بۆم له ههورازو نشیوهكانی ژیاندا.

- به ههموو ئهوانهی که خهمخوری نه ته وه که یانن بو زیاتر هوشیار کردنه وه یان و ئه نووسن له پیناو پرکردنه وه ی که لینه راسته قینه کانی کومه لگه که مان و ئه بنه مه شخه لی ریگاو به رچاو روونی گه ل بوگه یاندنیان به لووتکه ی به خته وه ری هه ردوو جیهان.

هەروەھا سوپاسى ھاورێى بەرێزم كارێز قادر دەكەم.

پیشهکی ومرگیر

کاتیک سهیری واقیعی کومه لگه که مان ده که ین، ده بینین زور به ی خه لک تووشی جوریک له بی تومیدی و پهش بینی و وهسواسی بوونه و ناتوانن به سهر نه فسی خویاندا زال بن. بینگومان هو کاری هه موو ته وانه ش ده گهریته و میو دوور که و تنه و ه خوای گهوره و گرتنه به ری پیوشوینیک که هیچ سوودیکی بو مروفایه تی دورو و روز خه لک تووشی نه خوشیه جهسته یی و ده روونیه کان ده کات.

چرونکه به وهدواکه وتنی هه واو نه فس مروّ فه به خته وه ر نابیت، به لاکوو ته نیا کاتیک مروّ هه ست به به خته وه ری ده کات که سنووره کانی خوای گهوره نه به زینیت و له و چواچیوه یه دام بجوولایته وه که خوا بزی دیاری کردووه ، چوونکه مادام خوا خالیق و به دیهینه ری مروّفه ، هه رخوشی به لیزانانه به رنامه و پروگرامیکی بو به خته وه ری و گهیشتن به که مالی مروّفه کان داناوه که شیاوی به فوه یه په یره وی لیّوه بکریّت بو گهیشتن به به خته وه ری هه ردوو جیهان .

به لام به داخه وه ئه مرق خه لك پشتى لهم به رنامه به پيره كردووه، هه ربقيه شهيچ كات هه ست به ئاسووده يى و به خته وه رى ناكه ن، هه تا ئه وانه ش كه به رواله ت به خته و ه ر ديارن و خاوه ن سه روه ت وسامانیکی زورن، که چی له ناخه و هه ست به بیزاری و نائاسووده یی ده که ن و زوریشیان تووشی خو کوشتن ده بن.

من کاتیک نهم کتیبهم خوینده وه کومه لیک شتی باشم لی بهدی کرد، وهکوو نهوه ی باسی نهوه ده کات چون مروّق به خته وه ربیت و به سه رترسدا زال بیت و پشت به خودا ببه ستیت و ... هند. بویه به باشم زانی که کتیبه که له زمانی فارسیه وه وه رگیرم بو زمانی کوردی به و هیوایه ی که ببیته مایه ی تیدا سوودمه ند بوون و که لک لیوه رگرتن بو خوینه رانی به ریز.

ویّرای وهرگیّرانی دهقی کتیّبهکه، له و شویّنانه ی که به پیّویستم زانیووه تیّبینی و روون کردنه و هی خوشم له سهری ههبووه بیّ زیاتر شاره زابوون له بابه ته که و ههروه ها بی کوّك بوونی بابه ته که له گه ل بنه ماکانی تایینی ییروزی تیسلام.

ئے ویش بے پیسی نہو ئایہ تے کے خوای گے ورہ دہ فہ رمویّت: ((فبشر عباد الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه)).

مهدی مصطفی احمد Mehdi_kurdistani@yahoo.com ۲۰۱۰/۱/۲

ئەگەن بەدىھىنەرى گەردوون

پێشهکی:

دله کانمان په نجاوه و په ریخشانه، نایا که سیک ههیه نارامی و ته سکینیک بداته دله کانمان، پووحمان په ریخشانه نایا که سیک ههیه که په ریخشانی پووحمان لابدات و نیمه وه کوو شنه بای کویستانه کان بال سووك و شاد بکات؟

ژنیکی نزیکه ی نهوه ت ساله م دهناسی که هیچ کات له هیچ شتیک ناراحه ت نه ده بوو، نه و هیچ کات تووره نه ده به به به ده واله سه رخق و چالاك بوو هه روه كوو ئاوی زولالی كانیه په نگاوه كان، هه میشه له ئارامیه کی خوایی ده ژیبا، له گه لا هه موو که س هه موو شت و هه تا خوشی له ئارامیدا بوو، پرسیاران لیکرد چون ده توانیت له هه موو بارود ق خیک دا بیر ئاسووده بیت؟ ژنه که وه لامی دایه وه: (من هه موو شه و یک ده به منالیک و پیش خه و تن ده چمه کونج یکی ئارام و بی ده نگ ده به بی ده نگدرانیه کان و مه شغه له کان و کارووباره کانی روزانه یه ک به یه ک به خوا ده که مه و به یه ک به خوا ده سییرم).

ئەگەر لەكارىك كەكردورمە يان لـ قسەيەك كـ ووتومـ ھەست بەتاوان بكەم. ئەگەر كەسىپكم رەنجانىدبىت، ھەموو ئەوانى كە خه لوه تسدا بهخودا ده لسيم وبؤخسواي بساس ده کسهم وه داواي ليخوشبوروني ليدهكهم و بهخشيني ئهو قبوول دهكهم، ئهگهر له بارهی شتیکهوه نیگهران بم بهخوای دهسییرم و وازی لیدینم، ئەگەر ھەست بە تەنھاپى بكەم يان گومان بكەم كەكەسىپك مىنى خوش ناويد، ههموويان بهخوا ده ليم و نهو كات خودا من له باوهشی پر سۆزی خزی دهگریت، ههمیشه کاتیك که بهم شیوهیه واز له ههموی شتیك دههینم و به خودای دهسییرم ههست به ئاسوودەيەكى گەورە دەكەم، وەھەمور فىشارەكان، مەشىغەلەكان، تووره بوونه کان له ناو دهچن. به لئي دله کانمان قورسه ههندي جار که سهیری قوولایی چاوهکانی ئیوهدهکهم، دهردو خهمیکی قوول دەبىنم، ئەمرۆ بەئىرەدەلىم كە سەرچاوەي ئەو دەردو خەمەي كە زهمهنیکه له دلهکانتان جیگیر بووه، ههست کردنه به جیایی و دووري لهخوا،

سهیری جوانی نهبینراوی خوا بکهن که بهردهوام به زمانه جیاوازهکان بانگی کردووه ((ئیّوه له بهندی ناخرشی و گوناه رزگار

دەكەم، بارەكانتان سووك دەكەم، دلله بى قەرارەكانتان ئارام دەكەم)).

زوریک له نیمه ههول دهدهین که باری کیشهکانمان به تهنیایی هـه لگرین یان چارهسه ریکیان بن بدوزینه وه هه ر تهمری تهم قورساییانه دابنین و بهخودای بسییرن له خهانوه تدا کیشه کانتان یه ک به یه ک بزخوا باس بکهن، دوعا بکهن ههتا وهکوو ریگا جارهیهك بدوزنهوه، به دلسوزیهوه بپارینهوه، وه باوهرهتان ههبیت که خوداوهند ئیوه به تهنیا جی ناهیلیت خوای بهروهردگار لـ قورئانی پـیرۆزدا فەرمووپـەتى ((بانگى مـن بكـەن، هـەتاوەكوو وهلامتان بدهمه وه))، بانگی ئه و بکهن که له ههر دایك و باوكیك بهبهزهیی تره، بهخشنده و به رهحمه، له ده رده کان و بچووکترین خواسته کانتان ئاگاداره، ئه و ئاگاداري هه موو شتيکه، که واته بانگی ئه و بکهن و ههموو شتیك به و بسپیرن ههتاوه كوو وه لام وەرېگرنەوە.

ههموو روزیّك که له خه و هه لدهستن دوعا بکهن ((ئهى خوایه، ئهى پهناى بى پهنایان ئهى خوداى بیّکهسان سووکانى ژیانى خوّم به دهسته کانى پاریزراوى تو دهسپیّرم، بو ههر شوینیّك که ده ته ویّت ریّنماییم بکه)). به درینرایی روز،کاتی راپه راندنی کاره کان، ساتیک بوهستن و دووباره بپارینه وه ((ئهی پهنای بی پهنایان، ئهی خوای بی کهسان...هند.)) بهم شیوه به دهبینین که کیشه کان ناتوانن به سهر ئیره دا زال بن، زه خت و مشهوه شی و مه شغه له کان ناتوانن به به سهر ئیوه دا سه ربکه ون، ئه و کات پیکه نینیکی ههمیشه یی به سهر دهمووچاوه کانتانه وه ده نیسشیت، چوونکه پیکهنین و مه شغه له کان ناتوانن له ته کیدابن، هه رکات هه ست ده که نقه مه فه و وهسواسی له ده روونتاندا زور ده بیت، ته نیا پیبکه نن، به مشیوه یه و هسواسی مشهوه شیه کان تیک ده شکین و هه و ره کانی که ده ترازین و خوری نارامی دووباره ده در دوشیته و هه و ره کانی که ده ترازین و خوری نارامی دووباره ده در دوشیته و هم و ره کانی

بەشى يەكەم

بۆچى مرۆڤە باشەكان ئازار دەچێژن؟

ل ه ه موو شوینه کان حیکایسه ت یه کیکه خه لکی ده لین ((ئیمه راستگر بووینه و به جیدی هه ولمان داوه، ئازارمان به که س نه گه یاندووه، خراب به کارهینانمان به رامبه رکه س نه بووه، تا ئه و جیگایه ی که توانیومانه چاکه مان کردووه، به لام هیشتاش ئازار ده چیژین برچی؟))

بۆچى مرۆۋەباشەكان ئازار دەچێژن؟

عادەتەن دەچمە ھەر شوينىنك، چ لەھىندسىتان و چ وولاتەكانى تىر، ھەموو خەلك لىم دەپرسىن (بۆچى مرۆڤە باشەكان ئازار دەچينن)؟

لهگشت شوینه کان حیکایه ت یه کینکه مرؤقه کان نازار ده چیژن برخیی ؟

پیاویّکی گهنجم دیّتهوهیاد که له شاری به مبه نی (میندستان) خهریکی کارو کاسبیه کی گهوره بوو له ههمان کات روی له لایهنی مهعنه وی و دینداری کردبوو، بزیهش کارووباری خوّی راسپاردهی جیکره باوه ریپکراوه کانی ختی کردبوو، به آم شهوان راست نهبوون خیانه تیان له خاوه نه که ی خزیان کرد، بهم شیوه یه پیاوه گەنجەكمە توشى قەيرانىكى مالى ترسىناك بوويەۋەو نزيىك بوو تووشی نشووستی هینان بیت، بزیه وازی له کاروکاسبیه کهی خوی هنناو چوو بن ئەمرىكا و لەوئ فرۇشگايەكى كردەوه، بەلام بى شانسی مەر بەدواپەرەبور لە ويش مەرچپەكى مەپبور دريان، ئەم پیاوه گەنجە لە نامەيەكدا بۆ من نووسى : (بۆچى ئەم رووداوانە بـۆ من هاتۆته پیش؟ من له زوربهی کاتهکانی روژ دوعا دهکهم و داوای یارمانی و پشتگیری خاودا ده کهم، هاموو روزید بهیانی که هەلدەستم دوغا دەكەم، ھەموق رۆژەكە بىر للە خودا دەكەملەۋەق بهر لهکردنهوهی فرؤشگاکه دوعا دهکهم، بهدریدژایی رؤژ بیر له خودا دەكەمەوەو بەردەوام ستايشى دەكەم، شەوانەش پييش نووستن دەپارىمەوھو زيانم بەھىچ كەس نەگەياندووه، ھىچ كەسىم فريو نەداوه، ھەرگيز خيانەتم نەكردووه، بۆچى لە نێوان ئەو ھەموق خەلكە دەبيت ئەم رووداوانە بى من بينه بيش؟)

کچێکی گهنجم بهبیر دێت که له سهنگاپووه ده ژیا، نه و شهیدای خودایه و یه کێکه له نه ندامه چالاکه کانی ڕێکضراوی یوٚگا، چهند مانگێك له مهوپێش لهگه ل بنه ماله کهی هاتنه هیندستان و چوونه زیارهتی شوینه پیروزهکان له ویدا که سه خواناس وپاکهکانیان بینی و دواتر گهرانه وه بی سهنگاپووره، چهند روزیک له دوای گهرانه وهیان دائیره ی کاریان ناگری گرت وههموو سهنه دو به لگه بایه خداره کانیان سووتا، کیچه که له کاتیک دا فرمیسک له چاوی ده هاته خواره وه ده یگووت: ((بوچی نهم رووداوه بی نیمه دیته پیش؟ نیمه بین زیاره تی شوینه پیروزه کان چووبووین، که سه پاکه کانمان بینی، بوچی ده بی نهم رووداوه بو نیمه بیته پیش؟))

ههندیک لهخه لکی واگرمان ده که نکمه کومه لیک ئه رک و و هنیفه کومه لیک ئه رک و و هنیفه ی تاییه تمان به رامیه ربه خود اهه یه وه نه گه رسه رپینچی و که مته رخه میان تیا بکه ین خومان یان یه کیک له نازیزه کانمان تووشی سزا ده بن.

چۆن بەرەنگارى ئازار بېينەرە؟

ئهگەر جەختكردنەوەمان لە سەر رەنج بيت، ئەو كات ئازارمان زياتر لەوەى كە ھەيە ديتە بەرچاو، كەوا بوو وا باشترە لە ميانەى ئازارەكانماندا، نيعمەتكان و ھەبووەكانيشمان بىژميرين ئيمە عادەتەن تەنيا لە بەشيك لە ژيان ئازار دەچيژين كە واتە زۆر شىتى تر ھەيە كەدەبيت سووياس گوزار بىن بەھەبوونيان،وەرەقەييك

هـه لگرن وهـه موو ئـه و نيعمـه ت وبه ره که تانـه ی کـه هـنـشتا لـنـی به هره مه ندن له سه ری بنوسن.

پیاویکم دەناسى که له هیچەوە دەسىتى پیکردوو دواتر له کارهکهی خویدا بووه کهسیکی سهرکهوتوو و پسپور به لام له ناکاو دووچاری نشووستی بوو، ییش ههرکاریکی تسر وهرهقهیهکی بەھرەمەنىد بىوو لەسبەرى نووسىي، ئىەو بىزى دەركەوت كەھىيىشىتا کۆمهلنن شىتى زۆرى هەيە كە دەبنىت بە ھەبوونىيان سووياس گوزار بێت بۆيە ئەوجار بە نيەت پاكيەوە دەسىتى پێكردوو سەركەوتووتر له جاران بوو، کهواته ئهگهر ئیمه نیعمهت و چاکهکانمان برژمیرن ئازارەكانمان كەم دەبئتەوە، وەرن لىە ھەموو بارودۆخئكى ژياندا سوویاسی خودا بکهین، وهرن شهو سوویاس گوزاریه بکهیشه دیاردهیهك، له ههر ههنگاوی ههركاریك سوویاسی خودا بكهین، ههتا له میانهی ترس و نا ئومیدی، قهله قی و وهسواسی و نائومیدی و خهموّکی، با ریّگا بدهین که شهم ووشانه له ناخی دلمانه وه هـه لقوولنيت : ((خودايه سووياس گوزارم، خوايه گيان سووياست دهکهم)) وه ئهو کات ههست به نارامیه کی سه رسوورهننه ر دهکهین، کاتیک که له ههموی کاتهکان - تال و شهرین - سوویاسی

خودا بکهین پهیژهیهك له زانیاری بق خومان دروست دهکهین که رینماییمان دهکات بو لووتکهی ئارامی و ئاسوودهیی.

ژنیک که پیاوه کهی زور نه خوش بوو، چووه لای چهندین پزیشک به لام هه موویان بی توانا بوون له چاره سه رکردنی پیاوه که یدا و پییان ووتبوو که پیاوه کهی ته نیا شهش مانگی تر ده ژیینت، به لام ژنه که باوه ریخی گهوره ی به خودا هه بوو وه هه موو روژینک هه زار جار سووپاسسی خودای ده کرد: به رده وام دوعای ده کرد: خودایه سووپاست ده کهم، خوایه شووکرم، خودایه سووپاست ده کهم که شیفای هاوسه رکه مت داووه و چاکت کرد قه وه.

ئه و به م شیّوازه به رده وام بوو له سه ر دوعایه کانی به لام هییچ نیشانه یه که باشتربوونی هاوسه ره که ی دیار نه بوو، چه ند مانگیک دواترکاتیک هاوسه ره که ی بی پیشکنینیکی تیر چیوه لای پزیشکه که ی، پزیشک پینی ووت: ((تق به شیوه یه کی موعجیزه ئاسا چاک بوویته وه میّزیکی له سه رووی هیّزی ئیمه وه بوونی هه بووه)). که هم رحاله تیک دابن، تووشی هه رناخترشیه ک بن، سووپاسی خودا بکه ن، به و کاره دلّتان فراوان ده بیّت وه ناماده گی زورترتان ده بیّت بر وه رگرتنی هیّزه یارمه تیده رو شیفا به خشه کانی خودای ده بیّت بر وه رگرتنی هیّزه یارمه تیده رو شیفا به خشه کانی خودای

گەورە،لە راستىدا ھەر مرۆۋنىك پنويسىتى بە كار ھەيە، نەوەك

پیویستی بهنهریت و ئایین و مهدرهسه ئهخلاقیه جوراوجورهکان، به لام ئایا ئیمه رینمایی پیاوه گهورهکان له کارووباری روزانهماندا پیاده دهکهین؟

چهند رۆژ له مهوبهر ژنیکی نهخوشم بینی که ئهو له تهواوی ژیانیدا کتیبی زوری نهخویندبوویهوه، پیشت ئیشهیه کی زوری هههبوو، نهیده توانی دانیشیت و به ریگادا بروات، یان خوی دابینیتهوه، به لام سهره رای ههموو ئهوانه ش زهرده خهنه ی له سهر لیو بوو وه بهمنی دهووت: ((ههر دهبووایه ئهم وه زعه بو من پیش بهاتبایه چوونکه له پشتهوه ی ئهم نهخوشیه وه وانهیه که بو کامل بوونی رووحم وه گهشه و بهرهوپیشه وه چوونم گرنگه)).

ئهگهر ههموومان باوه پرمان وابووایه که خوا ئاگای له ههموو کردارهکانمانه، خومان له زور کاری هه نه و زیان بهخش دوور دهخسته وه،چوونکه زوریّك له ناخوشیه کانی ژیان ده ره نجامی ئه و کاره خرابانه یه که ده یکه ین، له پاستیدا هه رکاریّك کاردانه وه یه که هه یه، نهگهر کاریّکی زیان بهخش و ناپه سهند ئه نجام بده ین، کاردانه وه یه کی زیان به خش و ناپه سهند ئه نجام بده ین، کاردانه وه یه کی زیان به خش و نا به دانمان پووبه پوو ده بیّته و ه وه گهر کاریّکی باش نه نجام بده ین ده ره نجامه که مان به باشی بی

دهگه ریته وه . نهم یاسای کارو کاردانه وه پینی ده و تریت یاسای (karma) خودای گهوره یاسای جۆراوجۆری بـ ق هه لـسوراندنی گەردوون بەرپىك و پىكى داناوە، ھەندىك لەم ياسايانە تايبەتن بە هه لسوراندنی کارووباری سروشت وهکوو یاسای راکیشانی زهوی، يان سيستهمى سوورانى خوين لهجهستهى مروّة و... هند، بهالم یاسای (karma) حـوکمی سهرانـسهری گـهردوون و گـشت کارووبارهکانی ژیان دهکات له گهوره و بچوك، دیارو نادیار زود به ریّك و پیّکی كارده كات، یاسای كارما خاوهنی بنه مایه كی سروشتى و گشتگيره، بهپێى يهكێك له بنهماكانى ئهم ياسايه بير له ھەرچى بكەنەوە ھەربەم شىنوەيە دەبن، ئەگەر بەپاكى بىر بكەنەوە دەبنە كەسىپكى پاك، ئەگەر بىر لە نەخۆشىي جەسىتەتان بكەنەوە تووشى نەخۆشى دەبن.

چهند سال له مهوبه ربز بینینی کاریگه ری هزر له سه رجهسته ی مرزق تاقی کردنه وه یه که سه رکزمه لاک زیندانیانی خزبه خش نه نجام درا، له م تاقی کردنه وه یه دا سه ره تا چه قزیه کی دروستکراو له داریان به سه رپشتی زیندانیه کاندا هینا، زیندانیه کان نه یان ده زانی که چه قوه که له داره و نابرین ، دواتر شله یه کیان به رهنگی خوین به سه رپشتی نه واندا کردوو و زیندانیه کان وایان ده زانی که

خوین له برینه که ی ته وانه و ه دیته خواره و ه ، زوریک له وان بیه و ش بوون ، به لی کاریگه ری هزر زور به هیزه به هه رشیوازیک که بیربکه ینه و ه هرئاوای لیدیت.

دووههمین بنهمای یاسای کارما دهلیّت : ((ههرچی بچیّنن ههر ئهوهش دهدرونهوه))

کهوابوو ههمیشه به باشی بیربکهنهوه کرداری چاك ئهنجام بدهن، خزمهت بکهن، خوشهویستی بکهن، بدهن، ببهخشن،شادی به کومه له کهسیکی زور ببهخشن دواتر شادی ههر بی خوتان دهگهریتهوه یاسای کارما ده لیت که نابیت درو بکهین، دری بکهین، دری بکهین، دری بکهین، دری بهشنوازه پهخنه له ئهوانی تر بگرین، شبتی خراپ بلیین، به شیوازه ناراسته کان وله سهرحیسابی ئهوانی تر شبتیك بهدهست بهینین، ماف کهسیکی تر بخوین، ئهوانی تر فریو بدهین، کاتیک خه لکی تر فریو دهده یاسای کارمامان در به خومان خستوته کار.

بیناسازیّک که زاوای کهسیّکی دهولهٔمهند بوو، به فهرمانی باوکی ژنهکهی دهستی به دروستکردنی مالیّک کرد، بیناسازهکه که پیاویّکی باش نهبوو، لهم دهرفهته کهلّکی وهرگرت و بهو پارهیهی که باوکی خیزانه کهی بی بیّداویستیه کانی خانوویه ره پیّی

دهدا، کهرهستهی ههرزانی پیدهکپی و بی دروست کردنی خانووبهره بهکاری دههینا کاتیک خانووهکه تهواو بوو، باوکی خیزانه کهی پینی پاگهیاند که ئهم خانووه وهکو دیارییه ک دهداته کیچه کهی که خیزانی کابرای بیناساز بوو، ئهو کات پیاوه بیناسازه که به خوی ووت: ((له پاستیدا من کارم له سهری خوم دهنا)) دهبینین که لهم به سهرهاته دا چون یاسای کارما له دژی خوودی که سه غهش کهره که وتوته کار.

به لام برچى كەسە باشەكان ئازار دەچيزن؟ لـ راستيدا كەسـه باشه کان هه رگیز ئازار ناچیزن، ئهگه رکه سیکی باش تووشی رەنجىك بىت لە راستىدا لە شوينىك لە ناخى وجوودىدە ناپاكى وتاریکاییهك ههیه که دهبیّت به هزی ئهم ئازارهوه که بزی هاتووه پاك و رووناك بنتهوه، مرؤڤى باش ئازار دەچنزنت ههتاوهكوو ئهم بهشه له سستى كه له ووجووديدا ههيه بگۆردريت بۆ باشى و بهمیزی، به لام سستی و لاوازی چون دهگورین بو باشی و به هیزی؟ ريك وهكوو زير وايه چوونكه زير له كوورهدا دهتويتهوه تاكو پاك بنتهوه، بهم شنوهیهش ئهگهر بهشنک له لاوازی و ناپاکی له ووجوودی ئیمه دا هه یه، دهبی به ناگری ره نج و نازار پاك بیته وه، باپیرهی خوشه ویست ووتویه تی: ((ههر مرؤفیکی مهزن دهبی خاچهکهی خوی بهکولی خویهوه هه لگریت))

هـهروهكوو كريـشنا، بـوودا، عيـسى مهسـيح (عليهالـسلام) و پێغهمبهر محمد (گُلُ) هـهموويان لـه دوٚلـه تاريـك و ناخوشهكانى مهرگ تێپه پر بوون. كهواته ئێمه كێين كـه بلێين دهبـێ لـه پهنج و ئازار بـهدوور بـين، بوٚيـه ئێمهش دهبێت خاچـی خومان بـهكوٚلـی خومان پابكێشين وه لـه بيرمان بينت كـه ويـستى خـوای گـهوره ديتهدی وه بـههوٚی ئـهم ئـازارهی كـه دهيـچێژین، پـاك دهبينهوهو ئاماده دهبين بو گهيشتن به دلّی خوای گهوره كه جگه له عهشق و نوورو شادی نهبراوهیی شتێکی تر نیه، عهشقی خودا لـه ههرشـوێن و هـهموو كاتێك بوونی ههیه بهلام ئێمه ناتوانین دهرکی پێبكهین و تێیبگهین.

ئەزموونە بە ئازارو ناخۆشەكان لە بەرئەوە تووشمان دەبىت مەتاوەكوو بتوانىن ھەست بەباشى و عەشقى خوداى گەورە بكەين ,كەواتە ئازار بەرەكەتىكە كە خواى گەورە بى ئىيمەى دەھىينى ھەتاوەكوو فىدى ماناى پەھمەتى نەبپاوەو عەشقى نەبپاوەى خۆيمان بكات. خواى گەورە جىھانىكى سىرنج پاكىشى دروست كىردووە ئەو دەيەويت تاك تاكى ئىمە شادو بەختەوەر و سەركەوتوو بىين وە لە ھەموو ئەو بەرەكەتانەى كە جىھانى پركىردووە چىن وە لە ھەموو ئەو بەرەكەتانەى كە جىھانى پركىردووە چىن وە لە ھەموو ئەر بەرەكەتانەى كە جىھانى پركىردووە چىن وە رەگىرىن، بەلام پىيش وەرگرتنىسان دەبىت

ئامادەييمان تيدا هەبيت، له پشتەرەى هەر دەردو ناخۆشىيەك وانەييك هەيە كە بەفيربوونيەوە دەردو ناخۆشى لە ناودەچيت.

هـهرکاتیک کـه ئازاریکتان تـووش دهبیّت یـان پووبهپووی هـهر کیشهیهک دهبنهوه سهرهتا دوعا بکهن: ((خوایهگیان وانهی من لهم ئازارهچیه؟ ئهم کیشهیه دهیهویّت چ وانهیهک فیّری مـن بکـات؟)) وهدواتر چاوهریّی وهرگرتنهوهی وهلّامهکه بکهن.

رهنگه یه کیکی تر له هرکاره کانی سه رنه که و تن و خه م و په ژاره ژیر پی خستنی یه کیک له ریساکانی یاسای سروشت بیت. سروشت خاوه نی مه حکه مه و پاسه وان و دادوه ر نیه، به لکو به ساده یی یاساکانی خوی جی به جی ده کات، نه گهر نه فکار، قسه و کرداره کانمان له گه لا پاساکانیدا بگونجیت به دلانیاییه وه شادو خوشبه خت ده بین وه ژیانیکی هاوسه نگ و خوشمان ده بیت، چوونکه به گویرایه لی کردن له پاساکانی مه عنه وی ژیان ده کرید به سه ر ژیاندا زال بین.

چۆن خۆمان ئەگەل رئىساكانى ژياندا بگوو نجيننين؟

یه که م : هه رده م ناگاتان له هزره کانتان بیّت هه رچی نیّك بیر بکه نه و ماوا ده بن هه ر کاتیّك که فیکریّکی خرابتان دیّت نیّس میّشك، له میّشکی خوّتان ده ری بکه ن. یه کیّك له باشترین پیگاکانی

دووهم: ههرچیه ک بچینن ههر ئه و دهدروونه وه، که واتا ئاگاتان له ههرکاریّکی بچووکیش بیّت که ئه نجامی ده ده ن، هه موو روّژیّك کات و شویّنیّك دیاری بکهن که تیایدا له بی ده نگیدا به سه ری به رن. وه کاتیّك خه لوه ت ده کهن هه موو ئه م کارانه ی که له بیست و چوار کاتیژک خه لوه ت ده کهن هه موو ئه م کارانه ی که له بیست و چوار کاتیژمیّری رابردوودا ئه نجامتان داوه وه بیر خوّتانی بهیّننه وه، وا باشتره به شیّوه یه کی پیچه وانه وه به بیره وه ریه کانتاندا بچنه وه ، بر نموونه بیر له و شته بکه نه وه که ده قه یه کی پیشتر ئه نجامتان داوه و

دواتر بیر له و شته بکهنه وه که کاتر میریک پیشتر ئه نجامتان داوه، ئینجا بی گومان بوتان دهرده که ویت که نه ده بوایه هه ندیک له و کارانه ی که ئه نجامتان داوه بتان کردبایه.

کومه له هه له یه کی روّر هه یه که ده بی وه لایان بنیّین. ته و به به که و بیاریّنه و که خود او ه ند ژیری و هیّزیّکتان پی ببه خشیّت که ببیّته هوی ریگه گرتن له دوویاره بوونه و هی نهم هه لانه.

هەلسىكەوتىان لەگەل دەكەن، ئەگەر لەگەل كەسانىك دابنىشىن كە خودایان خوش دهوید. بی گوومان پاکی ئهم کهسانه کاریگهری و رەنگدانەوەى لەسەر ژيانى ئۆرەش دەبۆت وە ئەو كەسانە ووجودى ئیوه پر دهکهن له ئیلهام و خوشی و ئارامی. کهواتا هاورییهتی و هه لسان و دانیشتن له گه ل خه لك یه كجار زور گرنگه وه ده بى بایه خی پی بده ین که ئایا هاورییه تی چ که سانیك ده که ین وه له گــه ل چ كهســنك دادهنيـشين. ((چــونكه پنغهمبــهريش (د.خ) دەفەرمووينت حەشرى مرۆڭ لەگەل ئەو كەســە دەبينـت كــه خۆشــى دەويىت، ئىنجا ئەگەر رەڧاقەتمان لەگەل كەسانىكى نەشىياوو ناپاك کردبیّت بی گوومان له دونیای تر پهشیمان دهبینهوه و دهلیّین

خۆزگە فىلان كەسىم ئەدەكرد بە ھاورىيى خىقىم وە لەگەل كەسە دىسۆزەكان ھاورىيەتىم دەكرد)).

چوارهم : ههول بدهن خوتان بهشتیکهوه بهند نهکهن و ئهرکتان ئەنجام بدەن،واتا لە ناخەوە خۆتان بە شىتۆكەوە بەند مەكەن وە بزانن که هیچ شتیک پهیوهست نیه به ئیوهوه. له بینینی گهشهی ئهم جیهانه دا ئیوه تهنیا کارکه رو بینه رن وه دهبیت دوو رؤل ببینن که ئهوانیش بریتین له هونه رمهندی و بینه ری، کاره کانتان ئه نجام بدهن به بی ئهوهی بیر لهوه بکهنهوه که ئایا کهسیکی تریش ئهم كاره ئەنجام دەدات يان نا، ئيمه زوربهى كاتەكان دەلىين فلانه كەس ھەلسوكەوتىكى باشى لەگەل مندا نەبووە، ئىيتر من بۆچى چاکهی لهگه لدا بکهم؟)) به لام نه خیر دهبیت ئه رکتان ئه نجام بدهن،بهم شیوهیه دهتوانن ههست به کارمای راست و دروست بکهن ((وه نابی بیر له توله سهندنهوهی بهرامبهر بکهینهوه، به لکوو دهبیت ههردهم چاکه له گهان کهسی به رامبه ردا بکه ین ئەگەر چى ئەويش خەرابەي كردبينت لە گەلمان، ھەر وەكى خوداي

۱ وهرکێر.

گەورەدەفەرمويّت ((ادفع با التى هى احسن السيئه نحن اعلم بما يصفون)) .

كاتنك كهكارهكان بهويستى ئيمه ناچنه ييشهوه، بي هيواو ماندوو دهبین، به لام ئهگهر بهبی خق بهند کردن به کاریکهوه ههوالی بۆ بدەين ئەو كات ئەگەر بە ويستى ئىيمەشەرە نەيەتەدى كارىگەرى خرابی له سهر ئیمه دهبیت ((بهو مانایهی که کاتیک ئیمه کاریک دەكەين مەرج نيە كە بەو شيوازەي كەئىمە دەمانەويت بۆمان بىتــه پێشهوه، به ڵکو رهنگه به ویستی ئێمه شته کان نهچنه پێشهوه، ههر بۆيەشه خوداي گەورەدەفەرموويّت ((ام للانسان ما تمني)) واتا ئایا ئەرەي كە مرۆڭ تەمەناي دەكات مەرجە بـۆى بێتــه دى؟نـﻪﺧێﺮ مەرج نىلە بىزى بىتلەدى كىلە ئەملەش لەحىكملەتى خلوداى پەروەردىگارە كە خۆى دەزانى خىدرك ھاتنەدى يان نەھاتنەدى كارەكەدايە))ً.

که واتا بن ده ره نجام و به هره کار مه که ن، به نکوو بن عه شقی پاك به خواوه کار بکه ن، چوونکه کار ئامرازیکه له ده سستی ئهم هینزه گهوره یه ی بوونه و هره و شه مهمو شت به فه رمانی ئه وه .

۱ وهرکێر.

۲ و هرگٽر .

پینجهم : ههتاوه کوو ده توانن خوتان بده نه ده ستی خوداوه و بیننجهم : ههتاوه کوو ده توانن خوتان بده نه ده ستی خوداوه و بلین ((ئه ی خودایه با وابیت که ویستی تو نه وه ک ویستی من بیته دی)) ناوی خودا دووباره بکه نه وه و به سوزه وه دوعا بکه نه هه تاوه کوو شته لاوه کیسه کان، ناخوشی و چیون نشووستی و سه رکه و تن تیب پینن، چونکه ته نها لهم حاله ته دایسه که ئازارنا توانی کاریگه ریمان تی بکات وه ئیمه له گه ل خومان و ئه و که سانه ی که له ده وروبه رمان دان له ئارامی دا ده بین.

شهشهم: ئازاو بویربن، له ههموو ساته کانی ژیان ئازا بن وه له هیمو ساته کانی ژیان ئازا بن وه له هیچ شتیک مهترسن ههروه کوو بوودا که به شوین که وتووانی ده گووت: ((ئهگهر ووریا نهبن ویست و ئاره زووی نامرؤ قانه دیته ناو دلتانه وه، ههروه کوو باران که له سهربانیکی دراوه وه دیته ژووره وه ی ماله وه)).

حەوتەم: هەتاكوو ئەو جێگايەى كە دەتوانن چاكە لە گەلا كەسانێكى زۆرتر بكەن و يارمەتى خەلكێكى زۆرتر بدەن ھەتاوەكوو بتوانن ئەو بارەى كە پێتانە لە ڕێگاى سەختى ژياندا هەلێبگرن و لەكۆلى بكەن، ڕۆژێك كە تيايدا يارمەتى مرۆڤێك،بالندە ياخود ئاژەلێكتان نەداوە، بىي گوومان ئەو ڕۆژەتان لىە دەسىت رۆیشتووه،به لام ئایا ده کریت کارمای خهراپ کهم بکه ینه وه یان ههر نه یهیدینی ؟

بینگومان دهکریت کارمای خراپ کهم بکریتهوه به هنوی زیکرو یادی خوای گهوره وه خزمه تکردنیکی بهدوور له خوویستی و خوبهزل زانین به لیقهوماوان و بینچارهکان، ههروهها له رینگای پهحمهتی خواو پیاوانی خوا.

لەراستىدا ياساى كارما ياساى سزادان يان چاكسازى نيه، بەلكو ئەم ياسىايە تەنيا يەكۆكمە لە ياسىاكانى خىواق خىواش بۆگومان عەشقە، وە عەشقىش ھەرگىز كەسىنك سىزا يان تەمى ناكات، بەلام بەردەوام دەپەويت بينەرى گەشەو بە كەمال گەيشتنى مرۆشەكان بنت، که واتا یاسای کارما ئیمه له شویننیك دادهنیت که سوودمهند بین له ههلی بهرهو پیشهوه چوون و کامل بوونی کهسایه تیمان، که بنگوومان دەردو ناخۆشىيش ئامرازى ئەم كامل بوونەن وە ئەم شوینهی فیرکردن زوربهی جار کومهانیك ئهزموون له خو دهگریت که ئیمهی مروق بهدالمان نیه، بهالم له راستیدا نه و دهردهی که لهم ئەزموونانـەوە سەرچـاوە دەگريّىت، ھـەر ئـەو پوختـەو كاملمـان دەكات و جۆرنىك لە ھىزو بەرگرىكردىمان تىدا دروست دەكات ((ئەو کاره خرابهی که ئهنجامی دهدهین له گهانمان دهمیننیتهوه و ئهو

کارهچاکانهشی که ئهنجامی دهدهین ههر بر خوّمان دهگهریّتهوه))،
باپیرهی خوّشهویست ههمیشه دهیهوت ((ههمیشه ببهخشن،
ههمیشهبدهن! من تهنیا زمانیّکم ههیه، ئهگهر ملیوّنهها زمانم
ههبووایه، به ههموویان دهم ووت بدهن و ببهخشن))، له راستیدا
تهنیا کهسانیّك که دهبهخشن ده ژین وه ئهوانهی کهنابهخشن و
نادهن ههر وهکوو مردووهکان وان، زوّریّك له مروّقهکان وهکوو
مردووهکانن ئهم جوّره کهسانه تهنیا به وهدهست هیّنان خوشحال
دهبن.

له دوونیادا دوو گروپ له خه لک هه ن، که سانیک که ده ده ن و ده به خشن وه که سانیک که ته نیا وه رده گرن، وه رن با له تاقمی یه که م بین، وه رن بده ین و ببه خشین وه هیچ کات له به خشین ماندوو نه بین، ده بی به بی حیساب ببه خشین، به بی هیچ مه رجیک، چوونکه به خشین و پیدانی مه رجدار وه کو بازرگانی و تیجاره تی لیّدیت، وه کو نه وه ی که له به رامبه ر پیدانی پاره یه ک به قه د نرخی نه و پاره یه که داومانه که ل و په لیک بسینین، به لام له یاسای عه شق دا نیمه ده بیت بده ین و ببه خشین به بی نه وه ی له به رامبه ردا ته نیا یا وه ی له به رامبه ردا ته نیا چاوه رینی سوود یکی ساده ش بین، که سیک ده یووت ((کومه له شه تیکی زورم به خشی به لام له به رامبه ردا ته نیا نیگایه کی

تۆمەتبارانەم بى ھاتەوە)) وەرن با نەدەينە كەس يان شەخسىنك، به لکو ئەو كەسە وەكوو وينەيەكى خودايى بزانين ، وە وابزانين ئەو شتهی که به کهسهی دهبه خسین له راستیدا بهخودای دەبەخشىن، لە راستىدا ئەن كەسە ھەرۋەكۇن سىندۇقىكى بەرىدە، كاتنك كه نامهيهك لهناو بهريد دادهنين، گرنگ نييه كه ئهم سندوقی به ریده کونه یان نوییه، جوونکه تهنیا نامهکهی تیا دادهنیّین وه دلّنیاین که نامه که دهگاته شویّن و مهبهستی خوّی، كه ليرهشدا مهبهستى ئيمه ههمان خودايه، كهواتا به وهها بیروباوه ریّك بدهن و ببه خشن، ئه و كاته پیروز دهبن. كاتیّك كه دەچـوومە قوتابخانــه، مامۆســتاكەمان بەســەرھاتى ژنيكــى بــق دهگێڕاينهوه کوړى ژنهکه چوو بووه سهفهرێکى دوور وه چهندين مانگ بوو که خهبهریان اینی نهبوو، ههر له بهر ئهوهش ژنهکه دوعای دهکرد که به سهلامهتی بگهریتهوه بن مالهوه، نهم ژنه ههموو رۆژنك بەقەد ژمارەي ئەندامانى خىزانەكمەي نانى دەكردو وههموو جاريكيش نانيكى زيادهى دهكرد و لهپشت پهنجهرهى دادهنا هەتاوەكوو ريبواريكى برسى كه له ويوه تيدەپەرى نانەكەي هه لده گرت و له جنگای ئهوهی سوویاسی بکات دهیگووت ((ههر كاريكى خراب ئەنجام بدەن لە گەلتان دەميننيتەوھو ھەر كاريكى

باشیش ئەنجام بدەن ھەر بۆخۆتان دەگەريتەوە)) ئەم رووداوه ههموو رۆژنك درنژهى ههبوو، ههتاوهكوو ژنهكه له ووتهكانى بياوه پشت چەماوەكە توورەو بيزار بوو، ئەو بەخۆى ووت ((ئەو نەك تەنيا سووپاسىم ناكات بەلكو ھەموو رۆژنىك ئەم ووشانە دەلنىت ودووبارهیان دهکاتهوه، نازانم مهبهستی چیپه؟))، روزیکیان که ژنهکه له ووتهکانی پیاوه پشت چهماوهکه تهواو بیزار بوو بریاریدا له شهری پیاوهکه نهجاتی ببیّت، بوّیه نانهکهی ژههراوی کرد و به دەستانىكى لەرزۆكەرە لە يشت يەنجەرەكەي دانا، بەلام لـ ناكاو به خزی ووت ((ئەوەچ كارنكە كە من دەيكەم؟))، يەكسەر نانەكەي هه لگرت و خستیه وه ناو ته ندووره که و نانیکی تری بن پیاوه پشت چەمارەكە دروست كرد، پيارەكەش رەكور ھەر رۆژيكى تىر ھات و نانه که ی هه لگرت و قسه کانی جارانی خوی دووباره کرده وه و بهریکگای خویدا رؤیشت، ههر ئهو شهوه له دهرگای مالی ژنهکه درا کاتیک ژنهکه دهرگاکهی کردهوه کورهکهی دیت که لاوازو داماو به جلیکی دراو له پشت ده رگاکه وهستاوه . نه و برسی، تینوو و ماندوو بوو، له کاتیکدا سهیری دایکی ده کرد ووتی : دایه، ئهگهر موعجيزه نهبووايه نهمده تواني خوم بگهيه نمه لاي ئيوه، چهند كيلۆمەتريك يىيش ئەوەى بگەمە ئيرەوە، ئەوەندە برسى و لاواز

ببووم کهخهریك بوو بی هوش دهبووم، له ناکاو ریبواریکی پشت چەماوەم بىنى كە ھاتە لام، داواى پاروە نانىكم لىكرد ئەو نانىكى پیدام و ووتی ((ئەمە تەنها شتیکه که من ههموو روزیك دەپخوم ئەمرۆ دەيدەمە تۆ چوونكە تۆ زياتر لـه مـن پێويستيت پێيـهتى))، كاتيك دايكه كه ئهم رووداوه ى گوئ لى بوو، رهنگى زهرد هه لكه را، وهبیری هاتهوه که له سهرهتاوه نانیکی ژههراوی بن پیاوه پشت چهماوه که دروست کردبوو وه ئهگهر بهگویی هاواری ویدردانی نەكردبايەو نانىكى ترى بۆ پىاوەكە دروسىت نەكردبايە، كورەكەى نانه ژههراوییهکهی دهخوارد، بهم شیوهیه بووکه ژنهکه مانای قسهکانی رۆژانهی پیاوه پشت چهماوهکهی بۆ دەرکهوت که دەپيووت ((هـەركاريكى خـراپ كـه بيكـەن لهگـەلتان دەميننيتـەوەو هــهركاريّكي باشــيش كــه ئــهنجامي بــدهن هــهر بــق خوتــان دهگەريتەرە)).

ده لیّن روّریّک گورونانک Guru nank ده رزییّکی به پیاویّکی ده ولیّن روّریّک گورونانک Guru nank ده ولیّمه ند داو پیّی ووت که ناگای له و ده رزیه بیّت و له دونیای تر پیی بداته وه، پیاوه که ده رزییه که ی وه رگرت و بردیه وه بیّ مالّه وه و به خیّزانه که ی ووت ((ئهم ده رزیه هه لگره کاتیّك که گوورونانك له دونیای تر ده بینم، ده بیّت ئهم ده رزیه ی پی بده مه وه))، ژنه که به

سهرسورمانه وه هاواری کرد ((چۆن شىتى وا مومکینه و دەبيد؟ ئیمه ههتا لاشهشمان له کاتى مردن لهم دونیایه دا به جى دەهیلین تق چۆن دەتهویت ئه و دەرزیه له گه ل خوت ببه یته دونیای تر؟)).

به لی نیمه ناتوانین هیچ شتیک له و دونیایه له گه ل خیرمان ببه ین که واتا بی که واتا بی کاتمان بی کی کردنه وهی سامانیک سه رف نه که ین که له سنووره کانی مه رگ تیپه پر ده بیت و ده توانیت له هه موو حاله تیک و هه موو شوینیک که پاریزه رمان بیت و نارامی و ناسایشمان پی ببه خشیت کی کی کردنه وهی نه م سامانه ششتیک نیه جگه له خزمه تکردن به مروقه بی چاره و داماوه کان، باپیره ی خوشه ویست ده یگووت : نه و خزمه ته ی به خه لکی ده یکه ین، به شیروازیکی تر و له کاتیکی گونجاودا بی خومان ده گه پیته وه نه مه یاسای سروشتی ژیانه و به یاسایه کی تری خودا ده ژمیردریت.

باپیره پووداویکی بن ئیمه دهگیرایه وه که له پوژنامه یه کدا خویندبوویه وه، نهم پووداوه له باره ی فروّکه وانیکی خه لکی پولونیا بووه به ناوی (رومن تروسکی Roman tresky) ئه و له نیروان شه ری جیهانی یه که و دووه م به فروّکه که یه وه له به رزایی ئاسمانی ئه لمانیادا ده فری له ناکاو فروّکه که ی تووشی هه له ی ته کنیکی بوو، بویه به ناچاری له خاکی ئه لمانیادا نیشته وه،

فروکه که ی برده لای فیته ریّك و خوّی چووه ریّستورانیّك هه تاوه کوو لەوپىدا بمىننىتەوه بەيانى رۆژى دواتىر كاتىك لە ژوورەكەى ھاتە دەرەوە، لە مەمەرى ئۆتىلەكەدا پىاوىك كە بەويدا ھەلدەھات خۆى كيشا بهمدا، كاتيك رؤمن تروسكي سهيرى دهمووچاوى پياوهكهى کـرد بـینی کـهزور رهنگ زهرد و ترسـاوه، پیاوهکـه ووتـی ((گەشىتاپور! گەشىتاپور)) لى راسىتىدا پيارەك لى پۆليىسى ئاسايشى ئەلمانيا مەلھاتبوو، رۆمن تروسكى لە وەزعەكە تىكەيشت و پیاوه کهی برده ناو ژووره کهی خوی و له ژیر قه ره ویله که په وه شاردیهوه، پهکسه رله دوای شه و گهشستاپوو چوه لای پؤمن تروسكى وليكولينهوهى لهكهل ئهنجامدا بهالم جوونكه تروسكي زمانی ئەوانى نەدەزانى وازيان لى هينا.

تروسکی فرۆکەوان، به پیاوەکەی ووت کە دەتوانیت بە فرۆکەکەی خزی ئەو لەو شوینه دوور بخاتەرە، بەلام پیش گەیشتن بەشوینی مەبەست دەبوايە لە فرۆکەکە دابەزیبایە چوونکە پۆلیس فرۆکەکەی دەپشکنی، مەربۆيەش پیش گەیشتن بەفرۆکەخانەی مەبەست پیاوەکەی لە کیلگەیەك دابەزاند کاتیکیش کە گەیشتە فرۆکەخانەکه پۆلیس مەلسا بەپشکنینی فرۆکەکەی بەلام پیاوە

بهزوویی شهری جیهانی دووهم دهستی پیکرد وهیزهکانی ئەلمانيا پۆلۈنيايان داگير كرد تروسىكى بەرەو بەرىتانيا فىرى و لەويدا پەيوەست بوو بەھيزى ئازادىخوازانەوە،ئەو پياويكى ئازا بوو که چهندین پیگهی سهربازی دوژمنی له ناوبرد، به لام رفزیکیان لەكاتى ئەنجامدانى ئەركىكى فرۆكەوانىدا رووبەرووى ھىرشى دورمن بوویهوه و که و ته خواره وه، گروپی نه جات گهیشته ئه وی به لام رومن تروسكى له سهرهمه رگدا بوو، بۆيه ئهويان گواستهوه بـ نـ نـزيكترين نه خوشخانه، پزیشکه کان هیوایان به زیندوومانه وهی نهبوو، چوونکه میشکی زیانی پیگهیشتبوو وههیچ نهشتهرگهریکی شارهزا لەوى نەبوو ھەتاوەكوو نەشتەرگەرى بۆ بكات. رۆژى دواتىر ھەوالى ئەم رووداوە لە رۆژنامەكاندا چاپ بوو، تروسىكى لە بيھۆشىيەكى تهواودا بوو به لام كاتيك به هؤش خوى هاتهوه پياويكى لەسەرسەرى خۆى بىنى كەپئى ووت ((ئايا منت وەبىر دېتەوە؟ من ههمان ئه و كهسهم كه له چنگى گهشتاپوو نهجاتت دام، ئهمريق بهيانى ههوالى كهوتنى ئيوهم لهرقرنامه خويندهوهو يهكسهر هاتمه ئیره))، تروسکی پرسی بۆچی؟ پیاوهکه ووتی بن ئهوهی که بیرم كردهوه رهنگه بتوانم يارمهتيتان بدهم،خهلك دهلين كه من باشترين نەشتەرگەرى مىنشكم، مىن ھاتمەئىردە كارى نەشىتەرگەرى ئىدودم ئەنجامداو كارەكەش سەركەوتوو بوو)).

کاتنیك کرداریکی باش ئهنجام دهدهن، له بیرتان بینت که باشیه کهی بن خوتان دهگه ریسه و نهگهر تووشی کرداریکی خرابیش بن له گه لتان ده مینیته وه .

بەشى دووەم

چۆن بەسەر كىشەكاندا زال بىن؟

ئازار بهشیکه له ژیان و فیرکهره، ئهگهر ئازارمان تووش نهبیت، باشترین وانهکانی ژیان فیر نابین به آلم به داخه وه که زوریک له ئیمه ههست به م راستیه ناکهین و ته واوی هه و آلی خومان ده ده ین که له ئه زموونه به رواله تناخوشه کان دوور بکه وینه وه .

له قوولّایی ههر پووداوو ئهزمونیّکدا باشییه شاراوه ته وه هه تا له و ئهزمونانه شی که بی ئیمه ناخیّشن، ژیان تیّکه لّاوییّکه له پووداوه خوّش و ناخیّشه کان،خوّشی و خهم. ویلیام بلیك شاعری گهورهی ئینگلیز ووتوویه تی ((گریان شهویّك ده خایه نیّت، به لام سبه ی پوری دواتر شادی دیّته پیگا))، خوّشی و خهم وه کوو شه و پوری به کدا دین به لام کاتیک که ئازار دیّت، کات و زهمه نی ناخی شیه کان دریّژدیّته به رچاوو وه پوریّکی به ئازارله سالیّك دریّژتره.

ئازار به شیکه له ژیان و فیرکه ره، ئهگهر ئازارمان تووش نه بیت فیری باشترین وانه کانی ژیان نابین به لام به داخه وه که زوریک له

ئیمه ههست بهم راستیه ناکهین و تهواری ههولی خومان دهدهین كمه لمه ئەزموونمە بەرواللەت ناخۆشمەكان دووركەوينمەو،كاتتك كيشهيهك يهيدا دهبيت ههول دهدهين ليني ههالبيين، بهالم دهبي بزانین که هه رگیز ناکری له کیشه کان هه لبینین چوونکه رووداوه ناخۆشەكان تەنيا بى كاتىكى كەم ياشەكشە دەكەن ودواتىر بە رووخساریکی جیاوازه وه دووباره برهان دهگهرینه وه بریه به ختی دوورخستنهوه له کیشه، له راستیدا ئیمه کرمهایک کیشهی گەورەتر بۆ ژیانی خۆمان بانگهیشت دەكەین. ھەندى لـ تاكەكان که دهزانن ناکری کیشه کان دوا بخرین خویان ته سلیمی کیشه کان دەكەن، ئەم جۆرە كەسانە دەلدن ((ئەرەى كە ناكرى چارەسەرى بکهین دهبی بهرگهی بگرین))، به لام ریکای سیههمیش بی رووبه روبوونه وهی کیشه بوونی ههیه، که شهویش تهنیا ریّگای راسته، دوور كهوتنهوه له كيشه،بي سووده، تهسليم بوونيش له بەرامبەرىدا نەزانىنىد، رىگاى سىنيەم ئەرەپ كە ھەر كېشەپەك وهکوو هاوریده کو بزانین که به یام وانه یکی بق ئیمه ییه و به و بۆچوونەوە پیشوازی لیوه بکەین، ھەول مەدەن لـ کیشه ھەلین، چوونکه رێگايهك بر هه ڵهاتن له كێشهكان بووني نيه، رێگا مهدهن كه كيشهكان به ناساني بهسه رئيوه دا زال ببن، به لكوو بينه

پێشهوه هـهتاوهکوو ڕووبهڕووی کێشهکه ببنهوهو پێی بڵێن : "بهخير بييت هاوريي من ! ج بهياميكت له لايهن خواوه بومن هنناوه؟ " وه ئه کاته تندهگهن که ههرکنشهیه ک ناماژهیه که بن يهكيّك له خاله لاوازهكاني ئيوه كه دهبيّ چاكسازي تيادا بكهن وه یان داواتیان لی ده کیات که به گرتنه به ری هه لیسوکه وت و وه لامدانه وه یه کی راست، هه نگاویکی تر له ریگای راستی و چاکی بەرەو پێشەوەبچن، بەم شـێوەيە ھەركێشەيەك وەكـوو سـندووقێك ديارييه كى بهنرخى تيدايه، ههر ئهزموونيكى ناخوش وهكوو بووخچەيەك خەلاتى ژيرى و هنزى تندا شاراوەتەوە، كەسىنك كە ئەم راستيە بزانيت بە پىكەنىنەرە بەخىرھاتنى كىسەكان دەكات، ئەو كەسىپكى شكست نەناسەورىكاى سەركەوتىنى گرتووەت، بەر، چەند سال لە مەوبەر يىاوىكى فرۇشىيار كە لە شار چووبووه دەرەوە، لە دواى گەرانەوەى بۆى دەركەوت كە لە غيابى ئەودا مال و فرؤشگایه کهی ئاگری تیبه ربووه و سووتاوه، بهم شیوهیه ههموو سهروهت و سامانی خوی له دهست دابوی، به لام ئه و چی كرد؟ پيكهنى و چاوهكانى بـ نئاسمان بـ درزكرده وه ووتـى " خودایه! ئیستا چی بکهم؟ " رۆژی دواتىر لافیتهیه کی بهمال و فرۆشگا سووتاوەكەيەوە ھەلواسى كە لـه سـەرى نووسـرا بـوو:

فرۆشگاكهم سووتا! مالهكهم سووتا! كهل و پهلهكانم سووتا! بهلام ئيمان و بيروباوه په نه سووتاوه! سبه ى دهست بهكار دهبمه وه"

بەشى سىيەم :

فيرى دوعا كردنم بكه

به هزی دوعا کردنه وه یه که مرزف ده گات به خود او خودا ده چیته نێو مێشکی ئەو.چوونکە مرۆۋ پێويسىتى بەخودايە ھەرووەكو چۆن پێويستى به ئاوو ههوا ههيه. شارێك ههبوو بهناوى شارى (ههموو شوین)،دکتور ئەلسکی کارل، بەیانییەکی ساردی زستان هاته ناو ئەم شارە وە كاتىك كە لە شەمەندەفەر دابەزى بۆى دەركەوت كە ویٚستگهی ئهوی، وهکو ههموو ویستگهکانی تـری شـهمهندهفهر پـر بوو لهخه لك وه خه لكى هه وليان ده دا له ميانه ي قه ره بالغيدا ريكاي خۆيسان بكەنسەرەو خۆيسان بگەيەننسە شسەمەندەفەرى مەبەسست. پیاوهکه بهویه ری سه رسورمانه وه بینی که خه لکه که پیخواسن، هیچ کهس پیلاوی لهیپدا نهبوو، ئه و لهویستگهکه هاتهدهرهوه و سواری تەكسى بوو، لەناو تەكسىدا بىنى كە سايەقەكەش يىللاوى لەپندا نيە، بۆيە پرسيارى لە شىۆفترەكە كىرد: "ببورە، بۆچى ههموو خه لکی ئهم شاره به پیچهوانهی خه لکی شاره کانی تر پیلاویان له پیدا نییه؟ " شوفیرهکه ووتی : " بهلی، راسته بوچی ئیمهپیلاو لهپی ناکهین؟ بۆچى ؟ " ، کاتبك پیاوه که گهیشته ئوتیل، بینی که خه لکی ئهویش پیخواسن. به ریوه به ر، ژمیریار، بارکیشه کان، خزمه تکاره کان و.....هند، هه موویان پیخواس بوون. پرسیاری له یه کیک له وان کرد: " ده بینم که ئیوه پیلاو له پی ناکه نایا شتیک له باره ی پیلاوه و ه ده زانن؟ "

 $^{\prime\prime}$ خزمهتکارهکه ووتی : $^{\prime\prime}$ با $^{\prime\prime}$ پیڵاو دهناسین

ئەى بۆچى پێڵاو لەپى ناكەن؟ ((بەڵى راستە بۆچى پێڵاو
 لە پى ناكەين؟))

ئەي بۆچى يېلاو لەپى ناكەن؟ ئاھ راست دەكەي، بۆچى پيٚڵاو لهپێ ناكهين؟. بهڵێ، وهكوو خهڵكى ئهو شاره ههموومان باوه رمان به دوعایه، هه موومان باوه رمان وایه که دوعا ده توانیت زۆرىك له خواسىتەكانمان بىنىنىتەدى، دەزانىن كە دوعا دەتوانىت موعجيزه بخوولقيننيت، ئيمه بگزريت، ژيانمان بگزريت ونويمان بكاتهوه، ئيمه ئاگادارين له هيزى موعجيزه خولقينى دوعا، بهالم لهگەل ئەوەشدا بۆچى دوعا ناكەين؟ پرسيارەكە ھەر ليرەوەيـ كـ بۆچى دۇعا ناكەين؟ ئەمرۆ زۆرۆك لـ زانايان دانيان بـ كاريگـەرى ميزى دوعادا ناوه. دكت و ئاليكسيس كارل (Dr.Alexis carrel) پالێوراو بۆ خەلاتى نۆبل ووتويەتى : " دوعا، بەھێزترين ووزهیه که مرؤهٔ دهتوانیت بهرههمی بهینییت، دوعا کردن وهکو هيزى راكيشاني راستهقينهيه، من چهندين نهخوشم بينيوه كه له جۆرەھا داوودەرمان ھىچ سىووديان وەرنىهگرتووە، بىهلام تىهنيا به هيزى دوعا چاك بوونه ته وه . بزچى دونياى ئه مرز لـ ه ليوارى ويدان بوون راوهستاوه؟ چوونکه خهلك دوعا كردنيان لهبير كردووه ئيمه سوود له قوولترین سهرچاوهی هیزو کهمال وهرناگرین و بهبی سوود ليوه ركرتن ليمان كه راوه و جيمان هيلاوه.

بابسۆن (Babson) ئامارزانى گەورەى سەدە نووسىويەتى :
" ئىمان، گەورەترىن سەرچاوەى سوود لۆوەرنەگىراوى دونيايە وە
گەورەترىن سەرچاوەى ھۆزى بەكارنەھاتووى جىھان دوعايە".

رۆژنكىان پىركورى (ھاوسەرى مارى كورى) يەكنكى تىرك دەستنىشان كراوان بۆ خەلاتى زانسىتى نۆبلا، لە تاقىگەكەيدا سەرى بەسبەر مايكرۆسسكۆبەكەيدا گرتببور، يەكۆك لىه قوتابيلەكان ھاتلە ژوورهوه مایکرؤسکۆبهکهی نهدیت گوومانی کرد که پیرکوری خەرىكى دوعا كردنه، بۆيە بەبى دەنگى چووە لاى دەرگاى چوونه دەرەوەى تاقىگەكە، بەلام يىركورى بانگى كىرد، قووتابى ناوبراو ووتى : " قوربان، وامزانى ئيوه سهرقالى دوعا كردنن " زاناكه به له سهرخوّیی جارانی خوّی ووتی: " به لیّ من سهرقالی دوعا کردن بووم ". وه دواتر چووه لای مایکرؤسکۆبهکهی و ووتی : " ههموو زانسته کان، تویزینه وه کان و لیکولینه وه کانی تایبه تبه دوعا کردن بق ئەرەپە كە خودا رازەكانى ھەمىشەيى خۆيمان بق ئاشكرا بكات، چوونکه خودای گهوره چهند نهینیهکی ههیهو تهنیا کاتیک يەردەيان لەسەر لادەدات كە ئىنسسان بەتامەزرۆپىيەكى زۆرەوە خوازیاری کردنهوهیان بیت وبهدوایان دا بگهریت.خودای گهوره

ههموو نهینییهکانی خوی ئاشکرا نهکردووه، به لکو بهرده وام خوی، به رنامه کان و راستیه کانی بق ئه و که سانه ناشکرا ده کات که به دوای ئەودا دەگەرين "،.سبەيننى ئىمە پەيوەندى ھەيە بەمرىزمان و ئەمرۆشمان پەيوەندى بە چۆينەتى دەست پۆكردنمانەوە ھەيە، یه که م کاریّك که سهره تای ههر روزیّك ئه نجامی ده دهین ته واوی رۆژەكەمان پۆك دەھۆنىد، لە زۆربەي كاتەكاندا ئىدە سەرەتاي رۆژمان بە ھۆى ئازارچەشتن لـ كارە ووردەكان تێك دەدەيىن وە بهم شنوازه ههموو رۆژهكهمان بهفيرۆ دهچنت، ئنمه دهبىي ئاگامان لی بیّت که سهرهتای روّژمان به باشی دهست پی بکهین هەتاكوو رۆژەكەمان بەباشى بروات.

گفتوگو کردن له گه ل خوا ده بیت هه موو به یانییه ک وه پیش ئه نجامدانی هه رکاریک، گرنگترین و باشترین به شبی به رنامه ی رفزانه مان بیت، گفتوگوکردن له گه ل خوا پینی دو تریت دوعا کردن، دوعا کردن دوعا کردن دوعا کردن کاریکی ئالارز نیه، زور زور ئاسانه وه کوو قسه کردن له گه ل هاورییک وایه وای دابنین که بریار وایه براده ریک بی بینینی نینی هه موو نهینییه کانی دلی

خۆتانی بى باس دەكەن لە بارەی خەيالات، ئارەزووەكان و ويستەكان و پلانەكانى خۆتان بۆى دەدوين وە داواى لىدەكەن كە يارمەتىتان بدات.

خوداوەند هاوريى ئېمەيە، باشترين دۆستە، لە دوعاييەك كە لە پێغهمبهر (د.خ) هاتووه، خوداوهند بهحبيب القلوب (خۆشهويسستى دلهکان) ناوبراوه، خوداوهند تاکه هاورینی ههمیشهیی و نهگوره که ههموومان دەتوانىن لە تەوارى كاتژمېرەكانى شەوو رۆژ يەيوەندى بيوه بكهن، ئهو ههموو كات ئامادهيه بق يارمه تيداني ئيمه، بهالم ئایا چەند كەس لە ئىمە لەكاتى پىويسىندا داواى يارمەتى ليّدهكهين؟ بن دوعا كردن ييويست ناكات بحين بن يهرستگا، زيارەتگە، يان مزگەوت. چوون بۆ ئەم شوپنانە باشە، چوونكە ئەم شوینانه پین له شهپولی پاك و بیگهرد و بههیز، به لام بو ئهوهی بتوانین دوعا بکهین ینویست ناکات بچین بی شویننکی تاییهت، چوونکه خوداوهند له ههموو کات و شوین لهگه لماندایه، تهنیا ييويسته كه چاومان له سهريهك دابنين و واز له دونياي دهرهوه بهيّنين و بير لهخودا بكهينهوه ئهو لهويّيه، دوعا كردن بهقسهكردن لهگەل خوا دەست يى دەكات، بەلام كاتىك بىدەنگ دەبىن ئەر جار خوا قسهمان لهگهل ده کات، وه هه تاوه کوو ئه و کاته ی گوی له ده نگی خوا نه گرین زور پیش ناکه وین له دوعاکردندا.

لهسه رهتاوه ئيمه دهنگي خوا نابيستين، به لام وهرن با دلنيابين که ئه و دهنگمان دبیستی، پیغهمبهری خودا، خودای گهورهی بهسامع الدعا (بیسهری دوعا) ناوبردووه، ئیّمه خوا نابینین بهلّام ئەو ئىنمە دەبىنىن، لە ژياندا ھەر لىكۆلەرىك رۆژىك دادىت كەبتوانى خوا ببینیّت و دهنگی ببیستیّت، دهکری خوا ببینریّت، دهستی لیّبدریّت و ههستی پیّبکریّت، دهکری دهنگی خوا ببیـستریّت، بـهاّلم نهك بهپينج ههستهكهى خومان، به لكوو خوداوهند واقيعى تره له گشت ئەو شتانەي كەئيمە بە ھەستمانەوھ دەركيان پى دەكمەين، به لام بق ئهوهى كه بتوانين خوا ببينين پيويستيمان به همول و ئىرادەپ كى بەرز ھەيسە وە ئىم ھەولدانسەش بىئ گومسان زیندووکردنه وهی شهوق و ویستیکی زور و ره غبه تیکی قووله بی خواوهند كه چاوهكانمان سارين دهكات لهفرميسك.

سری راماکریشنا پاراماهانزا Ramackrishna سری راماکریشنا پاراماهانزا pramahocnsa لیه خواترس وعارق گیهوره ی هیندستان ووتوویه تی: " بانگی خوا بکهن، ههروه کوو عاشقیّك که

مەعشوقەكەى دەويت، وەكوو فەقىرىك كەپئويسىتى بەزىرە، يان خنكاويك كە داواى مەناسەيىك دەكات"

پیویست ناکات له ریگهی دوعای دیاری کراو تایبهت لهخوا بیاریینه و به دلیکی پر بیاریینه و به دلیکی پر بیاری کرد و به دلیکی پر له همشقه وه به رز بیته وه وه دوغای سهیرکردنیکی پرله سوزیان ئاخیکی قوول له لای خواوه ند به نرختر بیت له هه زاره ها دوغای دیاری کراوی رفزانه و قبولیش بکریت. بو دوغا کردن پیویسته ههست و سوز هه بی چوونکه گرنگتر له و ووشانه ی که به زمان دهیانلین، شه پولی عهشقیکه که نه م ووشانه له خو دهگریت و دایان ده پوشیت.

کریکاریک ههموو رقرق دوای ته واوبوونی کاره که ی له کارگه که بخ نه نجامدانی مه راسیمی دوعا و پارانه وه ی عه سر ده چوه په رستگا، رقرقیکیان له به رهزییک له کارگه که مایه وه و نه یتوانی بگاته ده ستپیکی مه راسیمه که ، له دوای ته واوبوونی کاره که ی بی برک لای په رستگاکه رای کرد ، کاتیک گهیشته نه وی بینی که پووجاری (pojary) کاهین یا خود قه شه ی په رستگاکه ده هاته ده ره وه کریکاره که پرسی: "نایا مه راسیمی دوعا ته واو بووه ؟" پوجاری کریکاره که پرسی: "نایا مه راسیمی دوعا ته واو بووه ؟" پوجاری ووتی :" به لین مه راسیم ته واو بووه "، پیاوه کریکاره که ناخیکی

خەمبارانەى ھەڭكىنشا، پووجارى بە بىنىنى خەمى ئەر ووتى :" ئايا دەتـەوى ئاخى خەمبارانـەى خـۆت لـە گـەل پاداشـىتى ئەنجامـدانى مەراسىمى دوعاكە لەگەل مندا بگۆرىتەوە؟!".

يياوه كريكاره كه ووتى :" به لئ به خۆشحاليه وه ئامادهم ئهم كارەبكەم ".كريكارەكـه چـوونكه هەمپـشه مەراسـيمى دوعـاكردنى ئيوارانى ئەنجامدابوو ئەم مامەلەيەى قەبوول كرد بەلام پووجارى ووتى : " هـەر ئـەو ئاخـە يـر لـه سـۆزو سـادەيەى تـۆ لـه هـەموو مهراسیمی دوعاکردنی من بهنرختره که له ههموو ژیانمدا ئهنجامم داوه"، ييويست ناكات كه خويندهواريان نهخويندهوارين هەتاوەكوو بتوانن دوعا بكەن، بى گۈمان نەخويندەوارى زۆر نابيتـه بەربەست لـ رنگای دوعا كردن، بـ نموونـ شـرى رامـا كريـشما نهخويندهوار بوو، ئه و تهنانهت نهيدهتواني ناوى خۆيشى بنوسيت له گهل ئەوەشدا چەندىن كاتژمير بەبى وەسىتان بەشىيوازىك دوعاى دەكرد وەكو بلايى له بەرامبەر خودادايە، وەتەشبيە نەبى (وللـەمپل الاعلى)،به شنوازنك لهگهل خودا قسهى دهكرد ههروهكوو مندالنك که قسه له گهل دایکی خوی دهکات، پرسیاریان لیکرد:" نایا خودا دەبىنى؟" ئەو وەلاامى دايەوە: " بەلى زۆر روونىتر لەوەى كەئيوە دەبىنم".

بق دوعا کردن ههبوونی هونهرو نوسراوی مهعنهوی وه ئهنجام دانی ریورهسمی مهراسیم پیویست ناکات.به لکوو تهنیا دلیکی پاكو بیگهردو ره غبهت و ملکه چی دهوییت، دلیک که به پهروشهوه چاوه روانی خودا ده کات.

دوعا كردن چاوه روان كردنه بـ ف خـودا.چاوه رواني بـه بـي تامىدزرۆيى وبى پەرۇش بوونىدوە وە بىدبى عەشىق و سىۆزەوە، دووباره کردنه وهی دوعا دیاریکراوو باوه کانه و بی سووده، عاده ته ن دوعا له رووی کتیب دهخویننهوه نهم جوره دوعا کردنه بو سهرنج راکیشانمان بز لای خودا سوود بهخشه، به لام دووباره کردنهوهی ئوتۆماتىكى دوعا تەنيا بەفىرۆ دانىي كاتە، دوعاى زۆربەي ئىممە تهمهننا و پارانه وه بق خودا، داوا لسه خودا ده که ین هه تاکوو كاريكمان بق ئەنجام بدات يان شتيكمان يى بدات كى ييمان وايه ييويستمان ييهتي. باسكردني ييداويستيه كانمان بق خودا كاريكي زۆر باشه، چونکه جگه له خودا کیمان ههیه که پیویستیه کانمان بق به دی بهینیت، به لام ئهم کاره ته نها له قوناغه سهره تاییه کانی پەيوەندى كردن لەگەل خودا بەسوودە، كاتنىك كە فىرى رىورەسمى دوعا كردن دەبىن تېگەين كە قىوولترىن يېداويسىتى ئېمە شىتە مادییه کان نیه که زهوی دهیدات و وهریده گریّت، به لکو گهوره ترین ييداويستى ئيمه، باشتريني شتهكانه كه ههمان خوداوهند خزيهتي،

له و کاته دایه که فیر دهبین دوعای سوفی پاك، شیخی ئهنساری بلنینهوه: " نهی خودایه! شاباشی دلی من هیوای دیداری تؤیه، به هاری گیانی من، له سهوزه لانی گهیشتن به تؤیه، فیر کردنه کانی ماستیر ئهکهارت، عارف و عاشقی گهورهی رفزناوایان وهکوو فيركردنه كانى گيتاو ئۆپانيشادا ناو بردووه و ههنديك لهو باوه دوان که ئه و زانایه کی هیندستان بوو که به شیوه ی پیاویکی ئه لمانی دەرهاتووە، لىەم بىرمەنىدە گەورەيسەى رۆژئاۋايىسان پرسسى: " مامۆستا! نیشانه کانی مرۆشی باك و خودایی چییه؟ چۆن ئەو كەسە بناسنەوە؟ " ئەو وەلامى دايەوە مرۆشى پاك و خودايى بە رۆژوو گرتن وسهدهقهدان وخۆهه لكيشان وخۆ ئازاردان وبهخشين ناناسریته وه ، به لکوو دوعاکانیه تی که ده رخه ری چاکی ئه و که سهیه چوونکه دوعا کردن دلنیاترین ریگای گهیشتن بهخودایه و قسهکردن له گه ل ئه و هه بوونی په يوه ندی سۆزدارانه يه . من پيم وايه که يياوى دوعا باشترين مروقه. ريكاى دوعا بق ههموو كهسيك،فهقيرو دەولەمەنىد گەنج و پىير، كەس بازار و خويندەوار،نەخۇش و تەندروست گوناهبارو پاك، بيزمان و كوير كراوهيه.

بارود نخی مانی، هزش و پلهی مهعنه وی ئیوه هه رچییه کی بیت هیچ شتیك ناتوانیت ببیته ریگر له به ردهم دوعای ئیوه، پیویست

ناكات چاوه پوانى بارود و خيكى گونجاو بن، دهبيت ههرئيستا و ههر ليرهوه دهست يي بكهن.

دوعا هیزه، هیزیک که له ناخی ههموو کهسیک زیندانی کراوه و ههموو کهس دهبیت ئهم هیزه ئهکتیف بکات، دوعاکردن ریگایهکی ئاسان و شنوازنكى راستهووخويه بن گهيشتن بهراستيهتى مروشه پاکهکان. لهدوعا کردندا پێويستيمان بهوهنيه که فێرى ئهسرارو نهیننی عیرفانی بین، تهنها شنتیك که پیویسته عهشقه بهخودا و تامەزرۆييە بۆ بينينى جوانى ئەو. دوعا كردن گەورەترين پەنايە لـە بهرامبهر نیگهرانی و مشهوهشیهکان ئیمه چهنده کات و زهمهن بهفیّرق دهدهین دهربارهی ئه شتانهی که برّمان رووی نهداوه یان رەنگە لە داھاتوودا رووبدات؟ ھەر نىگەرانىيەك زەختىكە بىل سەر زنجیرهی عهسهبیهکانمان، ههرچی زیاتر نیگهران بین زهختیکه بۆسىەر ئەعساب ودەروونمان وئاسايش و ئارامى ميشك و دلمان تووشى خەلەل دەبيت و بەم شيوەيە ھەر مەسەلەيەكى بىچووك دەتوانىت بەئاسانى ئىمە تووشى يەرىشانى و گرژى بكات. بەيى هیچ هۆیەك شەر دەكەین و ئەر كەسانە لە خۆمان دەرەنجینین كه خۆشەويستمانن بەلام وەرن لەجىكاى نىگەران بوون فىر بىن رووبکهینه خوا به شیوه ی دوعا کردن و ههموو کاره کانمان بسپیرین

بهو، بهم کاره یه کسه رهه ست به ناسایش و نارامی ده که ین وه دەتوانىن بەرۆحيەى تەسلىم بوون و ئارامى و بەوپلەرى بەھيزىلەوە رووبه رووی کیشه کان و هه ورازو نشیوه کانی ژیان ببینه وه . که سیک كهدوعا دهكات كاتيك دهبينيت كه پياوان و ئافرهتان كاره قورسه کانیان به شان و پیله لاوازه کانی خزیانه وه هه لده گرن تووشى سەرسىورمان دەبىن، لەبەر ئەوەى ئەوان دەتىوانن ئەو بارەقورسانەى خۆيان بسپێرن بەخودا كە ئەو دەتوانێت ھەموو بارهکانی جیهانی بوون هه لگریّت. لهمیانه ی دوعا کردندا ئیّمه له ناوهوه و دهرهوه ههست بهئارامي دهكهين. كهسيك كه دوعا دهكات له گه لا هـ موو كه س و له هه موو شوينه كان له تاراميدايه چونكه دله که ی به یه کجاری بز خودای تاك و تهنیا یه کلابووه ته وه . نیمه که دله کانمان بی قه رارو ئارامه وه کوو ئه و به له مانه ی که تووشی لافاو بوونه، ههرگیز لهگهل هیچ کهس و هیچ شویننیکدا ههست به ناسایش ناکهین. رِیْگای ئیمه رِیْگای بهرخودانه ئیمه دری ئهوانی تـر و بارود خی ژیان شه پ ده که ین په خنه له که سانی تر ده گرین ئیمه پیویستمان به گورانیکی ناوخویی ههیه وه ئهم گورانکارییه تهنها له ریّگای پهیوهندی کردن بهخوداوه دیّتهدی. کهسیّك کهدوعا ده کات له لایه نه گۆراوه کانی ژیان له ئاسایشدایه . هموو کاره کان

بۆ ئەو پىرۆزە وە ھىچ جياوازيەك لەنتوان كارى باش وخرابتر ناکات، ئەر دەزانىت كەجۆرى كار گرنگ نىيە بەلكور چۆنيەتى ئەنجامدانى كارەكە خۆي گرنگى ھەيە،كارى ئەم جۆرە كەسە ههرچهنده ماندووکهریش بینت، ئه و جنوری کارهکه دهکاته پیشهینکی خزشهویستی بن خودا. ئهم جنزره کهسه چ له كارگەيەكى پر لەھەراو دەنگ ياخود لە دەشىتىكى ئارام و بەبى دەنگ كار بكات، لەھەرحالەتىكدا بىت ئاسايشى ئەم جۆرە كەسە تيك ناچيت. ئەو دەتوانيت له خەلوەتى پەرستگا ياخود لەسەر بهرده چنراوه کانی سهرشه قامیکی قهره بالغ دوعا بکات، به لام ئاسایشی ناوخزیی ئەم جۆرە كەسە تۆك ناچۆت، ئەو شوۆنی خۆی لای خودا دۆزیوەتەرە و لەناو ھەمور روودارەكان ولەگەل ھەمور جۆرە خەلكىكدا لەئارامى و ئاسايىشدايە، ھەتاھەتايە لە ژىر بالى ره حمه تى خودا جيكيره، بن ههر شوينيك دهچيت خودا لهناخى خۆيدا لەگەل خۆي دەيات.

ئه و عهشقه ی له دلّی ئه و دایه له ههمو شویّن و ههمو که سیّك رهنگ دهداته و سهیری هه ر شویّنیّك ده کات جوانی عهشق و سیماو ویّنه ی مه عبود و په رستراوی خوّی ده بینیّت، ئه م جوّره که سه به ته نهایی سیمای خود اله ناو ههمو و مروّقه کان و

دروستکراوهکان دهبینیته و و دهگاته ئاسایش. لهناخی ههرکام له نیمه کانیاوی خوشی و ئارامی شاراوه ته وه، له دوعا کردندا و له ریگای دوعاکردن دهگهینه ئاوی ئه و کانیاوه و لینی دهخوینه وه تینوییه تیمان ده شکینیت و دووباره دیبینه وه سهر خومان وگیانمان وهبهردیته و و دووباره دیبینه و سهر خومان وگیانمان وهبهردیته وه و زیندوو ده بینته و به الم له لای زوریک له خه الله دوعا له جیاتی ئه وه ی ئه م کانیاوه ی ده روون سه راوژیر بکات و بیهینیته خواره و ه ، ده بینته و ته ته ته للا.

چەند سال لە مەوبەر لەو رووداوانەى كەبىرم ھاتبووە پىشەوە ناره حهت بووم. دوعام ده کرد که بارود و خه که بگوریت، به لام لەوپەرى بى ھىواييەرە دەمدىت كە ھىچ شىتىك نەگۆراوە،ئەوجار بهجدیتر دوعام دهکرد جههیوای ئهوهی جههری هیدی دوعاوه بتوانين بارود قخه ك بكۆرم، له كه لا ئە وەشدا هيچ كۆرانكارىيەك بهدى نەدەكرا.دوعا بۆم ببوويە تەقەللا و دژايبەتى بەشـيوەيەك كــه ئيتر بريارمدا هيچى تر دوعا نەكەم، بەلام لە ناكاو تنگەيشتم كە ئەمە بارودۆخى دەرەوە نەبوو كە دەبوايە بگۆردرايە بەلكو دەبوايه گۆرانكارى له ناخى خۆمەوە رووى بدابايـه هـەتاكوو هـەموو شـتێك به و شیره یه یه ههیه ببینم اله راستیدا ههمو و شتیک ریک به و جۆرەپ كە دەبئىت وا بئىت، ھەموو شىتئك لىەجىگاى تەواوى

خویدایه. ههموو شتیک باشه، باش بووه و باش دهبیّت، ته نها دهبیّت تهم باش و ریّک و پیکیه ببینریّت، ناکریّت کهمال بهههول و تهقه للای مروّفه و ه دروست بکریّت، به لکوو کهمال هه ر له پیشهوه دروست کراوه، ته نها دهبیّت ببینریّت.

لهم حالهته دا بزچى ئهم دونيايهى كهدهبينين پرهله خهراپى، گوناه، ئازار، شىتى ناشرىن، تاوان و ناپاكى؟ ھۆكارەكە ئەوەپ كە بۆچوونى ئىمە لىلى و تارىكە ئىمە ھەموو شىتىك بەسەراوين و پنجهوانه دبینین، ئنستا که سهرقالی نووسینی ئهم کتنبهم لەپشتەرەي پەنجەرە سەيرى شەقام دەكەم، شووشەي يەنجەرەكە به ته واوی ساف و روون نییه به لکوو حاله تنکی شه یو لاوی هه یه بۆيە مرۆۋەكان، سەيارەكان، دارەكان، گياوگوول و ھەموو شىتىكى تىر بەخوارى دىنتە يىيش چاوو،ئەويش لىە بەرئەوەى شووشمەى پەنجەرەكەم روون نيە واتا ئەم وينانە بەخوارى وليللى دينـ يـيش چاوو چوونکه من لهبشت شووشهیه کی شهیولاوی سهیریان دەكەم. دونيا ھىچ غەيبىكى نىيە، بەلكوو ئەو غەيبەي كە دەسىنىن دەرەنجامى خويندنەوەى ھەللەي خۆمانە بۆ شىتەكان. يىويست ناكات دوعا بكه ين كه ئهم دونيايه بگزريد، به لكو پيريسته دوعا بکهین که بزچوونی هه آلهی ئیمه بگزریت هه تاوه کوو بتوانین ببینین که دونیا هه موو کات ته واو کامآله و شته کان له جیگای خزیه تی.

ئهم عهیبهی که له دهرهوه دهیبینین له پاستیدا له دهروونی خرمانهوهیه، زانیاری و شعوری ئیمه له چاکراکانی دانیاری و شعوری ئیمه له چاکراکانی خوارهوه دا کو بووه تهوه ئینجا دهبیت ئهم ههسته بگاته چاکراکانی سهروو ههتاوه کوو لهگهل تهواوی جیهانی بوون یه کبگریته وه ئه و کات چاوی تیپوانینی تیگهیشتنی پاسته قینهی ئیمه ده کریته وه و شعه کات چاوی تیپوانینی تیگهیشتنی پاسته قینهی ئیمه ده کریته وه و شعه کان وه کو نه وه ی که هه ن ده یان بینین، نه مه ش نامانجی سه ره تایی دو عا کردنه.

له دوعا کردندا ئیمه هه موو قورساییه کان و نیگه رانیه کانمان به خودا ده سپیرین و له به رامبه رداو له خه لوه تدا دلمان پ پ ده بیت له نووری خودا و میشکمان نائارامه کانمان له ناو عه شقی خودادا بی ده نگ و خامی ده بن و پهیوه ندی کردن له گه ل خودا کسه سه رچاوه ی ته ندروستی، ووزه، شادی، گونجاووی، جوانی، ژیری، شادی و ئارامیه، ده ست پی ده کات. وه ئه گه ر له بیابانیکی ووشك

۱ مهبهست حهوت سهنته ری زانیاری مروّقه که به دریّژایی برپره ی پشت و له لای سهره و ه سه ری مروّقدان.

بەرىنگادا بىرۆين يان لە كۆرەكان سەرىكەوين ھەلاناخلىسكىيىن و شكست ناخۆين.

نهیّنی ئهم جوّره ژیانه، پهیوهندی بهردهوام و دوویاته لهگهان کهسنک که ووجودی سهرتاپا ره حمهت و سۆزه.ئه و تاکه کهسهی که سهرچاوهی پاك كردنهوه، سيما بهخشين، زيندووكردنهوهو نویبوونه وهی روّح و میشك و جهسته له لایهن ئه وه وهیه. كهسی ييرۆز كەستكە كە خودا دەكاتە چەق و نتوەنىدى خىزى و دووبارە وه کوو که سیکی به رده وامی جیگیرروو ده کاته خوا. وه ها که سیک زۆربەي كاتەكانى سەرفى دوعا دەكات و خەرىكى دوعا كردنه وه به هۆى دوعاوه شاكار دەخولقىنىت.ئەولىه دواى هىچ شىتىك ناگەرىت بەلكو ھەر شتىكى كە يىويسىتى يىيەتى لەخزمەتىدايە و دوعای ئه و به شیوه ی جۆراوج قر خوی دهنوینیت، ههندی جار به شندوه ی نیگای تامهزرؤیی بان قسهییکی پرله عه شق و خۆشەويسىتى، دانىيايى،باوەر و دەرېرىنى دانىيايى و زىرەكى. بەلام زۆر بەكەمى دەچىتە قالبى تەمەننا و يارانەوە لە بەر ئەوەى ئەو بروای وایه خوداوهند تاگای له ههموو شتیکه، زورتر و باشتر لهئیمه ينداويستى بەندەكانى خۆى دەناسنىت وھىچ كات درىغى و كەمتەر خەمى ناكات لـه دابىن كردنى ئـهم يېداويستيانه، دواخستنهكانى

که سیّك پرسیاری کرد: "باشترین کات بی دوعا کردن چ کاتیکه و باشترین شویّن چ شویّنیکه؟ "پیّم ووت: "باشترین کات ههر ئیّستایه و باشترین شویّن ههر ئیّرهیه" دهبیّت ههر له و شویّنه دهست پی بکهین که تیایداین، ئهم پیّشنیارانه ی خواره وه له دوعاکردندا کاریگهرن:—

 ۱. ههموو روزیک ساتیک بهبی دهنگی بهسه ربه رن و لاشه تان ئاسووده بکهن، بیرتان له کیشه کان دوور بخه نه وه، بیر له خودا بکه نه وه به نکوو به م شیوه یه لاشه و میشکتان بحه سیته وه. وه نامی هـهر كێـشهيهك لاى خـودا شـاراوتهوه، كاتێـك كـه بيرلـه خـودا دهكهنهوه رێگا چاره ههربۆخۆى بۆ لاتان دێـت، ئهوهنده چـاوهڕێ بكـهن هـهتاكوو وهڵمهكـه وهردهگرنـهوه، هـهتا ئهگـهر چـهندين كاتژمێر بخايهنێت.

۲. قسه له گهل خودا بکهن ههر بهم شیوازهی که قسه له گهل هاوریتان ده کهن، دوعا کردن قسه کردنه له گهل خودا، قسه کردن له گهل خودا، قسه کردن له گهل نه و وه کوو په فیقی کی میهره بانده وه رن با ساده و ئاسایی قسه له گهل خودا بکهن و ههرشتیکمان له دلایه پینی بلیّین، مهلین که خودا ههموو شییک ده زانیت ئهی برچیی ئه و شیهی مهلین که خودا ههموو شییک ده زانیت ئهی برچیی ئه و شیهی که خوی ده یزانیت بوی دووباره بکه مه وه! کاتیک که ههرچی له دلاتان به به خوای بلاین خوتان ئاماده ده کهن هه تاکوو په یامی خوداتان بو بیت، له دوعا کردندا بیر مه کهنه وه له وه ی که ده بیت له ده سته واژه و و و شه ی فه رمی و ئه ده بی که لك و ه ربگرن، به لكوو به زمانی خوتان قسه له گهل خودا بکهن، ئه و زمانه ی که خودا به زمانی خوشه و سیستی و عه شق.

۳. زۆرنے له خه لکی ههست ده که نهوه نه ناپاك و گوناهبارن که ناتوانن له خودا نزیك ببنه وه به لام نازانن که خوای گهوره زۆر له دایك به ره حمتره بۆ مرۆشه کان.

ئهگهر مندالیّك بکهویّته نیّو چالیّکهوه و ههموو گیانی پیس بیّت، چی دهکات؟ دهچیّته لای دایکی وه دهلیّت: "دایه! من پیس بیوم بمشقرهو وخاویّنم بکهرهوه! ".ئینجا مروّقی تاوانباریش دهبی روو بکاته خوای گهوره بو ئهوهی پاك بیّتهوه له تاوان.

- 3. دووباره و دووباره قسه له گه لا خودا بکه ن هه رچه نده ی ده توانن قسه ی له گه لا خوا بکه ن کاتیک که له ناو پاسدان، له نیرانی کاره که تان و یان کاتیک که خواردن ده خون قسه ی له گه لا دوور بکه ن، ده قه ییه ک چاوتان ببه ستن تاکوو دونیا له به رچاوتان دوور بیته وه نه وجا قسه یه که له گه لا خودا بکه ن برواننه ناخه وه وهه ناسه یه کی پر له خوشه ویستیه وه بده نه ده ره وه ، نه م کاره ده بیته هوی نه وه ی که هه ست بکه ن خواتان لی نزیکه و هیچ کات ده بین نین.
- ۵. کاتیک له ریگای دوعاوه داوای شتیک ده که ن هه رگیز ئه وه له بیر مه که ن که پرهنگه ئه و شتانه ی که داوای ده که ن شتگه لیکی باش نه بن بی گیشتن به و شتانه دوعا بکه ن به لام به خودا بلین له حاله تیکدا داوا که تان قبول بکات که ختری پینی باش بیت چوونکه ویستی ئه و هه مووی بریتیه له خیرو باشه ی بیسنوور دوعا

بکهن:" ئهی خودایه با وا بیّت که ویستی تو نهوه ویستی من بیّته دی "، خوداوه ند چوار وه لّامی بو داواکاری ئیّمه ههیه، یه کهمین وه لّامی ئهو ئیجابیه مانای وایه وه لّامی داواکاری ئیّمه دهداته وه، به لام هه ندی جاریش خوداوه ند وه لّامی نه خیّر دهداته وه، سییه مین وه لّام بریتییه له (چاوه پی به) وه وه لّامی چواره م ئه وه یه که (شتیکی باشتر له وه ت بو ههیه).

كاتنك خسوا وهلّامي يرسسيارهكانمان دهداتهوه، خوشسحال و شـوكرانه بــژير دهبـين وه باوه رمـان بـه هيزترده بيت. له راسـتيدا تیکهیشتن و قبوول کردنی سی وهلامهکی تری خودایه که دژوارهو بيكومان باوهرو ئيمانمان دهخاته زير ئهزموونهوه كاتيك وهلامى خوداوهند بق دوعاکانمان به شنوهی سلبیه دیاره رهحمهتنکی تندا شاراوه ته وه. جين ئينگلو jean inglow ووتوويه تي: " من وهکوو پیویست تهمهنم رابواردووه که سووپاسی خودا بکهم بی وه لام نه دانه وه ی زوریک له دوعاکانم "خودا عه شق و خوشه ویسسی بەرامېلەر بەئىملە ھەيلە: ئلەن بىق ھلەركام للە ئىملە ئەخسلەن بەرنامەيلەكى ھەيلە ۋە نەخشەكانيىشى ھلەمۇۋيان تلەۋاۋن، ئەگلەر ئەوەى كە لە دوعاكردندا داواى دەكەين پێچەوانەى بەرنامەى خودا بنت ئەوە تەنيا لەبەر خنىر و چاكى ئىمەيىە كى ئەو دوعايى وەلام نادرىتەوە.

ژنیک دهیووت : " من سووپاسی خودا دهکهم که وهالمی زوریک له دوعاكانى منى نهداوهتهوه كاتيك قووتابى زانكل بووم، شهيداى پیاویّك بووم وه به جدى دوعام دەكرد كه زەماوەندى لەگەل بكهم وشووى پنبكهم به لأم دواتر ئه و بووه كهستكي قومارچي و بتكه لك، ئەگەر خواوەنىد دوعاى مىنى قبول بكرداييە زەواجم لەگەل وەھا كەسىك دەكرد " ئەفلاتوون دوعايەكى سەرسىورھىننەرى ھەيە كە دەلىّ :" ئەى خوداى خودايان بە رىن دەكى چاكىم پى ببەخشە كە ئىيتر داواى نەكمەم وە مىن لىه ناپاكى دوور بخەرەوە، ئەگەرچى داواشت لينهكهم بن ئهم كاره"، كاتينك وهنامي خوداوهند بن داواکانمان بهشیوهی (چاوه رئ به) یه حیکمه تیکی گهورهی تیدا شاراوهتهوه.

کورێکی ۱۲ ساڵان داوای سهیارهی له باووکه دهوڵهمهندهکهی کرد، باوکهکهشی به ئاسانی دهیتوانی سهیارهکهی بق بکرێت، بهڵام لهبهر چهند هۆیهکی پوون پێی ووت:

من له کاتیکی گونجاوودا سهیارهیهکت بن دهکرم، له ههندیّك له دوعاکان خوداوهند دهلیّت: "شتیکی باشترت بن ههیه".

کریستزف کلمب بهدوای دۆزینهوهی ریگایهکی کورت بوو که بهرهو هیندستان بچیّت،کهچی کیشوهری ئهمریکای دوّزییهوه ئهو له سەرەتارە دوعاى كردبور كە سەركەرتور بنت تاكور ئەم رنگايە بدۆزىتەرە، بەلام دوعاكانى وەلامىكى باشتريان درايەرە، ئەرە بور کلمب کیشوهری ئهمریکای دوزیهوه، یاستور زانای گهورهی فهرهنسا دوعاى كرد تاكوو دهرمانى ئهو نهخوشيه باوه بدوريتهوه که له نیو مهر و مالاتدا ههبوو به لام له بهرامبه ردا دژه ژههری هاری دۆزيەوە. وەلامى خوداوەند بۆ دوعاكانمان ھەرچىيەك بىت دەبىت به باوهرهوه قبولی بکهین وه سیقهمان به خوشه ویستی و ژیری پەروەردگار ھەبيت. تەنيا باسەكە ليرەدايە كە لە كاتى دوعا كردن و داخوازی و داواکارییهکانمان ئه و شتهی که دهمانهویت به خودای گەورەي بسييرين، خواي گەورە خۆشەويستتر لەوەپ كە سىزامان بدات و ژیرتر لهوهیه که تووشی هه لهیهك بیّت. له ههموو کارهکانی ئەودا حیکمەت ورەحمەتیك شارارەتەرە.ناوى خودا بەرزو يىرۆز

 ٦. ئەگەر خۆشەويستەكانتان لە ئۆرە دوورن خەمى ئەوانتان نەبۆت و بە باوەشى پر سۆزى خودايان بسپۆرن، ئىرە ناتوانن لاى ئەوان بن بەلام خودا دەتوانۆت. ۷. ههموو رۆژنك دوعا بۆ ئەو كەسانە بكەن كە هەلسوكەوتى خرابيان لەگەل ئىدودا ئەنجامىداوە يان خۆشىتان ناوين. رق لىنبوونلەو، بىلىزارى، داواى خىراب و تىوورە بىوون بەربەسىتىكى گەورەن لە رىگاى دووعاكردن.

۸. دوعا بکهن که خودا ئێوه بکاته هۆکارێڬ بۆ وهڵام دانهوهی دوعای ئهوانی تر. کچێکی فهقیر دوعای دهکرد که له پۆژی جهژندا بهسته چکولاتێڬ وهکو جهژنانه وهربگرێت، جهژن داهات بهڵام له بهسته چوکلاته که هیچ باسیێڬ نهبوو، کچهکهش ئهم شتهی لای یهکێڬ له هاوڕێکانی باس کرد، لهو کاته دا پیاوێڬ که له تهنیشت ئهوانه وه تێدهپه پی گوێی له گفتووگڒی ئهوان بوو وه دوو بهسته چوکلاتی پی بوو ئهوانی دایه کچهکه و پێی ووت: "خودا بهمنی ووت که ئهم دوو بهسته چوکلاته به تی بده م" له کاتێکدا که چاوهکانی کچهکه دهدرهوشایه وه ووتی: "ئهی خودایه گیان تی همهموو کهسێکی منی ".

ژننکسی له خواترس دهیوت: "حهز دهکهم..... حهزدهکهم..... " پرسیاریان لیکرد حهز له چی دهکهیت؟ حهز دهکهیت پهرستگا دروست بکهیت ؟ نهو ووتی: "حهز دهکهم له بهرزترین کیوهکانی جیهان سهرکهوم وه داوا له خودا دهکهم

دهنگیکم پی بدات که بگاته قوولاایی زهوی، پییان ووت: "بهلی کیستا تیگهیشتین ده تهویت دهنگیکی بههیزت ههبیت که ناموژگاری پیبکهیت" نه و ووتی: "بهلی، ناموژگارییه که ته نیا له یه ک رسته پیک هاتووه، نهویش بریتییه له وهی: دوعا بکه ن! دوعا بکه ن! دوعا بکه ن". با نهم رسته یه وه کوو جهره سی په رستگا له دلاماندا بزرنگیت هوه، با خودا به هوی دوعای به رده واهه وه له ژیاندا بزرنگیت هوه، با خودا به هوی دوعای به رده واهه و به شیز ده بین رینماییمان بکات، نیمه هه رچه نده دوعا بکه ین پاک و به هیز ده بین تاکوو به ره نگاری کیشه و مهترسیه کان ببینه و هو خزمه تی فه قیران و دلاشکاوان بکه ین.

وهرن با دووباره و دووباره دوعا بکهین، وهرن بی وهستان دوعا بکهین، دوعاکردن تهندروستی روّح و ووزه ی ژیانه، نهگهر روّژیک دوعا نهکهین شتیکمان لهدهست داوه و نهگهر حهفتهییه ک دوعا نهکهین لاواز دهبین.

بهشى چوارهم

چۆن خۆشبەخت ببين؟

لهگهل پهیدابوونی تهکنهلۆژیای کۆمپیوتهر، مرۆق له زور لایهنهوه سوودمهند بووه به لام له بهرامبهردا باجیکی گهورهی داوه که ئهویش له دهستدانی ئارامی میشکیهتی، به هوی گهشهسهندنی سامانه ماددیهکان و تهکنهلوژیا، ئاسایشی میشک کهم بوتهوه.

ته کنه لاژیای پیشه سازی له بواره کانی سوّزو روّحانیدا داخراوه و گهیشتوّته بن به ست و کوّتایی به لام ریّگایه ک بوّ رزگاربوونی ههیه الله سه رده مه ی کوّمپیوته رو پیشه سازی پیشکه و توو ده کریّت بگهینه خوّشی و شادی راسته قینه ی ژیان .

چەند سالانك لە مەربەر بوومەلەرزەيەك لەشارى ئىدمەدا روويىدا، مەموو ترسابوون، ھەموو شىتىك تىكەلاو بوو، ھەندىك لەخەلكى مەلھاتبوونە دەرەوەى ماللەرەيان، ھەندىك لە ترسان دەلەرزىن، ھەندىكى تىر سىندوقى زىدور زيويان ھەندىكى تىر سىندوقى زىدور زيويان ھەلگرتبوو، بەلام لەم بەينەدا كەسىك ئاسوودەو دلانيا بوو ئەويش

خووشکه شانتی (Shanti) بوو لێيان پرسي : " ئێوه ناترسـن؟ " ئه و وه لامى دايه وه: " نا، خۆشحالم له وهى كه خواييكمان هه يه كه دەتوانىت زەوى بلەرزىنىت "لىرەدا كەسىك دەبىينىن كە لەنھىنى خۆشى ژيان تېگەيىشتووه، سىنت ئاگۆسىتى چووه بازارى شارىك خەلكى ديھاتەكانى دەورووبەر بۆ كرين و فرۇشتن ھاتبوون ئەوئ، لـهو نێوانـهدا پياوێك هاتهپێشهوه و بـه دهنگێكـي بـهرز ووتـي :" خەلكىنى وەرن بىل لاى مىن! مىن دەتسوانم مىسكى ئىسوە بخوينمه وه"، خه لکی لهده وری کربرونه وه، ئه و بن ماوه ييه ك چاوه کانی لهسه ریه ک دانا، ئینجا به حاله تیکی پیشبینی کارانه و ه ووتى :" هــهمووتان بــير لهبهدهسـت هێنــانى ســوود دەكەنــهوه" خەلكى ووتيان: " ئەو راست دەكات، ئەو لەسـەر حەقـە! " بـەلام سنت ئاگوستن هاواری کرد : " ئهو راست ناکات، چوونکه زوریّك له خه لکی که لیده کوبوونه ته وه، شتیکیان نیه که بیکرن یان بیفرؤشن، به لام ئهگهر ووتبای ههمووتان لهدوای ئهوهن بگهن به خۆشبه ختى ژيان ئەوجار راستى دەكرد، ھەمووتان دەتانەوى كە خۆشبەخت بن ".

به لنی راسته، ههموو دهیانهویّت له ژیاندا شادو خوّشبه خت بن له سهره تای پهیدابوونی شارستانیه ت، مروّق به دوای دوّزینه وهی

خوشبه ختیدا بوو، ئهم لیکولینه وه به درید ایی زهمه ن درید همه درید درید درید همه بووه مروق بوی ده رکه و تووه که چین به ده رد کوتایی دید، ده ولهمه ندی له ناو ده چین ناویانگی زوو هه لدیت و سه رکه و تن گرمان کردن و خه یاله ، ئه ی که واتا که سیک که ده یه ویت خوشبه خت بیت ، چون ده بیت به ده ستی به ین یت ؟

سى پىاو بەدواى خۆشبەختى دەگەران ئەوان پرسىارىان دەكرد: خۆشبەختى لەكويىه؟ نهينى خۆشبەختى چىيه؟ چەند كەس لە مرۆۋەكان گەيشتوونەتە خۆشبەختى راستەقىنەى ژيان؟ "

یه کیّك له وان پیّی وابوو که خوشبه ختی له چیزدا شاراوه ته وه و ته نیا له کاتی به ده ستهیّنانی چیزدا ده کری شاد بین، بوّیه سه رتاپای ژیانی خوّی ته رخان کردبوو بو گه ران به دوای چیزدا ئه و که پیاویّکی ده وله مه ند بو و قه سریّکی مه زنی دروست کرد و قه سره که ی به جوّره ها ئاسه واری هونه ری رازانده وه، له ناو ئاسایش و جوانیه کاندا ده ژیا و باشترین خواردن و خواردنه وه کانی ده خوارد. پیاوه ژیره کان له شویّنه جیاجیا کانی جیهان ده ها تنه نه وی موسری نه و با شرای ده ها تن بو قه سری نه و با کتیبخانه که یدا باشترین و جوانترین ئاسه واری جیهان ده ست ده که وت، نه و دیداری له گه ل خوانترین ژنه کانی جیهان ده کرد و به م

شیّوه یه سامان و ژیانی ئه و ببوه شتیّکی خه یالی، له گه نجیه تیدا ژیان بوّی زوّر به چینژ و جیّگه ی بایه خ بوو، به الم که تهمه نی ده چووه سه رهوه تیّگهیشت که له هه ر چیزژیکدا، ده نکیّکی ده ردو ره نج شاراوه ته وه، کاتیّك ژیان ته رخان کرا بیّت بوّ وه ده ست هیّنانی چیز، زوّر ماندوو که ر ده بیّت بویه ئه م پیاوه ش سه ره رای ئه و چیژو ده و له مه ندییه ی که هه پیوو، له ناوه وه به ته واوی به تال بوو وه ئه و جوّره ژیانه بو ئه و بی نرخ بوو، ئه و نه گهیشته خوشی ژیان و خوشبه ختی نه دوزیبوویه وه.

ماوهییه که مهوبه رگهنجیک هاته لای من، باوکی چوار سال که مهوبه رکوچی دوایی کردبوو وهسامانیکی زوری به جیهیشتبوو، ئه و که که سیکی هه رزه کار و پینه گهیشتو بوو، سامانه کهی خوی که که سیکی هه رزه کار و پینه گهیشتو بوو، سامانه کهی خوی له ریگای خوشی و رابواردن سه رف کرد و رووی کرده قومار و مهی خواردنه وه، بق هه رشوینیک که ده چوو هه ندیک که هاوریکانی لهگه کی بوون وه وه کوو شازاده یه که ده خوو هه ندیک که هاوریکانی لهگه کی بوون وه وه کوو شازاده یه که که که که ته واو بوو وه به ناچاری وه کوو له ماوه ی سی سالدا سامانه که ی ته واو بوو وه به ناچاری شتومه ک و مالی خوی فروشت و به م شیره یه یه کجاری فه قیر و ده ست به تال بوو. ئه و هاورییانه ی که هه میشه که ده ورووبه ری بوون وازیان لیهینا. گه نجه که که که میشمی که همیشه که ده ورووبه ری بوون وازیان لیهینا. گه نجه که که کاتیکدا فرمیسکی له چاودا بوو،

بهمنی ووت : " من تهنیا ماومه ته وه ، مالیّکم نیه که تیایدا بخه وم، كەسىپكم نىيە كە پەناى بى بېيەم، سامانەكەم لە دەسىت داوه دەمەويّت خىزم بكورىم". بەلى زۆرجار رىيانى بەچىيى سەرەيق سەردەكىنىشىنىت بىق خۆكۈشسىتن. چىنىڭ وەرگسىتىن نابىنىسە ھىقى خۆشىبەختى، درەنىگ يان زوو كەسسەكە تۆسدەگات كسە خۆشبەختيەكەى لە بەدەست مننانى تام و چنزدەكاندا نيه، چ کهسیّك زیاتر له شازاده سیدارتا که دواتر نازناوی بودای درایه پال له ههموو چیژوو پیداویستیه ماددیهکان بههرهمهند بوو؟ نهو پیشانی جیهانی دا که خوشبهختی له زیانی ئاسووده و جوانی و خشلادا نادۆزریتهوه، باوکی که ناوی شاسودودانا (sidhod haina)بوو، سئ كۆشىكى بۆ ئەو دروسىت كىرد تىاكوو لەھەر وهرزيكدا لهقه سريكى جياواز ژيان بهسهر بهريت. بودا له ههموو پێویستی و دەولەمەندیێکی دونیا بەھرەمەند بوو، بەلام بەردەوام لـهدلى خۆيـدا پرسـيارى دەكـرد: "خۆشـبهختى راسـتەقىنەو مەمىشەيى لەچىدايە؟"

گواتما بودا لهگه ل یه کین کله جوانترین کچه کانی وو لاته که ی زهماوه ندی کرد ئه وان مندالیّکیان بوو که ناویان لیّنا (Rahoala) که به مانای زنجیر دیّت، گواتما ووتی: " نهم ژیانه وه کوو

زنجیریکه که منی ئهسیر کردووه دهمهویت پزگارم بیت و بهدوای خۆشبەختى راستەقىنەدا بگەرىم و بزانم خۆشبەختى لە كويپەو چۆن بەدەست ديت ". بۆيە شەرىكيان لە كاتىكدا كەھەموى خەوتبوون لەكۆشك ھەڭات و بەرەو دونياييكى پىر لە ناخۆشى و خهم بهريكهوت تاكوو خرشبه ختى راسته قينه بدوريتهوه. له بەسەرھاتى يەكەم بينيمان كە يياوە دەولەمەندەكە لە دەرەنجامدا بۆى دەركەوت كە خۆشبەختى راستەقىنە لە چىزە دنياييەكاندا نىيە.بوودا تۆگەيشت كە چۆژ كاتىيەو زوو تۆدەپەرۆت وەكوو بلقۆك که دهتهقیّت و تهواو دهبیّت، خهیالهو جینگای رهزامهندی نیه، ئهو گەيشتە ئەر قەناعەتەي كە بۆ دۆزىنەرەي خۆشىبەختى دەبى واز لهدونیا بهیننیت، ئه و بووه خوپاریزو له خواترسیك که هیچ پەيوەندىيسەكى لەگسەل دونىسا نسەبوو و هسىچ كسەس دەسستى نەدەگەيشىتى، بەلام ئەويش بەل شىرە خۆشىبەخت نەبول چولىكە دلی بن مرزقه کان تهنگ دهبوو، له بهرئه وهی زیان به بی هاودهم و هاوری وهکوو بیابانیکی ووشکی لیدیت و خزیاریزی و گزشهگیریش ریکایه ک نیه بق گهیشتن به خوشبه ختی ژیان، به آام پیاوی سیپهم خۆى لـه زيادەرەوى دوورخستەوە ئـەو چـێژى بەھـەموو شـتێك نهزانی و لهههمان کاتیدا وازیشی لهدونیا نههینا، به لکوو بوی

دەركسەوت ئسە شسوينەي كسە ئساۋاوەو هسەراي تيسدا نسەبيت، سەركەوتنىشى تىدا نابىت. ئەو رىانى خىزى تەرخان كىرد بى ئەنجامدانى ئەركەكانى بەرامبەر بە بنەمالە، كۆمەلگا، مرۆۋايەتى و باقى ئافرينراوهكانى تر، واتا ئاژه لهكان، بالندهكان، كياو گوول. ئەق سىۆزۈ خۆشەويسىتى بەرامبەر بەخودا و ھەموق بەندەكانى ق ههروهها دارو گول، رووبارهکان و ئهستيرهکان، زيندهوهرهکان و ئاژەڭەكانى دەردەبىرى بەم شىيوەيە گەيىشتبوويە خۆشىبەختى راستهقینهی ژیان، ئه و بزی دهرکه وت کاتیک که دل پر بیت له سۆزو خۆشەويسىتى، ژيانىش پردەبىت لە خۆشبەخىتى، ئەو وازى لە چێژهکانی ژیان نههێنا، بهڵکوو بههرهمهند بوو له چێژه سادهو جۆراوجۆرەكانى ژيان بەلام ھەموو رۆژنىك كاتنكى لە خەلۇەت و بيدهنگيدا بهسهردهبرد وه لهخهالوهتي خويدا سهرقالي دوعا و پارانهوه دهبوو. لهم پارانهوانهدا ههولی دهدا له مانای رازهکانی ژیانی تنبگات بهم شنوهیه تهمهنهکهی تنپهری و لهکاتی مردنیدا ووتى : " مىن مرۆۋىكى بەختەرەرم،من نهىيىنى بەختەرەرىم دۆزىيەوە" مرۆۋ ھۆشتا نەپتووانيوە تۆپبگات ھەندى لە خەلكى زۆر بەبى ئۆقرەيى بەدواى بەختەوەرىدا دەگەرىن ھەندىك لـ مرۆشەكان که سروشت و چیهتی جیهانی ماددیان بق دهرکهوتووه، پهنا

دەبەنە بەر گۆشەگىرى، بەلام كەمن ئەرانەي رىگاى مامنارەنىدى دهگرنهبهر وه ژیانی خویان تهرخان دهکهن بو نامانجیکی شەرىفانەو پىرۆز. لەراستىدا كاتۆك كە رۆگاى مامناوەندى نەگرىنە بهر، وا دەزانىن ژيان شتىكى پووچە. ھەندىك لە خەلكى دەللىن كە دونيا شاياني ئهوه نيه كه تنيدا بـ ثيت. وا پندهچـنت ئنمـه گەيىشتوونەتە سىەردەمى داتسەنگى و بيىزارى و خىمەركى. بىمانى زانست گهشهی کردووه وه سهرکهوتنی گهورهی زانستیمان بهدهست هيناوه،نهيني ئەتۆممان دۆزيوهتەوه، نهينى لاشەو جەستەمان ناسىووە، نەخۆشىيەكان و چارەسەرەكانيان دەزانىن، به لام له راستیهتی ناسنامه و ئامانجی خوّمان بی ناگاین، مروّهٔ ئەمرۆ كە تووشى تەنياييەكى ترسناك بووە وە مىشكى پر بووە لـە مەزارەھا ترسى شاراوەو نەووتراوەو نەناسراو،

میّژوو نووسی مهنن، ئاپنوّلد تـوّینبی (Arnold Toynbee)
له و باوه په دایه که مروّق به هوّی گهشه سه ندنی پیشه سازی سـوودی
زوّری به ده ست هیّناوه، به لام له به رامبه ردا بـاجیّکی گرانی داوه وه
ئه م باجه ش له ده ستدانی ئارامی و ئاسایشی میّشکیه تی. به هـوی
سامانه ماددی و ته کنه لوّژیه کان، ئاسایشی میّشك که م بووه ته وه
گهشه ی لایه نی سوّز و نه فسانی گهیشتوه تـه بن به سـت و کوتـایی،

به لام ریکایه کو بن پرکاربوون ههیه. لهم سهردهمهی کومپیوته رو پیشهسازی پیشکهوتوو دهکریت بگهینه بهختهوهریهکی نوی و خۆشى راستەقىنەى ژيان. بەلام بەراسىتى چۆن دەكريت بگەينە ئەم بهخته وهريه؟ ليدره دا حهز دهكهم باسى شيوهكاني عهمهلي و پراکتیکی به دهست هیننانی به خته وه ری بکه م، دیاره که ده بی به م بگهینه نهم شیوانه ههتاوه کوو بگهینه نهنجام و دهره نجام، به لام ئەو پیشنیارانە كە جى بەجى نەكرین وەكوو ئەو داوودەرمانانە وايە كه دەدرينه نەخۆشەكە، بەلام نەخۆش بەكاريان ناھينيت، چەند حەبىكىم دايە يەكىك لە ھاورىكانى كە گرنگيەكى زۆرى بە تەندروسىتى خۆى نەدەدا چەند رۆژنك دواتر ھەوالى تەندروستىم پرسى، وەلامى دایهوه که تهندروستی زور باش نیه، لیم پرسی نایا ئه و حهبانهی خواردووه که پیم داوه؟ ووتی : " نا حهبهکان له باخه لم دایه" دیاره ئه و ده وایه ی که له باخه لدا بمیننیته وه هیچ کاریگه ریه کی بی نەخۆشى نابىت بەھەمان شىرەش ئەم پىشنىارانە كاتىك كارىگەر دهبن که به کارببریّن.

پیشنیاری یه که م : زوّر ئاسانه نهگهر ده تانه ویّت به خته و ه ربن خوّتان دوور بخه نه و هه رچی بکوژی شادی و خوّشیه، یه کیّك له و فاکته ره بکوژانه، بیّزاری و رق لیّبوونه و هیه، ریگا مه ده ن بیّزاری

بچێته ناو دڵتانهوه، كاتێك كه بيرۆكەيەكى پڕلەڕق و قين دێته ناو مێشكتان، بيخەنه ژێر پێوەو عەشق و چاكخوازى له جێگاى ئەو دا داىنێن.

چهند سال له مهوبهر پیاویکم بینی که دهمووچاوی له تورهییان رهش هه لگه رابوو ئه و دهیووت: "ئاگریک له ناخمدا هه لگیرساوه ههتا ئه و پیاوه نه کوژم که بزته هنری مردنی باوکم ئهم ئاگره ناکوژیته وه "به لی رق و قین وه کوو ئاگره، تا ئه و کاته ی که ئهم ئاگره له ناختاندا ده سووتیت ناتوانن هه ست به شادی بکه نهروه کوو بوودا ووتویه تی: " رق و قین به رق وقین له ناو ناچیت، به لکوو ته نیا خوشه ویستییه که رق و قین له ناو ده بات "کاتیک که فیکریکی تیکه لا بوو به رق و قین بولاتان دین، بیخه نه ژیر پیوه و فیکریکی تیکه لا بوو به رق و قین بولاتان دین، بیخه نه ژیر پیوه و فیکریکی تیکه لا بوو به رق و قین بولاتان دین، بیخه نه ژیر پیوه و فیکریکی تیکه لا بو و به رق و قین بولاتان دین، بیخه نه ژیر پیوه و

پیاویکم دهناسی که ژیانیکی ناپاکی گرتبوویه بهر، هاوسهر و مناله کانی بی نارام کردنهوهی روّحی نهم پیاوه دههاتنه لای باپیرهی خوّشهویست. روّژیکیان پیاوه که خوّی هاته لای باپیرهو بهشیوهی هه رهشه نامیز پیی ووت: "خوّزگه بتزانیبایه که چهنده لیّت بیّزارم ورقم لیّته "

باپیره ی خوشه ویست به نیگایه کی پر له سوزه وه سهیریکی کرد و ووتی :" خورگه بتزانیبایه که چه نده خوشم ده وییت " نازانم چی له قسه ی باپیره دا همه بوو که پیاوه که خوی داهینایه وه بو لای ئه ژنوی باپیره و له کاتیکدا که فرمیسکی ده رشت داوای لیب ووردنی له باپیره کرد، له و روژه به دواوه ریزه وی ژیانی ئه و پیاوه گوراو له باپیره کرد، له و روژه به دواوه ریزه وی ژیانی ئه و پیاوه گوراو هه نسوکه وتی نا به جینی واز لیهینا، مه سیحیه کان ده نین حه زره تی عیسی (سه لامی خوای نی بین کاتیک گه له که ی ده یان ویست له سیداره ی بده ن ئه و دو عای بی ده کردن که خوایه لیبان خوش به چوونکه ئه وان بی ناگان .

چیشت لینهریّك، دایاناندا ریشی (Rishi Dayananda) که گهوره و سهروهری خوی بوو ژههراوی کرد. نهویش چوونکه بهرتیلیان به و دابوو که گهوره کهی خوّی بکوژیّت. ریشی دایاناندا له کاتیّکدا له سهرهمه رگدا بوو، بانگی چیّشت لینه ره کهی کرد و که میّك پارهی پیّدا و پیّی ووت: " به م پاره یه بلیتیّك بکره و بچو بوّ نیپال چوونکه نهگه ر قووتابیه کانم بزانن که چیت کردووه، پارچه

۱ ههرچهنده ئیمه وهکوو موسلمان باوه پمان وایه که مهسیحییهکان حدوره تی عیدسایان له سیداره نداوه و قورئانیش باسی لیدوه

پارچهت دهکهن "، ئهم جوزره کهسانه نموونه بهرزهکانی مروّقایه تین. ئهوان پق و قینیان به خوّشهویستی وه لّام داوه ته و سه لماندوویانه که خوّشی ژیان له خوّشهویستی کردندا شاراوه ته و ئهگهر ده تانه ویّت له به خته وه ری راسته قینه به هرهمه ند بن، خوّشه ویستی له گه لا یه کتر بکه ن به عهشق و لیّبوردنه و هرهنگاری پق و قین ببنه وه.

یه کیکی تر له فاکته ره کانی نه هییشتنی به خته وه ری، پق لیبوونه وه و درایه تی کردنه، تا نه و کاته ی که پق لیبوونه وه له ناخماندا هه لگرین، ناتوانین بگهینه به خته وه ری، ژیان پ وه له نازاره بچووك و جوّراوجوّره کان که پق و دوژمنایه تی دروست ده کات. پق لیبوونه وه به ربه سته له به رده م به خته وه ری.

زانا هیندیهکان دوعایان دهکرد:" با وابیّت که له هاوپی نهتوریّین، له دورثمن نهتوریّین، له ناسراوهکان نهترسیّین و له نهناسراوهکان نهتوریّین، با وا بیّت که شهوو پوّرثمان به دوور لهترس بیّیت " ترسانیش یهکیّکه له ئاستهنگه بههیّزهکان لهبهردهم بهختهوهری، بوودا دهیووت: " کاتیّك ترس بهسهر مندا زال دبیّت، ههرگیز بی دهنگ نابم و دانانیشم، ناخهوم و ناچمه پیش و بو دواوهش ناگهریّمهوه ههتاوهکوو به سهرترسدا زال دهبم " بویّری و

ئازایی پاریزگاریمان لی ده کات له به رامبه ر مهترسیه کان و پزگارمان ده کات، سروانتس وتوویه تی: " ئه و که سه ی که سامانی له ده ست داوه، که سیکی د قرپاوه وه ئه و که سه ی که بویری له ده ست داوه هه موو شتیکی د قرپاندووه " هه موو ئه و هزکار و فاکته رانه ی سه ریگاتان لاببه ن که ده بنه هی له ناوبردنی شادی. ئه گه رهیشتا نه گه یشتونه ته شادی، د لنیا بن له شوینی یکی قرولاایی میشکتان، یه کیک له و هزکاره سلبیانه هه یه و ئه کتی فی بووه.

پیاویک که یه کیک له ددانه کانی پزیوو بوو چووه لای دکتوریکی ددان، کاتیک که دکتوری ددان بهشه پزیوه کانی ددانی لاده برد، مهتهی ددان تاشینی شکا، پزیشکی ددان هه ولیدا هموو بهشه کانی مه ته له پدووی کابراکه بینیته ده ری به لام نزیکه ی سی سال دواتر پیاوه که تووشی مل ئیشه بوو، پزیشکه کان نه یانتوانی هزکاره که ی بدوزنه وه، شه ش سال دواتر شانی تووشی ژان بوو، وه دووباره پزیشکه کان نه یان توانی هزکاری ده رده که ی بدوزنه وه نزیکه ی دوانزه سالی تر پیاوه که تووشی ده ست ئیشه بوو که کات له دوای ئیشاعه گرتن به هزی تیشکی ئیکس چه ند پارچه یه کی بچووک له لاشه ی ئه و بینرا که ئه وانیش هه مان وورده مه ته کانی بچووک له لاشه ی ئه و بینرا که ئه وانیش هه مان وورده مه ته کانی

۱ مەتە ئامېرىكە كە شتى پى كوون دەكرى

پزیشکی ددان بوون بهم شیوه یه کاتیک ترس، بیزاری، حهسوودی، خوزگه و پق و قینه له میشکی خومان هه لده گرین ناتوانین شاد بین. دهبیت له میشکدا به دوای به ربه سستی شادی بگه ریین و هه رچه نده بچووکیش بیت بیدوزینه و ه و ده ری به پنین.

پیسنیاری دووهم: له بارهی یهکیک له خرابترین داب و نهریته کانه که شادی لهناو دهبات نهویش داب و نهریتی بیرکردنه و کارووباری سلبی و قسه کردنه له بارهی نهوان.

تاجریّك دەناسىم كى ھەموو رۆژ بەيانيان لەسەر پارچە وەرەقەيەك دەنووسیّت: ئەمرۆ ھیچ قسەو بیریّكی خەرام نابیّت ئەو ھەموو رۆژیّك بەیانیان ئەم رستەيە دەنووسیّت و وەرەقەكە لەگیرفانی خۆیدا دادەنیّت، ئەو دەیووت: له دوای یەك سال مەشقی بەردەوام، تیگهیشتم كه ژمارهی بیرۆكەو واژهی سلبی كه بەكاری دەھیّنم زۆر كەم بووەتەوه،پیشتر ھیچ چیژیّكم له ژیان نەدەكرد بەلام ئیستا له ژیاندا بۆچوونی سلبیم نیه، وه زور شاد و لەسەرخۆم".

کهسیّك که به ئیجابی بیر ده کاته وه و قسه ده کات، ژیان پر له شادی و به خته وه ری ده بینیّت، به لام زوریّك له ئیمه عاده تمان

کردووه که ژیان به سلبی ببینین و پیشبینی به دبه ختی و داماوی ده کهین که رهنگه هیچ کات تووشمان نهبیت.

رِفِرْيْك رْن و پياويْك دەيان ويست برادەريْك ببينن، مالى برادەرەكەيان چەند كىلۆمەترىك لەمالى ئەوان دوور بوو، وەبىق گەيشتن بەر شوينە دەبورايە لـ پرديكى كۆن تيپەر بورنايه، لـ كان نیوهی رِیْگادا ژنهکه بیری کردهوه که پردهکه تهمین نیه، لهو روانگەيەوە نىگەران بوو وە بەمېردەكەي ووت :" ئەم يردە كۆن و قەدىميە من ناويرم پيى لە سەر دانيم وە لەويش بەلەميكى لى نىيە که بمان باته ئه و به ری رووباره که"، پیاوه که ووتی : " من هیچ کات سیرم له پارد نهکردوتهوه، ئهگهر ئهو کاتهی که ئیمه پیپادا تيده په رين بر قخيت، بيگوومان له رووباره كه دا ده خنكيين " ژنه كه ووتى :" يان ئەگەر يەكىك لە تەختە رزيوەكانى پردەكە لە ژير يىيى تۆدا بشكيت، ئەو جار پيى تۆش دەشكيت ئەو جار كى چاوديريت ليدهكات؟ " پياوهكه ووتى : " نازانم، به لام رهنگه لهو حالهتهدا تـق له تهنیاییدا تووشی شنوك بیت و بمریت "، بهم شنوهیه نیگهرانیه کانی ئه وان دریژه ی کیشا هه تاوه کوو گهیشتنه پرده که و بینیان که پردیکی نوی لهویدا دروست کراوهو به سهلامهتی پیایدا تێۑەرين. پیشنیاری سیپهم: دلّی خوتان پربکهن له خوشهویستی، عهشق بهخودا و هاوجوری خوتان، ئاژه لهکان، بالندهکان، سروشتو خوتان. لهههر شوینیک که عهشق ههبیت بهختهوهریش لهوییه، زیندوو بوونهوهی خوشهویستیه که ده توانیت ههموو خهان له شهوه تاریکهکان پزگار بکات.

کریکاریکی کانزاییک که به میری دارمانی سهرهوهی کانزاکه عاسى ببوو، له كۆتا ساتەكانى ژيانيدا نامەيەكى بى ھاوسىەرەكەى نووسى :" زياتر لەوەى بزانى خۆشىم دەويىت، ئاگات لە مناله کانمان بیت ئەوان بەجۆریك پەروەردە بکه که خۆشەویسىتى بكهن له گه ل خودا و خزمه ت بكهن، من تهنيا نيم ووجودى موبارهکی خودا له لای خوم هه ست پی ده کهم و هیچ ترسیکم نییه و به بهخته وهریه وه دهمرم "، ئهم یاداشته که له ناو دالان و گوزهره تاریکهکانی کانزاکهدا نووسراوه، پپه له خوشهویستی و هیواو بوێری. کرێکاری کانزاکه دهیزانی که ههتا له سهروویهری مهرگیشدا چۆن شاد و خۆراگر بنت، دانى پر بوو له خۆشەويىسىتى بى خودا، بنهماله، هاوسه رو هاوجۆرانى، ئەو شوينەى كە عيشقى لييه، بهخته وهرى و ئاراميشى لنيه.

ههندیّك که س چیّر وه رده گرن له ئازاردان و گالته پیّکردنی خه لك ویه م کاره شاد دهبن، ماموّستای من کاتیّك سهروّکی پهیمانگایه ك بوو له باکووری هیندستان زوّریه ی جار ده چوو بو شوینه جوّراوجوّره کان و قسه ی بو خه لك ده کرد.

قوتابيه كانى ههميشه له گه لى ده چوون، رۆژنيك لـه گـه ل يـه كتر چوونه شویننیك که ههندیك کریکار لهوی سهرقالی ئیش کردن بوون، كريّكارهكان پيٚڵاوو جلهكاني خوّيان دهرهيّنا بوو له گوشهييّكيان دانا بوو. قووتابیه کان بن ئەوەى خۆشى و رابواردننىك بكەن، پىللاوى كريكارهكانيان هه لكرت و له كوشه ينكدا شاردبوويانه وه . كاتنك ماموّستاکه بهمهی زانی بهوانی ووت :" وهرن من پیشانتان دهدهم کے چیزن دلخزشیه کی باشترتان هیهبیت" ئے وجار داوای لے قووتابیه کان کرد که پیلاوه کان بگه ریننه وه بن شوینی خویان وه له ناو ههرکامیان سکهییکی پاره دابنیین وه دهمووچاوی کریکارهکان ببینن له دوای دوزینه و می سکه کان. قووتابیه کان هه روایان کرد و كاتيك كريكاران سكهى پارهيان لهناو پيلااوى خويان ديتهوه، سهريان سورما و خوشحال بوون.

پێشنیاری چوارهم: هیچ کات تهنانهت کهمێکیش بێکار مهبن و کاتتان بهبێ کاری بهسهرمهبهن. ویلیام کاوپر (William

Cawper دوو سه ده له مهوبه رووتوویه تی: " نه گه رکارنه که ن حه سانه و ه نیه ، میشکی سه رگه ردان و بیکار ، میشکیکی په ریشانه " هه موو کات چالاک بن . باشترین چالاکی به خشینی ئاسایشه به دل شکاوان و خوش حالا کردنی که سانی خه مبار و هه وژاره ، ئه و خوش حالیه ی که به که سانی تری ده به خشین هه ربو خومان ده گه ریته وه ، له پاستیدا رین په وولانه وه ی به خته وه ری به خته وه ری به شینوه یه کی چه ماوییه ، له ئیمه وه ده ست پی ده کات و ده گاته به شانی تر و هه ربو خومان ده گه ریته وه .

پزیسشکیک ده یسووت یسه کیک اسه نه خوشسه کانی، کسچیکی حه قده سالان و ده وله مه ند بوو، ئه و زور خه مبار بوو، ره نگی زهرد هه لگسه رابوو، چسه ندین پزیسشك پسشکنینیان بو کسرد به لام نه گهیشتبوونه هیچ ئه نجامیک، چاوه کانی کچوله که نیبوه کراوه بوو، سسه ری داخسستبوو وه وه کسوو په یکسه ریخی بسی جوول بوو، سسه ری داخسستبوو وه وه کسوو په یکسه ریخی بسی جوول لیما تبها تبوو و پزیشکی ناوبراو به ئاسانی هو کاری ناراحه تیه که ی زانی، کچه که له قه فه سی زیرینی خویدا ئازاری ده چیشت چوونکه هیچ کیات نه چووبوویه لای هه ژاران هه تاوه کوو دلایان خوش بکات. پزیشکه که داوای له کچه که و باوکی کرد که له گه لیدا برون، له دوای دروست کردنی که میک خواردم ه نی چوون بو یه کیک له ناوچه دروست کردنی که میک خواردم ه نی چوون بو یه کیک له ناوچه

فەقىرىنشىنەكانى شار، دەگەيشتنە ھەرمالنىك بزيىشكەكە كەمنىك خواردهمهنی دهدایه دانیشتووانی ئهم ماله و دواتر داوای له کچهکه کرد که ئەویش ئەو کارە بكات، كچەكە يەكەمىن جار ئەم كارەى ئەنجامدا و پشتى چەما، لە دوۋەم مالدا پشتى بە تەواۋى راست بوویه وه، وه له جاری سنیه مدا له پنش باوك و پزیشكه كه دا رای دەكرد وە بە خۆشحالىدوە خۆراكەكەى دەدايە ئەندامانى ماللەكان، ئەو ھەموو رۆژنىك چاوەرىنى دەرفەتنىك بوو تاكوو خەلكى تىر شاد بكات وه بهم شيوهيه له دواى ماوهيهك بهتهواوى چاك بوويهوه، بۆیه کهسانیّك که له ژیاندا بی ئومیّد و دل ساردن و ههست دهکهن که کهس ئهوانی ناویّت، دهبیّت ههمان ریّگا بگرنه بهر، ئهو کات دهگهنه سهرچاوهکانی خوشی و بهختهوهری له ریکای ژیاندا کەساننکی زور ھەن كەبارى قورس ھەلدەگرن، كاتنىك كە يارمەتى خەلك بدەن و قورسايى بارى كۆشكەكانيان كەم بكەنەوە، دلتان پو دەبيّت له خوشى و مەست كردن به بەختەرەرى.

پیشنیاری پینجهم: له ههموو کهسیکدا چاکیهکان ببینن، هیچ کهسیک نیه که بی بههره بیت لهچاکی، چاکیهکانی خه لکی تر ببینن و لهخهربهکانیان خوش بن. یه کیّك له ئه دیبه مه زنه کانی ئیران ووتوویه تی : " ئه گهر که سیّك نق چاکه و یه ک عهیبی هه بوو، بیرله نق باشیه کی بکه نه وه و تاکه عهیبه که ی له بیربکه ن، وه ئه گهر که سیّك نق عهیبی هه بوو، وه ته نیا یه ک لایه نی باش هه بوو، نق عهیبه که ی له بیر بکه ن و بیر له تاکه چاکیه که ی بکه نه وه "

بنگوومان چەمكى ئاشىتى، چەمكىكى زۆر پىيرۆزە، مايەى به خته وه ری و خوشبه ختی و پیشکه و تنی ووالاتانه، وه به بی بوونی ئاشتى و تەبايى و يەكرىزى يىك ھاتە جۆراوجۆرەكانى نىو وولاتىك، مه حاله ئهم وولاته ييش بكهويت، ((هه ربزيه ش خواى گهوره زور گرنگی به پیکه وه ژیان و یه کتر ناسین و ته بایی داوه له نیوان خه لكدا وهكوو دهفه رمويت: "و تعاونوا على البر و التقوى و لا تعاونوا على الايم والعدوان" واتا له سهرچاكه و چاكهكارى هاوكارى يهكترى بكهن بهالم لهسهر گووناهو دورثمنكاريدا هاوكارى يهكتر مهكهن، وه له ئايهتيكى تردا دەفهرمويت : ئيمه ئيوهمان له(نير و مینک) خوولقاندووه و ئیوهمان کردوته چهندین نهتهوهو قهبیلهی جیاواز بق نه وهی ته عاروف له گهلا په کتری بکهن و په کتری بناسن " بەو مانايەي كە خىواي گەورە دەپەويىت مرۆشەكان بىە ئاشىتى و تهبایی لهگهل په کتریدا برین، چوونکه بیگوومان هیچ لایهنیك له شه پرو تا ازاوه و نا کوکی سوودمه ند نابیت به لکوو ته نیا خوینی مروّفه کان ده پرژیت و تووشی تا واره یی و مالویرانی ده بیت ، بو نموونه له شه پی یه که می جیهانیدا نزیکه ی ۵۰ ملیون که س بوونه قوربانی و له شه پی دووه می جیهانیدا زیاتر له ۲۰ ملیون که س بوونه قوربانی و زیانیکی گهوره تووشی به شهرییه ت بوو، وه له کوردستانی خوشماندا به هوی سته م و تا وانه کانی پرژیمی پووخاوی به عس هه زاران خه لك تا واره ی وولاتانی دراوسی بوون. هه ربویه ش به پاستی تا شتی و پیکه وه ژیان هیوای هه موو گه ل و نه ته وه یه که به پیغه مبه ریش (د.خ) باسی: "اصلاح بین الناس" ی کردووه .

واتا چاکه و ئاشتی با وبکردنه وه له نیوان خه اکیدا له سه رووی عیباده ته کانی تره وه کوو نویژو و پوژو و و هند، بویه ناته بایی و خوین پشتن شتیکی زور گه وره و تاوانیکی مه زنه له لای خوای په روه ردگار، هه ربویه ش له قورئانی پیروزدا ده فه رمویت: "من قتل نفسا بغیر نفس او فساد فی الارچ فکانما قتل الناس جمیعا" واتا کوشتنی نه فسیکی بی تاوان وبی به رامبه روبلا وکردنه وه ی فه ساد و خه رابه کاری له سه رزه وی له لای خودا و کوو کوشتنی هه موو به شه دریه تو وایه، وه به پیچه وانه شه وه "ومن احیاها فکانما احیا الناس جمیعا" واتا پرزگار کردنی مروفی یک وه کوو پرزگار کردنی هه موو

بهشهریهت وایه، بزیه مرزق که ریّنی لیّگیراوه له لایه خواوه پیّویسته قهدری خرّی بگریّت و به ناشتی و تهبایی مامه له له گه لا یه کتری بکتری بکه ن، بو نه وه مرزقایه تی بگاته نهویه پی لووتکه ی به خته وه ری و سهرفرازی و پیّشکه و تن و باشتره له جیاتی عهقلیه تی عنف و توندوتیژی، پهیره وی عقلیه تی تهساموح و لیّك تیگهیشتن و دیالوگ بکریّت و له سهر ناستی نیّو ده وله تیشدا پهیره وی مفاوه زات و زمانی گفتوگر بکریّت له جیّگای

پهنا بردن بۆ بهکارهێنانی چهك و توندوتیژی، بۆ نموونهلهساڵی ۱۹٦۲ که کێشه کهوته نێوان یهکیهتی سۆڤیهتی پێشوو و ئهمریکا له ووڵاتی کووبا، خهریك بوو جیهان له لێواری شهرێکی ئهتۆمی نزیك بێتهوه، بهڵام دواتر بههۆی لێك تێگهیشتنهوه کێشهکه چارهسهر کرا. بۆیه بۆمان دهردهکهوێت که ئاشىتی و تهبایی فاکتهرێکی سهرهکیه بۆ پێکهوهژیان و پێشکهوتنی گهلان)'.

۱ وهرګێر.

لاشهوه فهرمان دوایه کی تر که ناوی (Daryodhana) بوو وه له لووتکه ی هیزو ناویانگیدا بوو.

به لأم هيچ كات رازى و خۆشحال نهبوو، ئهم دوو فهرمانره وايه له منالیدا له لای یهك مامؤستا دهرسیان خویند بوو، لهو كاتهدا رِوْژِیکیان ماموّستاکه بانگی یودیشترای کرد و ییّی ووت:" بروّ شارو خەلكى جۆرارجۆر بېينە، كاتى ئىدارە بگەرىوەو بلى كە خرابترین که سی ئه وان چ که سیک بوو " ماموستاکه دواتر بانگی دوریودانای کردو پینی ووت : " کورهکهم برق شارو خه لکی جوراو جۆر ببینه و کاتی ئیواره بگهریوه و بلنی که خرابترینی ئهوان کی بوو" كاتى ئيرواره يوديشتراو دوويودانا گەرانەوه،يوداشترا به مامۆستاكەي ووت: " ئوستاز، من خەلكى جۆراوجۆرم بينى، لەھەر كامنكياندا خەسلەتنكى باشم دۆزيەرە كە لە خۆمدا بوونى نەبوو، ههر كهسيك شتيكي ههبوو كه له من باشتر بوو، كهواتا خرابتريني ئەوان خۆم بووم " دوريودانا ووتى : " مامۆستا من له ھەر كەستكدا عەيب و خالنكى سلبيم دۆزيەوه، ھەر كەسىنك خاوەنى لايەننكى لاواز و عهیبیّك بوو، كه له مندا نهبوو كهواتا باشترینی ئهوان خۆمم".

ييشنياري شهشهم : ههموو شتيك به باشترين شيوه ئهنجام سدەن، هەر شىتىك كە ئەنجامى دەدەن، باشىترىن لايەنسەكانى ووجودی خوتانی بق تهرخان بکهن، کاتیک بحووکترین ئهرک و کارهکان به ته واوی و ریّك و پیّکی ئه نجام نه دهین، کاریگه رییه کی خەراب لەسەر ھەموو جيھان بەجى دەھىلىنىت. شاعىرىكى عەرەب ووتوپه تې :" ئەگەر تىن بىناسازىت و خانوق دروسىت دەكەپت، بهشیوهیهك دروستی بکه که وهك بلینی خوشهویستهکهت لهویدا ژیان بهسهر دهبات، ئهگهر بهرگدروویت، جلهکه به شیوهیهك دروست بکه که وهك بلني خوشهويستهکهت له بهرى دهکات " وه ئەمە نەپنى خۆشبەختى راستەقىنەيە، بەر شىزرەيە كارەكە ھىچ كات ماندووكهر نابيّت، به لكو دهبيّت مايهى خوشبه ختى و خۆشحال بوون.

پیشنیاری حهوته م : گهوره و کویخا بن نهوه کویله و بهرده ، سهروه ری رووداوه کان ، ههسته خروشانه کان و ویست و حه زه کانی خوتان بن نهوه ک ببنه کویله ی نه وان که واتا فیربن به سه ر نه فسی خوتاند ازال بن ، ریکوپیکی فیر بن ، که سیک که کویله ی ویست و داخوازییه کانی بیت ژیانی به قورسی دیته به رچاو، ریگه مهده ن

ببنه كۆيلەى كۆمەلىك شت كە دەتوانن بەسەرياندا زال بن، مەھىلىن شكستيان لى بخۇن وشكستتان بدەن.

پیشنیاری ههشته م: واز له ههموو شتیک بهینن و به خوای بسپین نهگهر بی هیوا، پهشیو، دلسارد، پهنجاو و خهمبارن، نهگهر دهبینن که ویپای ههولهکانتان سهرکهووتوو نهبوون واز له ههموو شتیک بهینن و بهخوای بسپینن، لیگه پین با خوا ختی سهرپهرشتی و پینمایی ههموو کارووباره کانی ژیانتان بگریته نهستوی خوی، نهگهر نهم کاره بکهن کومه لیک موعجیزه ی بی

ههر ئیستا به خوتان بلین: "واز بینن، واز له ههموو شتیك بینن و بیسپیرن به خودا "ههر لهو کاتهی که نهم دهستهواژه کاریگهرانه به بی دهنگی و یا بهدهنگی بهرز دووباره ده که نهوه، ریگایه ک بی خوتان ده که نهوه بی هاتنه خواره وهی په حمه تی خودا وه نه و کاته پیروز و موباره ک دهبن.

پیاویّک زوّر نهخوّش بوو، باشترین پزیشکهکان نهیانتوانی چارهسهری بکهن، هاوسهرهکهی فرمیّسکی ده پشت و دوعای دهکرد، به لام چارهییه ک نهدوّزرایه وه، حاله تی پیاوهکه خرابتر بوو تاوهکوو پیاویّک به ژنی پیاوهکهی ووت: "واز بیّنه، واز له ههموو

شتنك بننه و بهخودای بسپيره" ژنهکه پرسي :" مهبهستت چىيە؟"، ئەو وەلامى دايەوە:" واز لە مېردەكەت بېنه، خوتى يېرە بهند مهکه، میردهکهت مولکی تق نیه، بهلکوو مولکی خودایه، ئهو تەسلىمى خودا بكەر لېگەرى با خودا ويستى خۆى جى بەجى بكات " ژنهکه بهگوێي ئامۆژگارىيەکلەي كىرد.... پياوەکلەي بەخودا سیارد، به زوویی حالی میرده کهی باشتر بوو وه وورده وورده چاك بوویهوه،، ئایا تووشی بارود و خیکی دشوار بوونه ؟ ئایا گرفتاری لافاوه کانی ژیان بوونه؟ ئایا کیشهی مالیتان ههیه؟ کهواتا وازی ليبينن، واز له ههموو شتيك بينن وه ههموو شتيك بهخودا بسييرن ليْگەرين با ويستى خودا بيتەدى، ئەو كات خودا ئيوه نائوميد ناكات، دەبىلىن كە تىرس و نائومىدىلەكانتان وون دەبىن، به ربه سته کان و ئاسته نگه کان تیك ده شکین، فشاره کان و خهمه کان لهناو دمچن وه ئهو كات دهرفهت و ريّگا چارهكاني نوي يهيدا دهبن، ویستی خودا له رینگای ئیوهوه دیته خوارهوه تاکوو باشترین شت له ژیانتاندا ئەنجام بدەن، واز لیهینان دەبیت هنی ئەوەی ویستی خودا بکهویته کار، نووری خودا بدره وشیته وه هیزه کانی خودایی ئەكتىف بن وە رىكوويىكى خودایی، مىشك، لاشەو ژيانتان يىرۆز و موبارەك بكەن.

بهشى پينجهم:

چۆن بەسەر ترسدا زال بين؟

له ژیانی پوژانه دا، ده رگای خودامان له بیر کردووه، ئیمه پوحیه ی منالایمان له ده ست داوه ، منالایمان له ده ست داوه ، منالایمان له ده ست داوه ، منالایمان له ده بیراد گرتنه ، چیژ وه رگرتنه له ژیان ، شه ریك بوونه له هه موو شته چاکه کان له گه لا ته وانی تر، خوشه ویستی کردن و پیکه نینه ، تیمه واده زانین که گه وره بووینه و تیتر پیویستمان به باوه شی پ پ سوزی دایك نیه به لام پیویسته دووباره منالا بینه وه له گه لا هه موو که س دوست و میهره بان بین، نه وه ک په در ساو.

ئسهمرو دوو کهسسم وهبیردیست یسه کینکیان تویوهیک و کاگاوا(Toyohiko Kagawa) یه که زور به پهروشه وه پهیره وی فهرمان و دهستووره کانی خوای ده کرد که دواتر ناویان لینا (غاندی یابان) وه من پیم وایه سنت فرانسیسی سهردهمی ئیمه بوو. ئیمانی منالانه ی ئه و، ساده یی و خوشه ویستی بو فه قیران، سوزی به رامبه ربه په نجاوه کان و پیشت گوی خراوان، خوشحالی لهنیوان ئازار و بویری له پووبه پوو بوونه وه یکیشه و مهترسیه کانی ژیان من وهبیر ئه م پیاوه پاکه واتا ئهسیز (Asis)

دەھنننتەوە. كاگاوا لەم سەردەمەى تەواوى ماددى، بويرى ئەوەى ههبوو کهشوین کهوتووی حهزرهتی عیسی (سهلامی خوای لی بیت) بوو، خۆشەويسىتى بكات و باوەرداربيت. ئەو لايەنگرى ھەۋارى، ئارامی، سادیی و له خوبووردهیی بوو، ئه و دهیووت هه ژاری و فهقیری ره هاییکی موتله قیه کاتیک هه موو شتیکی خوی جیه یالاف رۆيشت بۆ ئەوەى لە گەل ھەۋاران بىژىت، زۆرنىك لـە برادەرەكانى بهشیّتیان دهزانی ههتا ههندیّك گومانیان كرد كه بهراستی عهقلی خوّى لهدهست داوه به لام كاگاوا پيدهكهني و دهيووت : "شهيداي عەشقى سەروەرەكەم بووم، وە لەو بارەيەشەوە شانازى بەخۆم ناکهم چوونکه هیچ رینگهچارهیهکی ترم نهبوو "، وه کهسیکی تریش که تهمرق لهبیرمه، دوستیکه که لهو دواییانه تووشی جه لده ي دل بووه، ئه و مرؤ فيكي ئاساييه و وكوو هه موومان تووشى نيگەرانى و مەشغەلەكانى ژيان دەبيت، چەند رۆژ لەمەوبەر له خەستەخانە داخىل ببور، پېش ئەرەى بچېتە نەخۆشخانە ھاتـە ئێره،نيگەرانى و دڵەراوكى لە دەموڧچاويەۋە ديار بـوو دەيـووت :" دەترسم كە بەزىندوويى لە نەخۆشخانە نەيەمە دەرەوە"

ترس نیشانهی ناسینه و هی مروقی سه رده می ئیستایه . ئیمه له داهاتو و ده ترسین، له هه ژاری ، بیکاری ، بی ئیحترامی ، که م سوزی ،

نهخوشی و مهرگ دهترسین، ئیمه ههتا له خودی ژیان دهترسین، بەردەوام دەترسىن كە ھەر شتىكى بچووك كە ھەمانى لى دەسىتى بدهین وه لهگهل نهم ترسهوه ژیان بهسهر دهبهین، ژنیکم دهناسی كەھەمىشە سىندوقىكى بچووكى لەگەلدا بوو، ئەو كۆمەلىك زىرو زیوی له و سندوقه دا هه لده گرت. ئه و که بن ماوه یه ک میسوانی ئيمهبوو، ئهم سندوقهى لهخوى جيا نهدهكردهوه، ههتا شهوانه چەندىن جار لەخەر ھەلدەستا ھەتاكور دانىيا بىتەرە سىندوقەكەى نەدزراوه، بەلى ئىمە لەترسدا بەسەر دەبەين، لە ترسدا كار دەكەين و له ترسیشدا به ریّگادا دهروّین، لهترسدا قسه دهکهین، له ژیاندا لهترسیکدا دهچینه لای ترسیکی تر و لهژیر باری نهم ژیانه خهفهت بارهدا وورد و ويدان دهبين، بهالم ههنديكيش ههن كه لهم سهردهمه ترساو زراو چووهدا، نماد و نیشانهی بویری و نازایهتینه، كاوگا يەكتكە لەو كەسانە، ئەو لە نەخۇشىخانە داخيىل كرا بوو ۋە خەرىك بور بىنايى چارەكانى لەدەست دەدا، چەندىن مانگى لە ژوورنکی تاریکدا بهچاوهکانی برین پنچهوه تنپهراند، بهویان ووت:" ساغلهميت خەرابه، بيناييت لەدەست داوه، ئايا لەمردن ناترسى؟ " ئەر بە ئارامىيەرە وەلامى دايەرە:" لەم دونيايە فراوانەدا كە ئەسىتىرەكانى خودا رووناكىان كردۆتەوە وە پىرە لـە ميهرەبانى

خودا له هیچ شتیك ناترسم، كاتیك كه لهم ژووره تاریكه داخیل كراوم، خوداوهند رووناكيم پئ دهبه خشئ، دهرديك وهكوو ئاگرى دۆزەخ دامدەپۆشى بەلام ھەتا لەو ئاگرەشىدا رەحمەتى خودا كە هـهموق گهنجـهكانى دونيـا لـه بهرامبهريـدا هـيچ نيـه، بهسـهرمدا دهباريت و لهباوشم دهگريت. له لاي من ههموو شتيك قسهده كات، جنگای نووستنم، فرمنیسکه کانم، هه لمی ئه و ئامیرهی لهسه رچاوه کانم داده نین، سهقف و خواره وهی ژوور، ده نگی پەرەسىلكە مىد، ھەموويان قىسە لەگەل مىن دەكەن خوداق هەروەها شتە بى گيانەكانىش قسەم لەگەل دەكەن، بەم شىيوەيە هه تا لهم تاریکیه شدا به هیچ شنوه یه که هست به ته نیایی ناکه م بهویان ووت : " تق ئازاریکی زورت چیشتوه و ناتوانی ببینی، ئایا لهم حالهتهی خرّت ناراحهت نیت؟" ئهو وهلامی دایهوه بهلی بهلام ئایا خه لك له بهر ئهوهی بالیان نیه ناراحه تنین؟ نهوان لهجینگای بال فرۆكەيان دروست كردوه، هەر ئەم شتەش لەبارەي چاوى فیزیایی وماددی راست دهردهچینت، ئهگهر خه لك كویر بن دهبینت چاوی دلیان بکهنهوه، خودای من خوی نووره، وه لهگهل ئهوهشدا که دونیای دهرهوه له تاریکیدا رؤچووه، به لام لهمالی دلمدا، نووری هەمپىشەيى خودا دەدرەوشىپتەوە، كاوگا لەو باوەرەدا بوو ئەو

ئازارانهی که تووشمان دهبیّت بهشیّکه له بهرنامهو ویستی خودا که له ژیانی ئیمه دا جی به جی ده کرین، دروستکه ری جیهان و عاشقی ژین و ههستی، نایهویت زیان به کهس بگهیهنیت، له راستیدا هه ر پهریشانی و خهمیک که تووشتان دهبیت دهرسیکی لهخو گرتووه كه ئيمه ييويستمان به فير بووني ههيه، بهالم ئهم حهقيقهت و راستیه تهنیا بر کهسیک ناشکراو ههست پیکراو دهبیت که بهخرشحالیه وه مهرچیپه کی بنری دیته پیشه وه قبورلی بکات و هەول دەدات له هیچ شتیك خوى دوور نهخاتهوه، قبوول كردنى ویستی خودا بهخوشحالی و رهزامهندییهوه، رینماییمان دهکات بق پاکی و نارامی. رینگایهك كه بهرهو خودا دهچینت رهنگه بهخهم و ئازارەوە داپۆشرابىت و ھەمواركرابىت، بەلام ئەل كەسەى كە ھەمول ئەزموونەكانى ژيان بە رۆحيەتنكى دروستەرە قبول دەكات، بەرى و بهدوور دەبيّت لەھەموى تىرس و ھەڭەكان، بىق وەھا كەسىيك ھىچ كيشهو نازاريك ماندووكهر نيه. ييويست ناكات چاوهريي قهيرانيكي گەورەبىن تاكوو بزانىن كە ئايا فىدى قبىوول كردنى ويسىتى خودا بووینه یان نا! به لکوو دبی بهخوشحالیهوه بهخیرهاتنی ویسسی خودا بکهین له ههموو ئازارو تهنگ پی هه لچنینه کان که له ژیانی رۆژانەماندا فراوانن. لەھەر كاريكى سادەو ھەر كيشەيەك كە بى

لامان ديّت، وهرن با ويستى خودا لهو كارهدا ببينين، وهرن با هـهموو شـتنك قبـوول بكـهين وه بـق هـهر خوشـحاليهكي بحووك سووپاسى خسودا بكەين و بىزانىن لەھەرچىيەكى كە بۆمسان ديته پيشه و هو رووده دات مانايه ك له ره حمه ت و سنوزى خودايي شاراوه ته وه بهم جوره په که پاکی و کهمالی ووجودمان زیاتر دەبنىت. كاتنىك كە مەترسى كونىر بوون ھەرەشەى لە كاگاوا دەكىرد، ههندیك دهیان ووت: باشه كاتیك كاگاوا ژیانی خوی بهخودا سیاردووه، ئهی بۆچی خودا یاریزگاری لی ناکات و لیدهگهریت که كاگاوا كوير بيت؟ ئەوان وەكوو ئيمە تينەدەگەيشتن كە بۆچى دەبنىت پىياونىكى خودايى تووشى ئازار بنىت، كاگىاوا بەوانى ووت :" لهتاريكيدا خودا دهبينم، رووبه روو، چاو لهناو چاو، من بيناييم لەدەست داوە تا بەم جۆرە خودا ببينم وە ئەمە ئامانجى نەخۆشى و تازاری منه، من له دایك ده بم به لام ته وجاره بن خودا و خوداوهند ئەركىكى گەورەى بۆمن داناوه". ئەو ئەركەي كە خوداوهند بق کاگاوای دانابوو، زور گهوره بوو. ئهو له نهخوشخانه هاته دەرەوھو پەپامىەكانى غەشىقى خوداى بە مليۆنەھا كەس راگەياند، ئەو بوۋە ھۆكارى چارەسەركردنى نەخۆشىي رووحىي و دەروونى زۆرېك له خەلكى وە ئەوانى لـه ھـەۋارى بـۆ دەولەمەنـدى

رووحی، له بیقه راری بو دامه زراوی، له خه مباری بو خوشحالی و له لاوازییه وه بر به هیز بوون، وه له تاریکیه وه بر نوور رینمایی کرد. لەرپىگاى ئەرەۋە گيانىكى نوى و تازە ۋەبەر روۋچى مردوۋى زۆرىك له خه لکی هاته وه، کاتیک کاگاوا له نه خوشخانه داخیل کرابوو، هاوریکانی که بز دیتنی دههاتن، لیّیان دهپرسی " لهگهل ههبوونی ههموو ئه و کارانـه ی کـه چـاوه ریّت دهکـه ن، ئایـا لـه نهخوشـخانه دا ههست به بیّتاقه تی و ماندووبوون ناکهیت؟"، کاگاوا له وهلّامی ئەواندا ووتى :" دەزانم كارى زۆرم ھەيە، بەلام كار ئامانجى ژيانى من نیه، ژیان به من بهخشراوه تاکوو بژیم، چۆن دهتوانم ئهم ساته به نرخه به بیّتاقهتی یان بیرکردنه وه له سبهی بهفیرق بدهم! ثیانی من لهسهر ئهم ساته راوهستاوه كه تيايدام، ئەركى راستەقىنەى من ليّرهدا و لهم شويّنه و له و جي خهوه نه خوشهدا، هاوريّيهتي و پهیوهندیکردنه له گهل خودا. من بیر لهسبهی و روّژهکانی دوایی ناكەمەوھ، من ھەتا بىر لە رۆژئاوا بوونى ئەمرۆ ناكەمەوھ، من تەنيا بير لهوه دهكهمهوه كه لهو ساتهدا لهگهان خودا بم. تنبه راندنى كاته كان له گه ل خودا و ستايش كردنى ماندووكه رنيه . ليره دايه كه نهیننی پیاویکی نهترس شاراوه تهوه . ئه و نیگه رانی سبه ی نیه ، سبهیش له کاتی خوّیدا دیّت، ئه و ده زانیّت که له و دونیایه ریّبواره دا

ته نیا ئه و ساته ی که تیایدایه مولکی ئه وه، ئه و ساته ی که رفیشتووه مولکی ئه و نییه و داهاتووش هی ئه و نییه، وه باشترین که لك وه رگرتن له کاتی ئیستا، نیگه رانی ده رباره ی رابردوویان داهاتوو نیه! به لكوو ستایشی خوایه له به روه رگرتنی چیژ لهگه لا ئه ودا.

كۆملىنىك هاورى لىھ ئىسوارە خوانىكىدا لىھ دەورى يەكتر كىق ببوونه وه ههركام لهوان باسى بيرهوه رييكى رابردووى خوى دەكرد. يەكىك پرسىيارى كرد:" باشترين رۆژى تەمەنتان چ رۆژىك بووه ؟ ژن و پیاویک ووتیان :" باشترین روزی تهمهنی ئیمه، ئهو رِفِرْه بوو که له گهل یه کتری ئاشنا بووین " ژنیك ووتی : " باشترین رِفِرْی ژیانم ئه و رِفِرْه بوو که یه که م منالم هاته دونیا"، ییاویکی تر ووتى :" رِوْژْێِك كه له سهر ئيشهكهم دهركرام، باشترين و خرابترين رِفِرْی تەمەنم بووه چوونکه ئەم رِفِرْه بووه هۆی ئەوەی که له ســهر پنی خوم راوهستم وه رنگاینکی نوی بگرمه بهر و لهو روژهوه له هـهموو بهشـیکی ژیانم رازی بوومـه ".، ئـهم گفتووگویـه دریدژهی ههبوو تاوهکوو نۆبەت گەيشتە ژننىك كە تا ئەوكاتە بى دەنگ بوو پرسیاریان لیکرد: " باشترین رؤژی ژیانت چ رؤژیک بوو؟" ژنهکه ووتى :" باشترين رۆژى ژيانم، ئەم رۆيە، چوونكە ئەمرۆ رۆژيكە كـە له ههموو روزهکانی تر بوم گرنگتره، چوونکه من ناتوانم دویدنی بگه رینمه و داهاتووش هی من نیه به آلم نهمری موالکی منه تاکوو ههر جوریک که دهمه ویت به سه ری به رم وه له به رئه وهی که نهمری نوییه و منیش زیندووم، که واتا باشترین روزی منه وه سووپاسی خودای له سه رده که م. "

كاتيك كاوگا يارمهتى ئه و نهخۇشانهى دەدا كه تووشى نهخۇشى سیل ببون، خوشی تووشی ئهم نهخوشیه ببوو، پزیشکهکان پیدان ووت : " تَوْ لَهُ مَاوَهُ يُ سَالْنِكُدَا دَهُمُرِيتَ " بِهُلَامُ كَاوْكًا كُونِي نَهُدَايِهُ قسهی ئهوان و رووی کرده ئه و خودایهی که له دلیدا بوو و ووتی: " ئەى خودايە دەبنت ھەموو رۆژنك بە خزمەتكردنى تى تىپەر بكەم "، ئەو ھەموو رۆژىكى بەخزمەتكردنى خودا تىپەراند. رۆژوو مانگ و ساله کان تیپه رین کاوگا زیندوو بوو وه به جلی هه ژارانه و خن به که م زانینه وه خزمه تی شهوانی ده کرد و له ههمان کات بهرده وام $^{"}$ يەيوەندى لەگەل سەروەرو خوداى خىزى ھەبوو. ئەو دەپووت $^{"}$ پزیشکهکان چهند سال له مهوبه ر له زیندوومانه وهی من بی هیوا بوون، به لام ئيمان به خودا منى زيندوو هيشتوتهوه، ئهو هيزو ووزهیهی که له دوای دوعا و پشت بهستن بهخودا له مندا زیندوو دەبيّتەوە سەرسامم دەكات ". تىرس منالىّكى بىي باۋەرە،ئەق

که سهی که له ترسدا ده ژیپت برواییکی پته و راستی به خودا نیه، با وهکوو بهرده وامیش ناوی خودای لهسهر زمان بیّت، کهسیّك که بروای به خودایه، له کوت و به ندی ترس و خوویستی ئازاده. ئهگهر خىرابترىن رووداوەكانى بىق بىتسەپىش، لىسى ناترسىيت، ئەگسەر بەدبەختى و كەساسى يى بە يى وەدواى كەويت ناترسىيت. ئەگەر هه ژاری رووبه رووی بیته وه، دیسانیش ناترسیت. نه گهر ئه و له زيندانێكى تاريكدا زيندانى بكەن يان بۆ لەسێدارەدانى ببەن ياخود بیهاویّنه ناو ناژه له درنده کان، دیسان نهترس و بویّرو راوستاوه، چوونکه خوی سپاردووه بهخوداینکی عاشق و زانا و حکیم. ئهو ئىيتر مىولكى خىزى نىسە، بەلكور مىولكى خودايسە و ئىەرە بهریرسیاریهتی خودایه که یاریزگاری لیدهکات و دهپیاریزیت و دلنیای دهکات. بق نه و که سه هیچ شتیك باشتر و به رزتر له ویستی خودا نیه، ههر بزیهش له ههر بارودوخ و حاله تیکی ژیاندا خودا دهيهرستيّت و بهردهوام دهليّت ((سووياس! سووياس!)). رۆژنك دەرونشنك له رووبارنكدا حەمامى دەكرد كه تىمساحنك ینیه کی بریندار کرد و خوین له ینیه کهی هاته خواره وه، بزیه هاته قەراغ رووبارەكەو ووتىي: "خودايا! سىووياس، سىووياس!". پیاوید که لهویوه تیده په بینینی ئه و ده رویشه تووشی

سهرسورمان بوو و ووتی :" تیمساحیّك توّی بریندار كردووه، بوّچی هیّشتا سووپاسی خودا ده که یت؟ "، ده رویّشه که ووتی :" من سووپاسی خودا ده که یه خسیری زاری تیمساحیّك بووم نهوه ك زاری پر لهترس و نازاری خه لك."

كەسىپك كە خاوەن بروايە دەزانىت كەخودا چارەنووسى ئەو و ههموو تاکهکان و نهتهوهکانی سهرتاپای جیهانی بوون کونترولا دەكات و ژيانى ھەموو كەسىپك بەشىپكى بىچووك بەلام گرنگە لە حه یاتی تۆری ژیانی زهوی ئهم جیهانه فراوانه دا، وه هه رچینکی له هـهر شـويننيكى ئـهم جيهانـه پـان و پـۆرەدا روودەدات لـه لايـهن خوداوه کونتروّل دهکریت و خود عاشقیکی باش و زانا و دانایه. که واتا که سیک که خاوه نی وه ها بیروبرواییکه، له ژیاندا به بی تـرس، مـشهوهشی و نیگـهرانی دهچـنته پنـشهوه و دهزاننـت هەرچىيەكى بۆى بىتە پىش باشىترىن شىتە،بۆيە بەرەنگارى ھىچ شتیك نابیته وه . نه و هیچ چاوه روانییه كى نییه وه له هه رچییه كى بەرپەرچدانەوەى نىيە، ھەرگىز ھەسىت بەتھنىلىي و گۆشمەگىرى ناكات، ژيان بـۆى ئاشـتەواپيە، سـيقەى بەھـەموو شـت و ھـەموو كەسىپك ھەپە و ئەم خەسىلەتانەش پارىزگارى لىدەكات كە لە

سهردهمیکی ترساویدا بویروئازا بیت.ترس ژههریکه بهخیرایی له هموو سیستهمی لاشه و میشك بلاو دهبیتهوه و هیری ویست و ئیراده ی مرؤ فه لهج و ویران دهکات، ترس یه کیکه له گهوره ترین دوژمنانی مرؤ فه لهج و ویران دهکات، ترس یه کیکه له گهوره ترین دوژمنانی مرؤ فه له ساتیکدا که ترس پهیدا دهبیت یان دهیه ویت به سهر ئیوه دا زال دهبیت، ئیوه به سهریدا زال بن. ترس سهروهریکی بی بهزه ییه، بویه ههول بدهن به چهکی باوه پو که لامی خودا لهناوی ببهن، ههرکاتیک ترس به سهرتاندا زال دهبیت ههول بدهن یه کیک لهناوه کانی خودا که لاتان خوشه ویسته دووباره ی بکه نهوه که سهی بانگی ده کهن به هاناتانه وه دیت، ئه و دوعایه یان یه کیک له و شیعاره ئومید به خشانه ی که دیته ناو دلتانه وه و هکوو ئه م شیعره ی ساد و واسوانی به ده نگیکی به رز بخویننه وه:

زەريا بى كۆتاييەو بەلەمى من بچووك.

پشت بهتن دهبهستم که پشتیوانی له ههموی کهسیک دهکهی.

ئەو قسەيەى كە دىتە سەر زمان، خاوەن ھىزىكە كە دەتوانىت بەرەنگارى وەسوەسەو تىرس بىتەوە، لە ساتەكانى تىرس و تەنيايىدا چەند شىعرىكى وەكوو (لەگەلمدا بمىنەوە!) بەدەنگىكى بەرز بخويننەوە:

له گەلمدا بمینهوه که تاریکی شهو دیته یی

کاتیک که هیچ فریادر هسیک نیه و ئاسایش رای کردووه

ئەى خودايه! ئەى يارمەتىدەرى بى كەسان، لەگەلمدا بمىننەوه! لەھەر ساتىكدا يىنويسىتم بە بوونى تى ھەيە

چ شتنك، جگه له سۆزى تۆ دەتواننت ترسهكان تنك بشكننيت؟

چ کهسیّك، جگه له تق دهتوانیّت ریّنیشانده رو پشت و پهنای من ىنت !؟

له روّره سامال و ههورييه كاندا له گه لم بمينه وه !

له هیچ دوژمنیک باکم نیه، چوونکه تق له لای منی!

ئەو شوينەى كە تۆى لىيە، فرمىسكەكان سووتىنەر نىيە،

مەرگىش تال نىيە!

ئەگەر لە گەلمد بمىنىيتەرە ھەمىشە سەركەوتورم.

جگه لهم شیعره، شیعریکی تریش که له کاتی ترس و تهنیاییدا هیواو ووزهی بهخشیوه ته ژمارهییکی زور، ئهوهیه:

بهلهمهكانم چرونهته زهريا

هه تا ئهگه ر به چار قه و ده ده که ل و دیره کی شکال بگه رینه وه ،
سیقه م به دهستیکه که هه رگیز تووشی شکست نابیت
وه له نایاکی، چاکی و پاکی دینیته به رهه م.

هه تا ئهگهر به له مه کانم تیک بشکین و هه موو هیواو ئومیده کانم بخنکین هیشتا هاوار ده که م : پشتم به تی ده به ستم.

ئایا بی باکی و نهترسان، یه که مین مه رجی سه ره کی گه شه سه ندن نیه ؟ سری شانکارا چاریا (Sri Shankara Charya) که یه کینکه له گهوره ترین مامزستا مه عنه وییه کانی هیندستان، ووتویه تی: مرزق ده بیت دلینکی پته وی وه کوو هه وره تریشقه هسه بیت. کاتیک کسه سسوامی فیفیکینانسدا (Swami) به کینکی تر له مامزستا گهوره کانی مه عنه وی له سه ره تای سه ده ی بیسته م له سه فه ری ته مریکا بیز هیندستان گهرایه وه، نیشی خزی ده ست پی کرد. ته و له سه رزه مینی باو باییرانیدا، شار به شار و گوند به گوند ده گه راو ته م په یامه ی دووباره ده کرده وه: " بویر بن، چاو نه ترس بن، بوه ستن، به هیز بن ".

به هیزی ژیانه و لاوازی مردنه، لاوازی تاکه هزکاری ئازاره، ئیمه تووشی که ساسی و داماوی دهبین چوونکه لاوازین، درق ده که ین و دزی ده که ین و تووشی کوشتن و باقی تاوانه کانی تر دهبین چوونکه لاوازین، ئازار ده چیزین چوونکه لاوازین، ده مرین چوونکه لاوازین،

لهو شوینهی که لاوازی تیدا نهبیت مردن و خهمباریش له ویدا نابیت.

رووداویکی دانتهزینم له ژیانی سوامی فیقیکناندا وهبیره، ئه و چوو بوو بن ئەمرىكا و بن خەلكى ئەوى باسى ژيرى مەعنەوى ھىندستانى دهکرد، ئه و دیووت که رنگای مهعنهوی رنگای که سانی لاوازو ترسنؤك نيه، به لكوو رينگاى قارهمانان و كهسانى بوير و بى باكه، که له بهرامبهر ههر رووداویکدا، ههتا له بهرامبهر مهرگیشدا بویر و چاونەترسانە رادەوەستن. ئەو بەم شىيوە لـە سالۇنى ووتـار بىزىيـدا سه رقائي قسه كردن بوو بن خه لك كه له ناكاو تهقه ي ليكرا، گولله کان به ته نیشتیدا تیپه رین، سالانه که پربوو له دهنگه دهنگ و قیژه، ژنهکان هاواریان دهکرد و ههندیکیان بیهوش بوون، ههر كەسىنك بۆ لايەك راى دەكرد تاكوو بتوانىت خۆى بشارىتەو، يان لە سالۆنەكە بچيتە دەرەوە، بەلام لەو نيوەندەدا تەنيا كەسىپك كە وه كوو شاخ خۆراگر و چاونه ترسانه وهستا بوو، سوامى فيڤێكناندا بوو.چوونکه ئه و گولله یه ی که بن ئه و نه نووسرا بنت ناتواننیت هیچ زیانیکی پی بگهیهنیت وه ئهگهر له چارهنووسیدا نووسرا بیت سەرەراى ھەزارەھا باسەوان ھەردەكورريت.

تەقەكە راوەستا و دواتر سوامى ريك لەو شوينەى كـ قـسەكانى راوهستا بوو، دریژهی به قسه کانی دا، خه لك گهرانه وه بن سالونه که و ژنه کان وه موش خویان ماتنه وه مهموو شتیک گه رایه وه بو باری ئاسايى خۆى. كاتۆك ووتاربۆژيەكە تەواو بوو، چەند پىاوۆكى گەنج چوونه لای سوامی و پنیان ووت :" بمان بووره، ئهوه ئیمه بووین تەقەمان كرد تاكوو بزانين ئيرە تاچەندە كار بە قسەكانتان دەكەن وباوه رتان پیه تی؟. به راستی بویری و دلنیا بوونی ئیوه ئیمه شەرمەزار كرد، ئۆرە يەكۆكن لە چاو نەترسترين خەلكى جيهان ". له راستيدا ئهم گهنجانه دهيان ويست، سوامي ڤيڤێكناندا تاقي بكەنەوە، چونكە زۆر ووتاربيّژيان بينيبوو كە تەنيا قسە دەكـەن و ئیش بەقسەی خۆیان ناكەن. بەلام بۆچى زۆربەی ئىدمە لەترسىكى ھەمىشەييدا بەسەر دەبەين؟ رەنگە يەكۆك لـە ھۆكارەكانى ترسان ئەرەپە كە ھەست بە تەنيايى دەكەين. سەرەپاى زۆربىوونى رۆڭك دوای رۆژی نادیــهکان، ســینهماکان، مۆزهخانــهکان، پارکــهکان، ئۆتىلەكان و رىستورانتەكان، بەلام لە دلەوە ھەست بەتەنيايى دەكەين.پرسياريان لە كەستكى لتھاتوو كرد كە بى دىتنى ئەمرىكا چوو بوو. ئايا خويندنهوهت چيه بۆ ئەم نۆبه درينژانهى خەلك كە لە بەرامبەر سىينەما وەستاون.؟ ئەو ووتى :" ديارە ئەمرىكىيەكان زۆر

ههست بهتهنیایی دهکهن دهنا نهم نوّبه دریّرانه له بهرامبهر سینهما دروست نهدهبوو"، به لئي ئهگهر به لاني كهمهوه خومان دان بەراستىدا بنىين دەبىنىن كە ھەست بەتەنيايى دەكەين، ئىمە ههست بهئاسایش ناکهین و وهکوو منالیّك واین که له بازاریکی قەرەبالغدا دايكى خىزى وون كىردووه، تىەنيا بىە جياوازىيى كىه منالهکه بانگی دایکی خوی دهکات و نیمه له بیرمان کردووه که بانگی خودای بهبهزهیی خورمان بکهین. ئیمه وهکوو منالیکی یهتیم واین که گلهیی دهکات لهو دونیایه فراوانه دا کهسیّك نیه پاریزگاری ليّ بكات، ئەمە ھەسىتى تەنياييە كە دەبيّتە ھۆي بىيّ ھيوايى و دەبيته هۆى ئەوەى زۆرىك لەئىمە بەجاويكى بى بايەخەوە سەيرى ژيان بکهين.

دهمیّك لهمه و به رپیاویّکی ده و لهمه ند خوّی کوشت، له ته ك ئه و دا نووسراویّك ده بینرا که تیایدا نووسرا بوو: "روّر روّر هه ست به ته نیایی ده که مه ر له به رئه وه ش خوّم ده کوژم "ریان بوّ ملیونه ها مروّهٔ بوّته ئازارده رو گیانبی، ژماره یه کی که م خوّیان ده کوژن و ئه وانی تر به مردنی سروشتی به لام زوو ده مرن. روّریّك له خه لکی هه ست به ته نیایی ده که ن و ته نیایی وه کو باریّکی قورس ده نیشیّته سه ردلمان و و ره ی ئیّمه ده مرتّیت، ئه مروّن نه خوّشیه کانی

دل زیادیان کردووه و بهرزی زهضتی خوین بووه ته نهخوشیه کی باو، كيشه رؤحى و عهسهبيه كانيش بلاو بوونه تهوه، ئيمه ههست بهتهنیایی دهکهین،ههست دهکهین که وون بووین،ههست کردن به تهنیایی و دووره یه ریزی و خه مباریمان ههیه ههست کردن به ئاسایش که مولکی ئیمهی بهندهکانی خودایه، لهدهستمان داوهو كەوتووپنەتە ناو چاڭى ترس. ھەرگىز روالەتى دلگىرى منالىكى لەبىر ناچینت کهشه ست و شهش سال لهمه و به بینیم. من سواری بەلەمنىك بووم كە لە شارى بەمباى ھىندستان بۆ لاى شارى كراچى دەرۆپشت، ئەو كات تەمەنم دە سال بوو، لە ناكاو تۆفانىكى تووند دەسىتى يىن كىرد و ھەورە رەشمەكان ئاسمانيان دايۆشىي ورۆژ وه کوو شهوی ره شی لیهات، شه پی له گهوره کان خویان به ته نیستی كەشىتيەكەي ئىمەدا دەكىشا و ھەر جارەو بى لايەكيان دەبرد، هـ موو سه رئشينه كانى نيد به له مه كـ تووشى تـ رس ببون، لـ هو ساتەدا كچۆلەيەكى بچووك كە رەنگە تەمەنى شەش سال دەبوو، لهسه رخق و خقشمال بوو، سه رم سورما له ئارامى و لهسه رخقيى ئەو كچە وييم ووت :" بەلەمەكەي ئيمە خەرىكە نقووم دەبيت و تىق هیچ ناترسی؟!" ئه و پیکهنی و ووتی :" بۆچی بترسم کاتیك دایكم له گهٽمدانه."

ههرکاتیّك له قولّایی خهم و نیگهرانیدام قسهی خودا بن خوّم دووباره ده کهمهوه، ئه و کات ئوقره دهگرم و ئارام دهبمه وه

((کاتیک خودای میهرهبان له گه لمدایه له دایك به به دره تره بر و در برسم!)).

خوای گهوره له تاك - تاكى ئيمه نزيكه، ئه و له ههناسه كانمان ليّمانهوه نزيكتره، به لام به داخهوه كه ئيّمه پشتمان تيّكردوهو وله ژیانی رۆژانهماندا خودامان لهبیر کردووه، ئیمه رووحیه تی منالیمان لهدهست داوه منال بوون واتا وهلاناني ههرجوره رهخنه وئيراد گرتن، چێژ وهرگرتن له ژيان، هاوبه شبوون له هـهموو شتهباشـهکان لهگهل ئەوانى ترداو، خۆشەويسىتى كردن و پېكەنىن. ئىمە وادەزانىن که گهورهبووین و ئیتر پیویستمان به باوهشی پر سۆزی دایك نیه، بەلام پێويستە دووبارە منال بينەوەو لەگەل ھەموواندا بەبـەزەيى و هاورئ بین نه وه ك ره خنه گر و زراو چوو. ئیمه پیویستمانه كه له گەل خوداى خۆمان پەيوەندىمان ھەبيت، دەكرى ئەم كارە لە ریکای دوعا یان پارانهوه، چاودیری و دووباره کردنهوهی بهردهوامی ناوی خودا ئهنجام بدهین، نووسینی ناوی خوداش دهکریّت زور کاریگهر بیّت. نووسینی ناوی خودا، زهحمه تدیّته پیشه چاوو به لام که ته رکیزمان زورتر دهبیت، نووسینی ناوی خودا دەبیته کاریکی زور بهتام و چیژ، کاتیک ناوی خودا چهندین جار دەنووسن، رۆزنىك بۆتان دەردەكەونىت كە ئىرە تەنيا نىن و خواتان دۆزىتەرەر ئەمە تەنيا بابەتىكە كە گرنگى و بايەخى ھەيە، نابىت ئەوە لە بىرېكەين كە يەيوەندىكردن لە گەل خودا تەنيا دەرەنجامى هەولدانەكانى خودى كەسەكەيە و تەنيا لە ريگاى سۆزى خۆدايە كە دەكىرى خوا بدۆزىنەۋە. بەشى ئىمە ئەۋەپە كە ھەول بدەين بیریکهی عهشق، قسهی تارام کهرهوهو خزمهت کردن بی ههموی لایهك بلاو بکهینه وه، شری کریشنا به ئه رجونای ووتووه: "ئهی ئەرجونا! مىن لەگەل تۆدام،لەناخى تىۆو لەدەورووبەرى تىق، هەرچىيەك بختى، ھەرچىيەك ببەخىشى، وە ھەرچىيەك ئەنجامى بدەيت، دەبيّت لەگەل ويستى مندا يەك بگريّتەرە! " بە ھەمان شيوهش دهبيت زوريك له كارهكانمان له گهل ويسسى خودا يهك بگریتهوه. ههرچهنده ویستی ئیمه له کهل ویستی خودا یهك بگریته وه به هه مان ریژه له خودا نزیك دهبینه وه و دهبینه کهسیکی خودایی و ئه و کات به شیوه یه ک بیر ده که ینه و که خودا ده یه ویت و به شنوه یه که قسمه ده که ین و ده جوو لینینه و که ویسسی خودای لەسمەرە و بىم شىپوەيە ترسىي ئىدمە سىمبارەت بىه زىان لىمناق دهچێت.سیقه به ههر تیشکێکی نوور، ههر دڵۆپێکی باران، درك و گـوول، هـهر دهنکـه زیخیّـك، بـهرد و پووبـار، پۆژ، مـانگ و ئهستیّرهکان، ههوره تریشقه و با .. و ههر شتیّك و کهسیّك دهکهین و بهخوشحالیه وه یارمهتیان دهدهین. سنت فرانسیس ووتوویهتی :" له و شویّنه ی که سوّزو مهعریفهتی تیّدابیّت هیچ ترس و نهزانینیّکی لیّنابیّـت ". پازو نهیّنی بـویّری، سـوّزداری و دلّسوّزی و عهشقه بهرامبه ر به ههمووان. کاتیّك که خوشه ویستییه کی بـی و شـهرت و مهرچ بیّته ناو دلّه وه، ترس کوّچ دهکات و ده پوات.

پورنا که یهکیّك بوو له شویّن کهوتووانی بوودا، روٚژیّك ههستی ده کرد که دهبیّت پهیامی ماموستاکه ی له ناو قهومیّکی وه حشی و تووره بلاو بكاتهوه، زوريك له هاوريكاني ئهم كارهيان به ترسناك زانی به لام پورنا سوور بوو لهسهر ئهوهی که دهبیّت ئهم کارهبکات ئەو ئىمانىكى پتەوى ھەبوو و دلى پر بوو لە سۆزو خۆشەويسىتى بۆ ههموو بهشهریهت ههتا ئهوانهی که له نهزانی و جههلدا ده ژیان، پورنا چووه لای بوودا ههتاکوو بن رۆیشتن مووبارهکی بکات، بـوودا پێی ووت : " پوورنا، تۆ باش دەزانی که خەلکی ئەم قەومە تورەن و هیرش دهکهنه سهریهکتر، ئهگهر ئیهانهیان پی کردیت و تووره بوون تق چى دەكەيت؟"، بوودا ووتى :" لـهو حالهتـهدا دەزانم كـه ئەوان دۆست و بە بەزەيين لە گەلمدا، چوونكە بە سىيلاح بريندارم ناكـەن "، بـوودا ووتـى :" ئـەى ئەگـەر بەسـيلاح ھێرشـيان بـۆ ھێناى؟"، پوورنا ووتى :" لەو حالەتەدا دەزانم كە ئـەوان دۆست و بە بەزەيين لەگەلمدا، چوونكە منيان نەكووشت "، بـوودا ووتـى :" ئەى ئەگەر تۆيان كووشت؟" پوورنا ووتى :" ھـەتا ئەگـەر بمكوژن دەزانم كە ئـەوان دۆسـت و بـە بـەزەيين لەگەلمدا چوونكە پزگـارم دەكەن لەو جەستە خاكيە."

بوودا که به تهواوی له پوورنا پازی ببوو موبارهکی کرد و ووتی:" پورنا، تق بههرهمهندی لهبهخشینی سهبر و خقرپاگری، بپق لهناو ئه و قهومهدا بژی و فیریان بکه که چقن وهك تق ئازاد بن "، پوورنا موبارهك و ئازاد بوو، ئه و نهترس بوو و پیگای ئازادی و پرگار بوونی فیسری قهومه که کرد. له پاسستیدا ئهمه چیژی کوکردنه وهی مال و گهوره یی نیه که مرق فر پرگار ده کات، به لکوو تهنیا ئهگهر بزانین که نزیکین لهخودا و لای خودا خقشه ویستین پرگارمان ده بیت. سووپاس کردنی خودا له ههموو بار و د فرخی کدا و پرگارمان ده بیت. سووپاس کردنی خودا له ههموو بار و د فرخی نهینی خوشه ویستین

پزگاربوونه ((پۆژگارى زيرينى من، ئەمرۆ له دلى مندايه)). يان وەكوو تۆكارام ووتوويەتى:

نەخواردنىكم ھەيە نە پەنايىك.

بي جيڪه و ريڪهم.

منالنكم نيه كه له مالهوه چاوه ريم بكات،

به ڵام كهسێك له من دهوڵهمهندتر نييه

چونکه به هره مه ندم له شادی و خوشه ویستی.

من خودام ههیه، پر دهبم لهسوّز و عهشقی نهو.

وهره ههژاری، وهره دهرد!

كاتيك كهخودا سولتاني دلى منه،

میچ زیانیکم پی ناگات.

ههموو شتيك تيده پهرينت

وهكوو خهيال دين و دهرين

من لهشادی نهبراوهییدا جیکیرم و ترسیکم نیه

چوونکه لهودا جێڰيرم.

وه سێبهری ههمیشهیی ئهو ((خودا)) بهسهر روّحمدا زاله.

بەشى شەشەم

چاودٽري

ئیمه له دونیای سهرنج راکیشی خهیالاوی و یهخسیر بوونه کاندا ده ژین. تیغی ویستی نامروقانه، خو به زل زانین، جههل و نه زانین، بیزاری، دله راوکی و قه له قی، ترس و ته ماح روحی ئیمه ی بریندار کردووه.

رۆحى ئىدمە برين و زامى زۆرە، ئەم برينانە دەبىت سارى بكرين. بى دەنگى دەتوانىت ئەم برينانەسارى بىكات.

چاودێري چييه؟

دهسته واژه ی چاود نری (میدیته یسشن) له پیشه ی لاتینی و به مانای (ساریّژ) ه، ئیمه له دونیای سه رنج پاکیشی خه یالاوی و یه خسیر بوونه کاندا ده ژین، تیغی ویستی نامروّقانه، خوّبه زل زانین، جه هل و نه زانی، بیزاری، دله پاوکی و قه له قی، ترس و ته ماح، پوّحی ئیمه ی بریندار کردووه، پوّحی ئیمه برینداری زامه کانی زوّره، ئه م برینانه ده بیت ساریّژ بکریّن بی ده نگی ده توانیّت نه م برینانه ساریی بکات.

تۆماس ميّرتن (Thomas merton) كەكتىبى (ئارە بىيّ دەنگەكاندا) نووسىيوويەتى :(ئەگەر دمانەويت چاك بىنەوە، پاك بینه وه و بن راپه راندنی کاره کانمان ووزه و هربگرین، دهبیت ههموو رۆژنىك لىەئاۋە بىئ دەنگەكانىدا رۆ بىچىن). ۋەكىۋو بىاپىرەى خۆشەويست دەلىنت، بى ئەنجامدانى چاودىرى بىرويستە ھەرچى قوولاتر بحینه ناخی خومانهوه . هیچ که سیکی تر ناتوانیت ئهم كارەمان بى ئەنجام بدات، ئىمەدەبىت خۇمان چاودىرى خۇمان بكهین تاكوو بگهینه ئاسوودهیی دهروون، دبی قیده ههرای میشکی بی قهرارمان بکوژینینه و هو غرور، دهمارگیری، خوویستی و مەشغەلەكانى مىشك لىە خۆمان دوور بخەينەوە،ئىدمە يىوپىستمان بهوهیه که یهردهکان یهك لهدوای یهك لابدهین تاكوو بگهینه قوولّایی دهروون و ههست به و تیشکه یاك و سییهی دهروون بكەين. چاودىرى وەكور ھەمور ئەزمورىنەكانى تىرى مەعنىەرى، لە دەرەوە بۆمان نابىت. ھەرچەندە لە قۇناغە سەرەتاييەكانى گەشەي مەعنەويدا، ھۆكارە دەرەكيەكان دەتىوانن ژيانى دەروونىي ئىمە بخەنە ژىر كارىگەرىيەوە. ھەمور ئەر شتانەي كە ھەسىتى بىي دەكەين، بىر دەكەينەرە، دەخەرين، دەبىستىن، يان دەلىين، لـەو كاتانهى كه له بيدهنگيدا رۆدەچين، ههموويان لهميشكى ئيمهدا رەنگ دەداتەرە، ھەر لەبەر ئەرەپ كە دەبىي ئاگامان لە لايەنى دەرەكى ژيانمان بيت و دەبىي ئاگامان لەئەفكار، ھەستەكان، ويستو ئاواتەكان، قسەو كردارمان بيت.

چاودێری و ئاگا لێبوون، کردنهوهی دهرگای مێشك و ڕووانینه بێ ناوهوه، پشت تێکردنه له ههموو بابهته دهرهکیهکان و سهرقال بوونه به دهروون و دۆزىنهوهى ئەو تاكه راسىتى و واقىعيەتـهى كـه خودایه، چاودنری چاوپنکهوتننکی دهروونیه که لهوندا ههموو پەردە ناراستيەكان يەك لەدواى يەك ھەلدەگرين. زيارەتكەردەبيت به شيوازى (نه ئەوه نه ئەويتر)بچيته ييش : ((ئەمه خودا نيه، ئەمەش خودا نيه، من تەنيا ئەوم دەويدت)). زيارەتكەر ھەرچى زياتر بچنته ناو بندهنگيهوه زياتر حهقيهقت دهناسينت، ئهو له بیدهنگیدا بوی دهردهکهویت که نهو دروستکراویک نیه که یابهندی کات و شوین بید، به لکوو کوری ههتا ههتاییه و لیره بوونی هەيە.ئەو بوونەوەرىكى گۆشەگىر نيە، بەلكوو شەپۆلىكە لە زەرياى سى كۆتا، ئەو لەگەل سەرتاپاى ژيان وخىلقەتىدا يەكە، لە ههموواندایه و ههمووانیش له ودان. له سهفه ریکدا بن لای نهبه دیه ت و ههمیشهیی باشتر وایه که به هرهمهند بین له سنزو رینمایی خوا پهرستان و پياو چاكان. كهستك كه له گهل خودا ده ژيت زيندووه. وه ها که سین ناو ده به ین به گوورو (Guru) یان مام ستای مه عنه وییه کان. نه و دره و شاوه یه و و له فیرکرده ی هه زاره ها کتیب باشتره.

ئەگەر بمانەوى نەپنى زيان بزانين - كەھەمان خودايە- باشتر وایه به دوای که سیکدا بگهریین که باك، بی گهرد، بیروز و ئازاده.به هني سۆزى ئەوە كە رۆيشتن بە ريكادا ئاسان دەبيت. ریگایه که تویانیشادا بهباریکتر له لیدی تیغی ناو بردووه به مەبەسىتى گەشەي مەعنەويمان دەبى دوور بكەوينەوە لە دونياي پر له ههراو قيـ ژه، ههموو رۆژنيك بهلانى كهمهوه كاتـ ژمنرنيك بهبى دەنگى بەسسەر بەرىن. لەسسەرەتادا يەك كاتىژمىر بىي دەنگى زه حمه ته، بۆیه واباشتره که به یانزده دهقه بیدهنگی دهست یی بکهین و دواتر زیاتری بکهین، به ڵام چۆن دهبی بیدهنگ بین؟ ئهگهر بکرینت گزشه یه که سروشت هه لبریزین که دوور بیت له دهنگی سەيارەو خەلك، بەلام كاتنىك شوينىنكى وامان دۆزىيەوە، رەنگە جگه له ئهمانه دهنگیکی تر ببیستین، چوونکه دهنگ دووجوّره: دەنگە دەرەكىيەكان و ناوەكىيەكان. دووركەوتنىەوە لىه دەنگە دەرەكيەكان ئاسانە، بەلام بېدەنگ كردنى دەنگە ناوەكيەكان زۆر زه حمه ته، ئهم دهنگه ناوه کیانه پیک هاتوون له هات و هاوار و دەنگە دەنگى ئەفكار و ويستە جياواز وەھەندى جار در بەيەكەكان. دەلدىن رۆژىك ئامۆژگارىكەرىك بە گوورونانكى ووت: " تى كە قسه له یه کیه تی هیندوه کان، مسولمانه کان و مهسیحیه کان و زهرده شتیه کان ده که یت و پیت وایه که هه موو به نده کانی خودا يه كسانن و بن خودا خزشه ويستن، له گه ل من وهره و وه كوو من خواپه رسىتى بكه". گوورونانك قبوولى كرد و له گهليدا رؤيشته پەرستگاكەي ئامۆرگارىكەرەكە و ئەويش چۆنيەتى پەرسىتنەكەي خۆی فیری گوورونانك كرد و دواتر دهستی كرد بهپهرستیش، به لام له میانه ی په رستندا بینی که گوورونانك وهستاوه و په رستش ناکات، بۆیم پیمی ووت: "بۆچمی وهك دار رهق راوهستاوی و پەرسىتش ناكەيت؟" گوورونانك وەلامى دايەوە:" براكەم! ئەگەر تۆ تەنيا زيكرو پەرستشت كردبايە منيش پەرستشم لەگەل دەكردى به لام له کاتیکدا که لیوه کانت ووته ی بیروز و موباره ک ده لینه وه کهچی میشکت سهرقاله و بیر له مایینه کهت ده که یته وه که بریار وایه بنےوویهکی ببنےت، ئینجا تق دەتھونت بزانی که رەنگی پێستهکهی چۆنه، وه حهز دهکهیت که رهنگی سیی بێت". به لی نه مه حیکایه تی زوریک له ئیمه یه ، ئیمه بیده نگ ده بین، لیوه کانمان زیکرده که ن به لام میشکمان خه ریکی چه ند شتیکی تره و به رده وام پرسیار ده کات له کاتی بیده نگیدا . ئه و بابات و ئه فکارانه ی که به دریزایی روز بیریان لیده که ینه وه ، پهیدا ده بن و وه کوو کومه لیک پیشووله ئارامی و ئاسایشی ئیمه تیک ده ده ن و هم رچه نده هه ول بده ین که لایان بده ین ئه وان زیاتر به رگری ده که ن.

به الم دهبی چی بکه ین؟ هیچ! ته نها بیده نگ بین، بینه ری بیده نگیه ک بین، بینه ری بیده نگیه ک بین که سه ریری دیمه نه جوراوجوره کانی میشک ده کات، ریا که وه کوو ئه وه ی که له ژووری شانودا دانی شتبین و هونه رمه نده کان دینه سه ردیمه نه که و روائیان ده گیرین و دوائر ده روزن. ته نیا سه یر بکه ن، سه یری نهم هزره زورانه بکه ن که له قووالیی میشک دینه ده ره وه، نهم نه فکارانه تایبه ت نین به نیوه نیوه میچ پهیوه ندیه کتان له گه ان نهم نه فکارانه وه نیه، نه وان دین، نیزه و روونتر و لیب گیرین با بین، به زوویی تیده په پن و ژووری میشکتان پوونتر و دره و شاوه تر ده بیت له پیشان. نهم نه فکارانه بریتیه له و لیل و دره و شاوه تر ده بیت له پیشان. نهم نه فکارانه بریتیه له و لیل و دره و شاوه تر ده بیت له پیشان. نهم نه فکارانه بریتیه له و لیل و تهموومژه ییه ی که به درین رابردو و له ناو خانه کانی

میشکتان که له کهی کردووه، ئه گهر ئهم چلك و پیسیه بشنون شاد و خۆشحال دەبن و ئەو بۆنە ناخۆشەي كە لەم شۆرىنەوە پەيدا دەبنىت نابنىت بنزارمان بكات. بە تنپەربوونى زەمەن، منىشك ههروهکوو گوڵاوهکان ساف و ئارام دهبێتهوه.وهها مێشکێك دهبێته سەرچاوەى خۆشى نەبراوەو ئارامى. لە ئۆپانىشادا ھاتووە:" میشکی مرؤف تاکه هزکاری به خسیری و له ههمان کاتدا تاکه ئامرازى رِزگاربوونى مرۆۋە ". بۆ ئەوەى بى دەنگ بىن، دەبى فىدى بى دەنگى و خامۇشى ببين، واتا ھىچ كارنىك ئەنجام نەدەين. خواناسيكى ئينگليزى دەليت: "مرزة هەرچەندە زياتر چالاكى هەبنىت زياتر زيندوەو ھەرچەندە زياتر زيندوو چالاك بنىت، خودا لهودا زیاتر چالاك و ئەكتىقە.كەواتا بۆ بى دەنگ بوون دەبى فىدى هوونهری جیاکردنه وهی باروخی گۆراوی میشك و راکردنه کانی بین كه زۆر خيراتىرە لـه فرۆكـه شـەركەرەكان. ئـەم مەشـقە سـادەيـه دەتىوانى لەو بارەيەوە زۆر كارىگەر بىت. وا دابنىيىن كە مىشك وهكوو ژووريكه، لـهم ژوورهدا گۆشهيهك ههلبـژيرين و دواتـر ئـهم گۆشەيە ھەلگرن و پاكى بكەنەوە، دواتر لەناوى دابنيشين و سەيرى حەرەكات و جووللەكان و ھەلچوونەكانى مىنشك بكەن. ئەگەر بتىوانن خۆتان لەم ئەفكارە جيا بكەنەوە، ئەوا لەراسىتىدا توانيوتانە بە سهر میشکی خوتاندا زال بن و ههوای نه فستان تیک شکاندووه که نه فس له نیوان ئیوه و خودادا راده و هستیت. دوات دهگه نه زانیاریه کی تر که واده کات له نیوان کارو ئهرکه کانی روزانه، دلتان له لای خودا بمینیته وه.

مهشقى تر: كاتنك لهبى دەنگىدا دادنىشن مىشكتان پىشكەشى خودا بكهن وبهوى بسپيرن، ههر كاتيك دهبينن ميشكتان ههلديت دووباره بیگهریّننهوه بق حزوری خودا. ههتا ئهگهر یهك كاتـژمیّری تهواو تهنیا سهرقالی ئهوهبن که میشکتان بگهریننهوه لای خودا ئەوا مەشقى چاودىرىتان سەركەوتوو بووەو ئەم كاتى دەيرەتان بهخۆرایی تننهپهراندوهو ورده ورده منشکتان ئارام دهبنت وتامی شپرینی بی دهنگی دهچیزن. به مهبهستی چوونه ناوه بی دەنگيەوە، دەبى ناوى خودا دووبارە بكەنەوە يان بىر لـ لايـەنيكى حەقىقەتى خودا يان رووداويكى ژيانى خوا پەرسىتان و عاشىقانى خودا دووباره بکهنهوه.بئ گوومان خواوهند له سهرووی ههموو ناویکه به لام خواناسان به ناوه جۆراوجۆرهکان بانگی خودایان كردووه، ئيدوهش ئهو ناوه هه لبرين كه به دلتانه و دووبارهى بكەنەوە بەلام تەنيا بە زمانتان ناوەكە دووبارە مەكەنەوە، بەلكوو بهدلتانه وه دووبارهی بکهنه وه، به عیشق و مهدح و سووپاس. له كاتيكدا كه فرميد سكتان له چاودايه، ئهوه نده ناوه كه دووياره

بکهنه وه که خوتان لهبیر بکهن و ههست به حزوری موباره کی خوا بكهن لهلاى خوتان. ووتويانه كه (ابو سعيد ابوالخير) لهسهرهتادا شاعیریکی بهناوبانگ بوو که شیعری دونیایی دهووت، روزیکیان که به ناگا هاتهوه، وازی له رنگای ناوبانگی هنناو له خزمه ت مامۆسىتايەك دانيىشت. مامۆسىتاكەي يېنى ووت:" ھەموو سەدو بیست و چوار ههزار پیغهمبهری خودا هاتوون تاکوو پهك ووشه رابگەيەنن، ئەوان داوايان لەخەلك دەكىرد كەناوى (الله) لـ دلـەوم بلنن و خۆيان يېشكەشى ئەو بكەن، جا ئەوانەي كە تەنيا بەگويى ئاسایی بیستیان، بهگوییهك وهریان گرت و له گویکهی تریانهوه چووه دهرهوه، به لام ئهوانهی که به دل بیستیان له رقحی خویاندا جيكايان كردهوهو خريان لهگهل خودا تيكهل بوون. ئهوان له زولم و ستهمی دونیا رزگاریان بوو و به شیوه یه ک له ناو که لامی خودا رۆچۈۈن كەئيتر خۆيان وون كرد." بەبرواى من ناوى خودا وەكوو دەرگاپىەكى داخىرارە ئەگەر ئىەم دەرگاپىەمان كىردەوە، ئىمەش دهچینه حزوری ههمیشهیی خودا. ریکای کردنهوهی نهم دهرگایه، عهشق و خوشهویستیه، دهکری جگه له ناوی خودا بیر له ههندی هه لبا ارده و بياوه مه زنه كانى بكه ينه وه كوو ينغه مبه و محمد (ﷺ) و حەزرەتى عيسى (سەلامى خواى لى بينت)، يان ئەو پياوە له خوا ترسانهی که خوشمان دهوین. خواوهند بهدووره له شیوهو جهسته و فیزو خر به زل زانین، به آلم روون کردنه وه ی سنووری اله رینگای مروّقه خواد و سنه کان وه کوو پینه مبه ران، ته ولیاو، پاکان و عارفان نارد و ته خواره و متاکوو رینمایی به شه رییه تبکه ن. تیوه ش یه کیک له م روون که ره وانه هه آلبژیرن و بیری لی بکه نه و به آلم بیرتان نه چیت نابیت خوتان به ند بکه ن به م روون که ره وه و رین نیشانده رانه چوونکه ده بیت هموو رینیشانده ره کان تیبه رینن نیشانده را تیبه رینن باکی یه روه ردگارو بید و زینه وه ...

ماستیرا ووتوویهتی:" کهسانیک که تهنیا له پیگای نیشانه ورینیشانده ریکه و په په په په ساراوه ورینیشانده ریکه و په په په په په په دهست دهده ن. که وابوو بیر له و پی نیشانده رو پوون که ره وانه بکهنه وه که جیگهی په زامهندی دلتانن و دواتر سنووری نه وانیش ببه زینن تاکوو بگهنه نه و کهسه ی که له سه رووی هه موو نیشانه و ری نیشانده ریکدایه.

بوودا باسى پێنج جۆر چاودێرى كردووه،٠

یه که مین جوّری چاودیّری، چاودیّری عهشقه که لیّره دا به دلهوه هیوای خوّشبه ختی هه موو بوونه وه ره کان و هه تا دوژمنه کانیشمان دهویّت.

جۆرى دووهم: چاودىزى سۆزو بەزەييە، كە لىرەدا بىر لەھەموو بوونەوەرە خەمبارو ئازار دىووەكان دەكەينەوە و ويناى خەم و ئازاره کانیان ده که ین تاکوو سۆزى قوولى دلمان بیدار بکه ینهوه به رامبه ربه ئه وان.

چاودیری سیپهم :چاودیری شادی و سرووره، کهلیرهدا بیر لهخوشحال بوونی خه لك و شاد بوون له ریگای شادی ئهوانهوه ده که پنهوه.

له چاود نیری چواره مدا: بیر له ده ره نجامه کانی په چاو نه کردنی ئه خلاق ده که ینه وه . له و چاود نیرییه دا ده ری ده خه ین که چیزی ماددی زوو تیده په پیت و ده ره نجامی و نیرانکه ری هه یه .

له چاودیّری پینجه مدا: که چاودیّری تارامی و تاسایشه له خوّشه و یستی و بیّزاری و سامان و پیّویسستی تیده پهرین و به تارامیه و سهیری چاره نووسمان ده کهین.

له ژیاندا ده بی چاود بری له گه ل پیداویستیه دونیاییه کان تیکه ل بکه بن، چوونکه نابیت واز له نه رك و ته کلیفه دنیایی یه کان بهینین و ته نیا خه ریکی چاود بری و خوگرتنه وه بین، به لکو له و پوژه دا ده بینت ساتیك له دونیا دوور بکه وینه وه و به ته واوی خومان ته سلیمی خودا بکه بن و له دوای چاود بری و خوگرتنه وه ده بی بگه پینه وه بوکاری پوژانه و ووزه ی چاود بری بو کاری پوژانه مان به کاریه ینین. وه ها کاریک دونیا پیروز و موباره ک ده کات. له پیگه ی

ئهم کارهیه که خودا ختری حزوری دیّته سهر زهوی، واتا کاریّکی وا پردیّکه له نیّوان بهنده و خودا، که وابوو بهدهستیّك دامهنی خودا دهگرین و داوای یارمهتی لیّده کهین و به دهستیّکی تریش خهریکی کاری رقرانه مان ده بین، به لام مهسه له که لیّره دایه که چنون ده توانین ههتا لهنیّو کاری رقرانه ماندا خودا و ه بیر خوّمان بهیّنینه وه.

۱. جاروبار ههرچهنده که دهتوانن له میانه یکاری پۆژانه بوهستن و دلتان تهرخان بکهن بق گفتوگو کردن لهگه لا خودا. به شیوه یه که قسه ی لهگه لا بکهن که ته شبیه نهبیت ده لیّنی لهگه لا دایکتان یان هاوریّیه کی خوشه ویستتان قسه ده کهن. پیّویست ناکات ووشه کانتان زور موحته ره مانه و جیددی بیّت یان له کتیبیّکی ئاینی هه لتان بژاردبیّت و بیلیّنه وه به لکوو نه وه ی که به خودای ده لیّن با به شهیی هه سروشتی و خوویست له پاکی و ساده یی دلتان هه لقو و لیّت.

داداجي ووتوويەتى :-

خودایا دلم تینووی نوورو عهشقی تزیه ههموو رِوْژیّك وهره بو ناو هزرو ئاواتهكانم بۆناو خەيالەكانم، پېكەنىن و فرمىسكەكانم

به میهرهبانی خزت لهکاتی فهرامزشکارییهکانمدا، پهیدا ببه

وهره بن ناو پرستشم، كارم، مهرگ وژيانم!

بەسۆزو عەشقى خۆت لەگەلم بە!

لهساته کانی ده ردو ترسدا بانگی خودا بکه ن وبلّین: "ئهی یارمه تیده ری بی په نایان!". هه تا ئه گهر به هه له دا چوونه و تووشی گوناه بوون، دیسان ده سته کانتان بکه نه وه و بلّین ئه ی خودایه ده ستم بگره!" کاتیک سه رقالی کارووباری رفز ژانه تانن داوا له خودا بکه ن که له لاتان بیّت، تاکوو هه رکاریکی بچووک که ئه نجامی ده ده ن بییته پهیوه ندییه که له گه ک له گه ک نه نجامی به کاره کانی ئیمه نیه به لام زفر تامه زروی هه موو ئه و کارانه یه که به عه شقه وه نه نجامیان ده ده ین

۲.کاریّك مهکهن که ئاسایشی میّشك و دلّتان تیّك بدات. ژیانی رقرژانه تان به شیّوه یه ك ریّك بخه ن که ئاسایشی ده روونتان به هیّز بکات و له ناوی نهبات، که واتا خوّتان به دوور بگرن له زیاده په وه له کارکردندا، هیچ کات پهله مهکهن، کاره که تان له سه رخق و به نهرمی و خوّشه ویستیه وه شه نجام بده ن. میّشك و دلتان پیشکه شی خودا بکهن ئه و کات روّحتان به هیز ده بیّت و هه موو جیهان به رووتان پیده که نیّت.

 لهمیانهی کارهکانتان، ههتا له ستایش و دوعاکانتاندا، دووبارهو دووباره بن ساتنك بچنهوه بن ناخى دلتانهوهو قسه له گەل خودا بكەن.بەچاوى دل سەيرى جوانى خودا بكەن، ھەست بە حزورو بوونی خودا بکهن، ئهم کاره بهدرین این روز، کاتیک که دەچنە قوولايى روحتان چەندىن جار ئەنجامى بدەن. ھەرچىيەكى که مهتانه و ههنه، پیشکه شی بکهن به خودا و سوویاسی عه شق و ره حمه تى ئەبەدى و ھەمىشەيى خودا بكەن. بەدلنيايەوم ناكرى لهماوهى رِوْرْيْك يان ههفته يهك يان مانگينك بگهنه ئه و قوناغه وه، به لام هيچ شتيك مه حال نيه بن كه سيك كه به ئيمان و ئيخلاسه وه رِیْگای کار بگریّتهبهر.، مهگهر خواوهند نهیفهرمووه (بهههولّدانی بهرده وام و ئیراده ی دلهوه، ده توانن بگهنه من). که وات وه رن با ریکای عهمهل بگرینه بهر، ههروهکوو چینیهکان ووتوویانه:" سەفەرىكى ھەزاران كىلۆمەترى تەنيا بە ھەنگاوىكەوە دەست يىي دەكات ".رەنگە لە ھەدەف و ئامانج دووربىن، بەلام بە تەنيا ھەنگاوپىك كە ھەڭى دەگرىن تاكوو بگەينە خودا، ئەو سەدان ھەنگاو

بۆلای ئیمه دیت. ئیمه وا گوومان دهکهین که ئیمه بهدوای خودادا دهگهریین، لهکاتیکدا ئهوه خودایه که بهدوای ئیمهدا دهگهریت.

چۆن بەرەو پېشەرە بچين؟

لیّسره دا کرّمسه لیّك ریّنمسایی ده خه بنسه په وه کسوو هسه ر پیشنیاریّکی تر مه رج نیه ته نیا ئیش به مانه بکه ین. چاودیّریکردن ئه زموونیّکی زوّر تایبه ته که قوولّترین به شی ووجودی هه رکه سیّك سه رقالّی ده بیّت. هه رکه سیّك بو چاودیّری کردن شیّوازیّکی هه یه ، که سسیّك کسه خسه ریکی چساودیّری و خوّگرتنه وه یسه ، ده بیّت به زیاره تکه ریّکی عاشق و هه میشه له جووله دایه و تامه زروّیه تاکوو زیاتر له قوولایی ووجوودی خوّی روّ بچیّت، تا نه و راده یه ی که له ناو تیشکی سپی و پاکدا روّده چیّت و نقووم ده بیّت. لیّره دا چه ند پیّشنیاریّك ده خه بینه روو:

- ۱. گزشه ینکی خه لوه ت و بنده نگ هه لبرین، تاکوو بتوانن تیایدا ساتنگ له روز به بی نازاردان و ته نگ پی هه لپنینی خه لک له ویدا به سه ربه رن، نهم شوینه ده بیت دوور بیت له ده نگی ته له فون و نووری که م بیت.
- ۲. وا باشتره به یانی زوو، پیش خور هه لاتن له خه و هه لسن.
 سبی کاتیژمیری به رله خورهه لاتن پیسی ده و تریست براهما

میوترالا(Brahma Meotral)وه بن چاودیری کردن کاتیکی شازه و گونجاوه الله سانه دا زهوی ئارام و پاکه و لهش شازه و گونجاوه و به شیاره به لام ئه کتیف نیه کاتی رفز ژناوا بوونیش ساتیکی گوونجاوه ، به لام ئه گهر له به رهه رهزیه ک ئه مساتانه بنتان گوونجاو نین ده توانن هه رکاتیکی هه لبژیرن که تیایدا ئاسووده ن.

- ۳. ئەگەر لەكاتى چاودىرى كردنىدا ھەسىت دەكەن خەوتان
 دىنت، دەتوانن يەك ئىستىكان چا يان قاوە بخىنەوە يان تىزىنىك
 پياسە بكەن و وەرزشىنكى سووك ئەنجام بدەن.
- 3. وا باشتره له کات و شویننیکی دیاری کراودا چاودیری ئه نجام بدهن. ئهم کاره دهبیته هنی ئهوهی که کاتیك وهختی چاودیری کردن دیت، ئیوه بهشیوهیه کی ئوتوماتیکی بچنه ناو حالهتی چاودیریه وه.
- ه. بهلایهنی کهمهوه دهبیّت دوو کاترٔمیّر پاش نان خواردن و ههروه ها کاتیّك چاودیّری ئهنجامی بدهین که لاشهمان زور ماندوو نهبیّت.
- ٦. کاتی چاودیری وا باشتره جلی فهراح و گوشاد لهبهر بکهن،
 پهچاوکردنی ئهم کارهش دهبیته هنی ئهوهی که به تهواوی ههست

به ئاسوودهیی بکهن، جلهکان دهبیّت پاك بن وه ئهگهر بكریّت دهبی جلی تایبهتیتان ههبیّت.

۷. پیشنیاری حاله تیکی تایبه تی ناکریّت بو چونیه تی دانیشتن له چاودیّری کردندا، حاله تیک هه لبژیّرن که بتوانن بو کاتیّکی زوّریه ئاسووده یی و به بی جوولاندنی له ش دابنیشن. ئه و جار له خوارووی ژووره که دابنیشن (وا باشتره خوارووی ژووره که به به تانیه کی ته نک داپوشن) وه به حاله تی چوارئه ژنو یان له سه رکرسیه ک دانیشن به شیّوه یه که بنی پیّتان له سه ر زهوی بیّت، کورسیه ک دانیشن به شیّوه یه که بنی پیّتان له سه ر زهوی بیّت، به لام ناگاتان لی بیّت که ده بی ستوونی فه قه راتتان ساف بیّت هه تاکوو پرانا (Prana)یان ووزه ی سه ره کی به نازادی له له شتاندا بجوولیّته وه مه جوولیّن، ناسووده ده بن، ناسووده و هو شیاربن.

۸. ئەگەر لەكاتى چاودىرىدا ھەستتان بەدەرد يان خوران كرد لەھەر بەشىخكى جەستە، ئەم بەشە مەجوولىنن، بەلكوو لەمىلىكى خۆتاندا بللىن، دەرد.... دەرد... دەرد. ئەوكات دەردەك لادەچىت و دەتوانن درىن بە چاودىرى كردنەوە، بەلام ئەگەر ئىلىشەكە تەجەموول نەدەكرا، حاللەتى دانىلىشتنتان بەبى چەماندنەوەى بىلىت بىكىرىن. ۹. وا باشتره له کاتی چاود نیری کردندا پیبکه نن نه و کاره میشکتان روون و شاد ده کات.

١٠. بحه سينه وه و چهند هه ناسه يه كى قوول هه لمرثن، چهند جار ناوی خودا به شیره میه ک دووباره بکهنه وه که دهنگی له میشکتاندا بزرنگیت وه و خوتان بیبیستن. سهرنجی میشکتان با بو لای سەرەوە يان ناوەوە بيت. دەكرى سەرنجى ميشك بى سى لايەن بروات : يەكمە:دل، مەبەست دللى ئاسمايى نيم، بەلكور دللى مەعنەوى كە لەميانەي قەفەسەي سنگ بەدريدايى دلنى ئاسايى قەرارى گرتووه .دووهم: خالى نيوان برۆكان .سىيىهم: تـەوقى سـەر، ههر شويننيك كه زانياريتان ئاسانتر لهويدا جيكير دهبي، ههليبزيرن. ١١.ناچارنين جهخت لهسهر ئهم خالانه بكهنهوه به لكوو تهنيا ئاكاتان لهم خالانه بيت و لهكاتى جاوديريدا زانياريهكانتان ئاراسىتەي ئەوي بكەن و ئەو كات چاودىرى كردن دەست يىي دەكات.لەبەشى تىر چەند جۆر چاودۆريەك پۆشنياركراوە، ديارە شنوهکانی چاودنیری زوره، به لام شنوه یه که نبرین که به دلتانه و حەزى لىدەكەن

^{*****}

۱۸.کاتیک لهسهره تاوه هه ول ده ده ن ته رکیز بکه ن، ئه فکارتان بلا ده بینت ومینشکتان دهست ده کات به پرسیار کردن. ئه م کاره ئاساییه، میشک عاده تی وایه پرسیار ده کات، ده بی پرسیار بکات و بلا و بیت. مینشک عاده تی وایه پرسیار ده کات، ده بی پرسیار بکات و بلا و بیت. مینشکتان چه ندین جار بلا و ده بینت، ده بی به میهره بانیه وه رووبه رووی لادانه کانی مینشک ببنه وه. به تووره ییه وه ئه میانه دوور مه خه نه وه اله گه لیاندا له سه رخون و هینمایه ک له سه رکام له م لادانانه دابنین، بی نموونه: رابردوو، ئینده، به نرخ، حساده ت، خوزگه، نه فره ت، تیه چاو، مهیل، خوریستی و ... هند، کاتیک ناویان له سه رداده نین، لیتان دوورده که و نیوه له نیو ئارامیدا جیده هیلن، کاتیک نه وان وون ده بن، ته رکیز ده گه ریته و ه سه رپروسه ی چاود یری کردن.

۱۹. ئهگهر لهگهل چاودیّری کردندا، نوور یان شیّوهویّنه دهبینن، دهنگیّك ببیستن، یان بیّونیّکی خوّشتان بی دیّت، بهبی خوّ بهند کردن پیّیانهوه سهیریان بکهن. ههست بهغرور مهکهن و لهههمان کاتدا نه و شتانه دوورمهخهنهوه، نهوان عاده تهن نیشانهی بههیّزتر بوونی ههسته کانی بینین، بیستن، و بوّن کردنن. ههندیی لهخهایکی نهم نه زموونانه یان هه یه و ههندیی نیانه، نه زموونه کان به تهنیایی مانایّکیان نیه به الم نهوه ی که جیّگهی بایه خه، بریتییه له گهیشتن به پاکی، نارامی، عهشق، سوّزو شادی و گورینی ژیانی تاك.

۱۶. لــهدوای چــاودێری کــردن، پهکـسهر مهچــوون بــهلای ئیـشهکانتانهوه بـه لکوو بـق چـهند دهقهیـه ک ئـارام دابنیـشن و بـه لهسـهرخوّییهوه لـه دونیـای خـه لوهت و بـی دهنگیـهوه بـچنه نیّـو دونیای چالاکیهکان.

۱۰۵ دهبی روّحی چاودیری کردن لهگه لا خوتان ببه نه لای دونیای کاره کانتان، نه و نارامی و پاکیه ی که له چاودیریدا و هرتان گرتووه دهبیت له هه لسوکه و ت و مامه له کردنتاندا لهگه لا خه لکیدا رهنگ بداته وه دهبی واز له کومه لیک ههست وه کوو بیزاری، تووره یی، رق و قین، خراب ویستی، تهماح، فیزلیدان، خوویستی، پهستی، حهسوودی، په ریشانی و دله یاوکی بهینن.

بەلام لەپرۆسەي چاودىرى كردندا:

۱. یه این مانترا (mantra)، واتا ووشه یان برگهیه کی پیروز که بوتان نمادو نیشانه ی خودا، حه قیقه ت یاخود عه شقه هه لیب ژیرین، هه رچه نده ی مانتراکه بچووکتر بیت باشتره، وه ووشه که به ناوازو عه شقیکی قوول و ویستی دله وه، نه وه نده دووباره ی بکه نه وه که له میشکتاندا جیگیر بیت و له هه موو کاته کاندا ناگاتان لینی بیت، هه تا نه و ساته ش که کارده که ن یان نووستوون.

مانترا یان ئەو دەستەواۋەيەى كە بەدلتانە ھەلىبۇيرن، خواوەند ئەسەرووى ھەر ناويكە، بەلام خواناسان بەر ناوە جۆرارجۆرانە بانگیان کردووه، ههموو ناوهکان رینمایی ئیره دهکات بهرهو ئهو ناوه تاکه.

۲.چاودیری لهسه رئه و شته یان ئه و وینه یه بکه ن که خواتان وه بیر ده هینیت هو ، له قرناغه سه ره تاییه کاندا ده توانن به پیچه وانه ی یه کیک له خواپه رسته مه زنه کان بیربکه نه و ، ئه و شته یان وینه یه له به رامبه رچاوه کانتاندا دابنین ، چاو ببر نه وینه که ، ئه م کاره به بی شله ژانی و له سه رخق ئه نجام بده ن ، چاوه کانتان له سه ریه که دابنین ، وینه یه که اوشیوه ی وینه که ی پیشوو له په رده ی میشکتاندا ده بین که له دوای ماوه یه که ده روات و نامینیت ، چاوه کانتان بکه نه وه و دووباره سه یری وینه که بکه نه وه ، ئه م کاره چه ندین جار دووباره بکه نه وه ، دوات رده گه نه قرناغید که کاره چه ندین جار دووباره بکه نه وه ، دوات رده گه نه قرناغید که کاره چه ندین جار دووباره بکه نه وه ، نیزه ی لین ببینن .

- ۳. شیوه کانی یه که م و دووه م تیکه لا بکه ن، جه خت له سه ر
 وینه که بکه نه وه ، له هه مان کات دا ناوی خود ا دووباره بکه نه وه ده بینن که نه مه شق و خق راهینانه زور سوود به خشه .
- ٤٠ بير له پووداويکي ژياني خوا پهرستان و ئهولياي خوا
 بکهنهوه، ميشکتان سهرقال بکهن بهو پووداوهوه، بهخوتان بلين:"
 کهی وهکوو ئهوم ليديت؟ ئهو زور ميهرهبان، بهخشه و خوراگر

بوو". بهته رکیز کردنه وه له سه رئه م جوّره راست و رووداوانه له نیّو قوولاًییکی زورتر له وجوودی خوّتان روّده چن.

٥.تەركىز بكەنە سەر سۆز، بىرۆكەيەك، ئاواتىك يان خەسلەتىكى وەكـوو عەشــق، ئاسـايش، خــۆ بەكــەم زانــين، ســۆز و نــەرمى و لەسەرخۆيى.

7. له سهرهتاوه راستهوخو بیر له خودا مهکهنهوه،به لکوو سهرنج بدهنه ئه و خودایهی که له دلّی ماموّستایه کدایه که ئه ویش خوی بهنده ی خوایه و خودا ده پهرستیّت، ئینجا ئه و که سه رهنگه زیندوو بیّت یان مردبیّت وپیّغه مبهریا پیاو چاکیّکی خودا بیّت. له ههر حاله تیّکدا له میّشکی خوّتاندا ویّنه ی ئه و که سه بکه ن که به حهماسه ته وه خوا ده پهرستیّت، چاودیّری ئه م ویّنه یه بکه ن، دواتر ده ره نحامیّکی باشتان ده ست ده که ویّت.

۷.بیر له قسه ی پیاویکی مه زن یان ووشه یه ک له نووسراویکی پیروزبکه نه وه به دلتانه اله به شی داها تروی نه م کتیبه دا کومه لیک له م ووتانه ها تروه ، چه ندین جار نه م قسانه دووباره بکه نه وه ، ریکا بده ن که میشک له ده وره ی نه م ده سته واژانه بسوری یته وه ناو قوولایی مانای ووشه کان ، کرمه لیک نه فکار ده بینن که له ده ره وه یه م ووشانه ووجودیان هه یه ، دواتر ده گه نه قرناغیک که نه فکارتان له ناوده چن و نیره له میشک تیپه رده بن .

٨٠ تەركىز لەسەر نەنستان بكەنەرە، ھەست بە ھەرا بكەن كە له لووتتان دینته ژوورهوه، وهدوای همهوا مهکهون، به لکوو تهنیا ئاگاتان لەكوونەكانى لووتتان بيت كه هەوا ديته ناويان و دواتر دەچێتە دەرەوە، كۆنترۆڵى ھەناسەتان مەكەن ھەول مەدەن كە هەناسەكەتان قوول بكەنەوە، ئەم كارە مەشقى ھەناسە نيە. مەبنە ریگسری مەناسسەتان، کاتیسك مسەول دەدەن كسە تسەركیز لەسسەر كوونه كانى لووتتان بكهنه وه، ميشكتان چهندين جار له و مهبه سته لادهدات له کاته دا تهنیا دهبی به هیواشیه و میشکتان بگهریننه و ه بن لای ههناسه، شهر لهگهل شهفکارو ههستهکانتان مهکهن، بەنەرميەرە بىرتان بگەرىننەرە بى ھەناسەكە،دەبىن ھەناسەكە هيواش تر و هيواش تر دهبيت، ئەوەندە لەسەرخى كە بەزەحمەت دەكرى ھەسىتى پى بكەن. نابىت عەزەلات وبەشەكانى جەستەتان رەق بكسەن، هسەول نسەدان بىق ئسەم كارانسە كليلىي سسەركەوتنى چاودێرىيه.كاتێك ئەم جۆرە چاودێرى كردنه مەشق دەكەن، دواتىر بۆتان دەردەكەويت كە ھەناسە باشترين ھاوريتانە لە رووبەروو بوونهوه له گهل ههرجوره كيشهيهكدا. ئهم مهشقه ئهنجام بدهن ئەو كات ئاسوودە دەبن وەريىنمايى دەكرين.

۹۰ کاتیک بن چاودیری کردن دادهنیشن، سهرنجتان بن دهروونتان رابکیشن. سهیری سوورانه وهی سروشتی ههناسه بکهن،

له کاتی ههناسه هه لکینشاندا گوی بگرن له به شیک له مانترا (ووشهیه ک) وه له ههناسه دانه وه دا گوی له به شیکی تر بگرن بیریست ناکات که مانتراکه به میشکتان دووباره بکه نه وه به لکوو گوی بگرن له و ده نگه ی که له میشکتاندایه.

۱۰.لێرهدا باسی جۆرێك لهچاودێری دهكهین كهشهش قۆناغی ههیه و ههر قۆناغێكیش نزیكهی دوو دهقیقهونیو دهخایهنێت.

یه که مقرناغ "هه ناسه کیسشانیکی هاوسه نگه الهسه رخی، به ناسووده یی، به قوولی، و به هاوسه نگی هه وا هه لمرثن و به هه مان شیّوه، به الهسه رخیّی، هاوسه نگ، و به قوولی هه وا بده نه ده ره وه، الهماوه ی دوو ده قه و نیو ده توانن پانزده جارهه وا هه لمرثن کاتیّ که هه ناسه تان هاوسه نگ ده بیّت، ناکوّ کیه کانتان اله ناو ده چیّت نه گه رحه زبکه ن ده توانن نهم کاره اله گه ان دووباره کردنه وه ی ناوی خود ا بلیّنه وه.

قۆناغى دووهم" بينينى بى خۆ پێوه بەند كردنه، وەكوو بينەرێك سەيرى جوولەكانى مێشك بكەن، بەرەنگارى مێشك مەبنەوه،ئێوه مێشك نىن و مێشكیش هى ئێوه نیه،ئێوه تەنیا بینەرێكى بێدەنگن، به بى داوەرى سەیر بكەن،

قۆناغى سىيەم "قۆناغى ئاسايشە، ئىدە وەكوو تاشەبەردىكى لە ناو زەريا. ئىنجا شەپۆلى (ئەفكارى ئىزعاج كەر) ھەلدەسىتنو تاشهبهرد ده کهون، به لام هیچ کاریگهرییه کیان لهسهر تاشهبهرده که نیه، تاشهبهرده که به هیز، نارام و بیده نگه.

قزناغی چواره م" کاتیکه که ئیره بزتان ده رده که ویت که له گه لا هه موو بوونه وه ره کان، بارود نخ و ئافرینراوه کان یه کیکن، ئیره له ئه وانی تر جیا نین وئه وانی تر و ئیره شدکن له ته واوی هه ستی و بوون. ئیره له چیه تی و ووجودی هه رمز فید، بالنده، گیانله به را ماسی و مریشکه کان، زینده وه ره گیاو گیون و گربوونه وه کان، داره کاندان. ئیره مولکی هه مووسه رزه مینه کان و کوبوونه وه کان، داره کاندان. ئیره مولکی هه مووسه رزه مینه کان و کوبوونه وه کان، داره کاندان. ئیره مولکی هه مووسه رزه مینه کان و کوبوونه وه کان،

(ئهم جوره چاودیریه دلتان پردهکات له عهشت و خوشه ویستی، به شیره یه که لهمه و دوا هه تا کوشتنی پیشووله یه کتان لا دروار ده بیت)، ئیره ته نها له نیر لاشه ی فیزیکی و ماددیدا بوونتان نیه، به لکوو له ههرچیه کی که بوونی ههیه، ئیره شهن، ئهگهر لاشه تان له ناو بچیت ریانتان به رده وام ده بیت نیره شهن، ئهگهر لاشه تان له ناو ده بیت باران، له ناو ده بیت نیره کی ده بیت کاریگهرییه کی لهسه رتان تیشکی خوردا ده بن، مهرگ ناتوانیت هیچ کاریگهرییه کی لهسه رتان هه بیت، ئیره هه میشه یی و جاویدانن.

قرناغی پینجهم چاودیرییه له سهر ههمیشه یی و نهمریدا کاتیك له که لا هموو به شهرییه ت یه کن، هه تا نه که ر ته نیا به رکیک

بميننيت وه، ئيسوهش زيندوو دهميننه وه، به لي ئيسوه نهمرو ههميشهين.

قۆناغى شەشەم كاتىكە كە ھەموو بوونەوەرەكان، ئاسايش، شادی وچاکخوازی دهبه خشن و دهدره وشینه وه، ئیسوه له ههموواندان، کهواتا زور ئاساییه که ئارامی و شادی و چاکخوازی بق هـ مووان بلاوبکه نـ ه وه م هـ وای شادی بخوازن بن هـ م موو ئـ ه و که سانه ی که له باکوور، باشوور، روزهه الات و روزاناوای ئیوه نیے شته جین، لے ئیے وہ دوورن یان لے نزیکی ئیے وہن، هے ژار یا دەولەمەنىدن، نەخوينىدەوار يان خوينىدەوارن، لەدايك بوونىه يان هێشتا نەبوونە، بۆ ئەر كەسانەي كە ئێوەپان خۆشى دەوێىت يان مهمه ر هؤييهك ناثوانن ئيوهيان خوشي بوينت، بق هموو شهو كەسانەي كە زيكرى چاكەي ئيوە دەكەن يان لەبەر چەند ھۆكاريك باسی خەرابەی ئیوه دەكەن، هیوای شادیان بق بخوازن، تەنیا كاتبك كه ئەوان خۆشىحال بن، ئيوەش دەتوانن شاد بن. هيوا بخوازن که ههمووی شهوان رزگهار بن لهنهخوشی و نهزانی و خەمبارى. لەدواى ئەنجامدانى ئەم چاودىرىيە ھەست بەخۇشحالى و سروور دەكەن. شىنوازەكان زۆرن، ئەو شىنوەپەي كە ھەزتان لنِيهتي هه لي بژيرن. مهشق و راهننانتان دهبنت راست و ريك و پيك بن، پۆژانێك دادێن كه مهشق كردن ووشك و ماندووكهر دهبێت بهڵام ئێوه دڵسارد مهبن، دهبێت كۆمهڵێك جۆگهى تر لێبدهن، مێشك به درێـــژايى ســـاڵانێكى زۆر عــادهتى بهپرســيار كــردن كــردووه، پاوهستاندنى ئهم عادهته پێويستى بهكات و سـهبرگرتن ههيه، لـه ماوهى چهند مـانگ مهشقى بـهردوهوام و پێك و پێك دهگهینه قۆناغێــك كــه پــره لــه شــادى و خۆشــى كــهناوى ((خۆشــى تهركيزوجهخت كردنه)).

كەسانىك كە جارىك تاميان چەشتورە ھەرگىز لەبىرى ناكەن و بەردوام بەدوايدا دەگەرين. ئەمروكە راماريەكى زۇر لەتاكەكان روق دەكەنــه چــاودىدى كــردن تــاكوو فــشارو قەلەقىــەكانيان كــهم بكەنەوە،زانيارىيان زۆرتر بيت و تەندروسىتيان باشىتر بيت. ئەوان دهگەنە ئەو دەرەنجامانەي كە دەيانەويت. بەلام نابيت ئەوە لـەبير بکەین کە مەبەست لە چاودىرى كردن گەيشتن بە خودايه،دەبىيت ئامانجی چاودیری کردن جیاکردنهوهی دل بیت له ههرچییهکی غهیری خودا بیت، کهواته دهبیت ئامانجی ئه وچاودیرییه دۆزىنەوەى پەيوەندى بيت لەگەل خودا. كەوابوو لـ ميانـ كارى رِهْژانه، ساتیك بوهستن و بلین : "خودایه شانازیت پیوه دهکهم ". دەمەويىت زياترو زياتر خۆشەويستىت لەگەلدا بكەم، عەشقى پاك و

ئىرادەت بە دەرگاى خۆتم پى ببەخشە ھەتاكوو ئەم دونيايە سىحراويە گومرام نەكات. خودايا پىرۆزو موبارەكم بكە ھەتاكوو بېمە ئامرازنىك بۆ سارنى كردنى ئەم دونياى رەنج و ئازارە.لەو شوينەى كە عەشقى لى بىت چاودىرى كردن ئاسان و سروشىتى دەبىت.

بحه سننه وه، بحه سننه وه، بحه سننه وه چاودیری کردن بەئاسوودە بوونەوە دەست يىي دەكات، زۆربەي كاتەكان، بەبى ئەوەى كە بزانىن لەژىر زەخت و فشارداين، ھەتا ئەو كاتەى كە دەخەوين، لاشەو مێشكمان ناحەسێتەرە.ئێمە مەشغەلەكانى روژانە له گهل خومان هه لده گرین وبویه ش ناتوانین خهویکی قوولمان هەبيّت، بەيانى رۆژى تر بەھەست كردن بەماندوويەتىيەو، لـه خـەو هه لده ستین. هه ست به فره حنایی و ووزه ناکه ین تاکوو کاره کانمان ئەنجام بىدەين. ئىم باسى ھەموق رۆژنىك درنىردى ھەيسەق ململانیکانیش ههموو روزیک زیاتر دهبن، وه له دهره نجامدا به نەخۆشىيەكانى ئەمرۆ وەكىوو جەڭدەكانى دل، زەخىتى خىوين و ناره حه تیه رووحیه کان و ته نگه نه فه سی، ده ره نجامی زوربوونی ناكۆكى و ململانتكانن. راستیان ووتووه که مروّق لهبهر نهخوّشی نامریّت، به لکوو له ئه نجامی زهخته رووحیه کانه که تووشی مهرگ دهبیّت، ئهمروّ داواکردنی دهرمانه موسه کین و ئارام به خشه کان زیادی کردووه، به لام ئهوه ی که ئهمروّ ئیمه پیویستمانه، روّژی دووجار حهسانه وه ئاسیوده بوونه. شیوازی جوّراوجوّر بو گهیشتن به ناسوده یی ههیه لیرددا باسی شیوه یه ده کهین:

- ۱. له خوارهوهی ژوور له سهرپشت دریز بن یان له حاله تیکی ئاسووده دابنیشن، یان له سهر کورسی دابنیشن له کاتیکدا بهری پیتان له سهر زهوییه، چهند ههناسه یه کی قرول هه لمرن و به میواشی هه وای ده متان بخه نه ده ره وه و ، به ئاسووده یی و له سهر خوره هه وای سییه کانتان بنیرنه ده ره وه .
- ۳. بسیر له عسه زه لاتی ده ورووب به ری چساوه کان بکه نسه وه ، ئاسسووده بن ، ئاسسووده بن . چاوه کانتان بکه نسه وه ، وا دابنین کسه پیلکی چاوتان گران ده بیت ، لیبگه رین با خویان پیوه بدرین ، سسی جار چاوه کانتان بکه نه وه و دایخه ن .

- 3. سەرىنجى غەزەلاتى دەورووبەرى زارتان بدەن. بخەسىيىنەوە، بخەسىيىنەوە،
- ه. با عهزه لاتی دهموو چاوتان بحهسیتهوه، لیبگهرین با
 دهموو چاوتان بحهسیتهوه.
- ۲. ههر ئه و کارهش له گه ل عه زه لاتی تری لاشه ئه نجام بده ن، وه کوو: گهردن، پیلی راست، ئه نیشك، قول ن، مهچه کی ده ست، ده ست، ئه نگووسته کان، پیلی چه پ، ئه نیشك، قول ن، مهچه کی ده ست، ده ست، ئه نگووسته کان، پیه کان و په نجه کان، ئه نجام بده ن. په نجه کان بولای خواره وه بکیشن و ئیستراحه تیان بده نی.
- ۷۰ هەناسەيەكى قوول هەلمژن و لەشتان بكىشنەوەو ھەناسە بدەن دەرەوە،سى جارئەم كارە ئەنجام بىدەن، ئىبوە ئارام،ئاسوودەو بى دەنگن لەحزورى خودادان و ئاسوودەن.
- ۸. كێشتان دادهبهزێت، سووك دهبن و دهچنه لاى سهرهوه وهكوو ههورهكان مهله دهكهن، ئارام، ئاسوودهو خامۆش.
- ۹. ئۆوە لە حزورى خودادان، ئەم دوعايە سادەيە پێشكەشى
 خودا بكەن:

ئەي خودايە تۆ لە لامى

ئهی حزوری رووناك و درهوشاوه!

من ئاسوودهم، ئارام و خاموش.

بەشى حەوتەم

رازو نهي<mark>نيهكان</mark>...

چراکان زورن به لام نوور یه کیکه. نوور په یوهسته به چرایه کهوه.

نوور له و تاکه گهوره و شاراوه وه سهرچاوه دهگریت.

مرۆڤه پاكەكانى سەرزەمىنە جياوازەكان، عەشق و حەقىقەتيان لەيەك كانى خواردۆتەوە، ئەوان بەزمانە جۆراوجۆرەكان سروودى عه شق و بهندایسه تی خزیانیان داناوه، نمادی جزراوجزریان به کارهیناوه، به لام ئه و حهقیقه ته ی قسه یان له باره و ه کردووه یه کیکه، بهم شیوهیه جیاوازی بنه رهتی له فیرکرده کانی نه واندا بوونی نیه، ئهوان ههرکام به پێی حاڵی خوٚی رازی نهێنی خوٚیان به پهرستراوي خويان ووتووه. وه له بهر ئهوهي که ههموويان قسهيان لەبارەى ئەر تاكە پيويستيەى راستەقىنە روتورە، بۆيە قسەكانيان بەدلى ھەمووانە.لەم بەشىەى كتيبەدا ھەلبراردەيەك لەنىەجواكانى ((سادو واسوانی)) هاتووه که دهکری که لکیان لی وهر بگیری وهكوو بابعتى ووردو بوونهوه له چاوديرى كردندا، ههروهكوو لەبەشى پىشوودا ئامارەى پىكىرا، دەكىرى يەكىك لەم ووتانە

بخویننینه وه و بیر له مانای ئه وان بکه ینه وه، ئینجا مانایه کی قوولاتر که له پشته وه ی ووشه کانه وه شاراوه ته وه، برّمان ئاشکرا ده بیّت. ئه م زانسته نوییه، زانستیکی دلّه چوونکه له ریّگای دلّه وه به ده ست هاتووه و تهجروب کراوه، وه ها زانستیکه که له گهان ده میّنیّته وه و ده بیّته به شیّك له ئیّمه و هیچ کات له بیرمان ناچیّت.

ههر گووتاریّك، چهندین جار دووباره بکهنهوه، لیّبگهریّن که میشکتان بیر لهو ووشانه بکاتهوه، بچنه قوولّایی مانای ووشهکان ئهوکات دهگهنه ئهفکاریّکی نوی که له دهورووبهری ئهم ووشهیه دان. دهگهنه قرّناغیّك که هزرهکان لهناو دهچن و ئیّوه له میشك تیّدهپهرن، خواوهند ئهو رووحانهی دهویّت که به تامهزروّییهوه، بوون و دلا و میشك و توانایی و دارایی خوّیان پیشکهشی خودا دهکهن، بهسهرنج دان و بیر کردنهوه لهم ووتانه، ئهم ویست و رهغبهته له ووجوودی خوّماندا دروست دهکهین و ههست به راستی و حقیقهتی پهیوهندی لهگهان خودادا دهکهین.

خۆتان بەكەم بىزانن، ئەو كات دوعاكانتان، ھەورەكان
 دەبرن و دەگەنە عەرشى خودا.

- ئىيىتىرام و يارمەتىدانى ھەۋاران، ئايىنىكە كە مرۆۋايەتى رزگار دەكات.
- ئاگاتان لێبێت، ئەرەى كە دەيبەخشن با وەكور نهێنيەك
 لەدلتاندا بمێنێتەرە.
- مرۆ دەبئ بگات قۆناغى كەمال، وە تەقدىرى و ويستى
 مرۆ بەماناى ئىهمال كردنى خودا نيە، بەلكوو دەبئ ببيت كانوون
 و سەنتەرى ويست وئيرادەى خودا.
- خوداوهند خاوهن نهزم وريك و پيكيه، لهدونيادا برين،
 به لام ريگا مهدهن كه دونيا بچيته ناو دلتانهوه، به لكوو كونتروللي
 بكهن.
- نه و که سه ی که به ته واوی گهیشتونه خودا، سی نیشانه ی ههیه: ته رکی دونیا، خو به که م زانین، که ده ره نجامی عهشق کردنه به هه مووان، وه پاکی که ده ره نجامی بینینی جوانی خودایه.
- رۆحى خوداوەند لە ھەموواندا بوونى ھەپە و تايبەت نيە بـه
 پاكان، ھەتا گوناھبارانيش دەتوانن وەسىلەى ئەو بن.
- بریار له باره ی هیچ که سیکه و مهده ن، به لکوو دوعا بکه ن
 بر هه موو ئه و که سانه ی که به خرابه باسی ئیوه ده که ن.

- باشترین ساته کانی ژیان، کاتیکه که ههست ده کهین عهشق و خوشه ویستی ده گوازینه وه بو ئه وانی ترو وا ده که ین که خه لکی تر ههست به په پام و حزوری خودا بکات و ده رکی پی بکه ن.
- هـهر ئازاریّنك لـه خزمـهتی تـهكامول و كهمالّدایـه، خـودا عهشـقه، دیـن عهشـقه.گـهورهترین هیّــزی ژیــان، عهشــق و خوشهویستیه، لهراستیدا عهشق، قوولّترین فهلسهفهی ژیانه خودای عهشـق، ئیلـهام بهخـشی هـهموو دینهكانـه وه ئاینـهكان ریّگای جوّراوجوّرن بو كهسانی جوّراوجوّر بهحالّهتی دهروونی جیاوازو ئاستی گهشهسهندن و پیویستیان بهرینماییهكانی جوّراوجوّر.
- هیچ پینه مبه رو له خواترسیک ناتوانیت شادی و خوشی به تق ببه خشیت به لکوو تو خوت ده بی نهم سامانه به ده ست به ینیت.
- سهرچاوهی زورنه لهبه هیلاك چوونه كانی مروق ههست كردنه به تهنیایی، كاتنك ههست ده كهین پهیوه ندیمان له گه لا هنزیکی گهوره تر له خومانه وه ههیه، به هنز ده بین و به ناگا لیبوون و زانین له بوونیکی وه ها به رزو گهوره، له ژیاندا بی نیاز ده بین.
- پهکێك لهگرنگترين ڕێگاكانى گهپشتن بهخودا، عهشق و يارمهتيدانى ههژارانه.

- لهبیدهنگیدا فیرببن تاکوو گوئ له و بوون و حزوره خاموشه
 بگرن که له ناختانه وه به زمانی دل قسه تان له گه ل ده کات.
- به ناگا وه ره وه ، به هیز به ، کومه له کاریکی زور هه ن که ده بینت ئه نجامیان بده ین کومه له باریکی زور هه ن که ده بی له کولیان بکه ین به هیزیه ، باشی شه ر بکه و سه ر بکه وه .
- دلان، ئەنىدامى رۆھلە، للەبى دەنگىدايلە كلە دلا روونساك
 دەبىتەوە، لەبىنە دەنگىدايە كە پەردەكان لا دەدرىنەوەو للە دلدايلە
 كە نوورى خودا دەدرەوشىتەوە.
- تهی خودای نوورو ژیان! ههموو روزژیك پرم بکه له عهشقی خوت تاکوو واز له خوم بینم و یارمهتی ئازار چهشتووهکان بدهم، دوعا و فرمیسکهکانمت بو دینم خوم پیشکهشی تو دهکهم.
- کاتیک کهتاریکی بوونی ههیه، ناوی خودا نووریک لهناخم رؤشن دهکاته وه که وهکوو بلیسهیه که پهون دهبیته وه، پوژو شهو لهدلمدا و له بهرامبه ردا ده دره و شینته وه.
 - له گەرانم بەدواى ئەودا، ئەوە كە بەدوامدا دەگەريىت.
- تۆ دەبىتە ئەر شتەى كە بىرى لى دەكەيتەرەر ئىشى پى دەكەت.

- له بهرزترین مهعریفهت و زانیندا، له ههموو ووشهکان، لۆژیکهکان، و ده رهاویشتهکان بهرزتر دهرویت و ده چینته ناو بیدهنگیه وه.
- ئهو ناناسم، به لام ده زانم که ناوی له سهرووی ناوی
 ئهوه وه نیه وه ئهو فهرمانره واو گهوره ی دلی منه.
- لەمەرگ مەترسە، مەرگىش پەھەندىكى ژيانە، ژيان تـەواو نابىت.
- ئاسمان و زەوى رەنگە رۆژنك تەواو بن، بەلام حەقىقەت و
 عەشق لەناو ناچنت، ئنوەش رووبكەنە ئەو شتەى كە لەناو ناچنت.
- ئەو جيهانەى كە دەيبىنى كەمترە لە دەنكە زىخىك، ئەو
 دونيايەى كە دەيبىنى سىنبەرىكەو تىدەپەرىت، لىلى ناترسىم و دللى
 پىرەبەند ناكەم.
- ئەى خودايە، وەرە بۆلام، سارپۆژم بكە، برينەكانم سارپۆژ بكە، يارمەتىم بدە تاكە يارمەتىدەرى راستەقىنە تۆى.
- خودایه، به و شیوه ی جوراوجور به دیار ده که وی، له هه رکام
 له و شیوانه عه شقی تو شاراوه ته و ه.

- كاتيك بچووكترين خزمهتيك به كهسيك دهكهن، له راستيدا ئه كاره بـ خـودا ئـه نجام دهدهن، هـه تا ئه گـه ر خوشـتان لـه و حهقیقه ته ئاگادار نهبن.
- بهویستی خوم نه هاتوومه ته نهم دونیایه وه، خودا منی هیناوه ته نیره، ههست ده کهم که نیره مالی من نیه، مالی من سهرزهمینی نووره، لیره دا سهرلیشیواوم به لام نیمانم ههیه نهو که سهی که منی هیناوه ته نیره، روزیك ده مگهیه نیته مال.
- ئەگسەر كاريسك پيسشكەشى خسودا بكسەين، عيبسادەت و پەرستشە.
- له گهل ژیان تیکه ل بن، یارمه تی بینه وایان بدهن، عه شق و خی شه ویستی بی هه موو که س بکه ن، نه و کات خی تان، چاره نووس، نهینی ژیان و خود اده ناسن.
- کاتنے کے کارٹی میللے تان وہ کو و بورکان بنے ت، گولے کانی ئاشتی ناروین.
- لهچاکی و خرابی تێپه پبن، ئيتر شوێنێك نابێت، له قاپی خودادان.
- پێغهمبهران، خوايان لهناو تۆفان و بوومه لـهرزه نهناسی،
 ئهوان خوايان له ناو خامۆشی دهروونيان دۆزىيهوه.

- بهتهنیا بن، به لام نهوه ک گؤشه گیر، مامه له تان له گه لا خه لا هه بیّت، وه خوا له ناو نه وان ببینن.
 - كەم قسەبكەن، گوئ لەنىداى دەروون بگرن.
- ئەو كەسەى بويرى ئەوەى ھەيە، ئەگەل خودا بە تەنيا بيّت، بەراسىتى بەھيزە.
- ئەگەر دلاسى زانەو بەعەشىق و ئىمانەوە، بەرگىك، دەسىتە گولايك يان بىرۆكەيەكى باش، پىشكەش بەخودا بكەين، خودا قەبوولايان دەكات، خوا چى لەئىمە دەويت؟ شتەكانى گەورە؟! نا، ئەو كارە بچووكانەى كە بە ملكەچى، ئىمان، عەشىق و سادەييەوە ئەنجاميان دەدەين.
- ئايا ژيان بۆتان د ژواره ؟ ئەركەكانتان ئەنجام بدەن و دوعا بكەن لەخوا، بەلام بە ملكەچيەوە ئەركەكانتان ئەنجام بدەن، ئەو سات تاريكى د ژوارىيەكان لەناو دەچيت.
- ریّگا مهدهن له کاتی ناخوشی و مهشه قه تندا، ئیمانتان
 لاوازو له رزوك بیّت، وه فادار بن به رامبه ربه خودا، توفان ته واو هه رده بیّت.

- فیر بوونیکی نوی پیویسته تاکوو دل به ناگا بیته وه، کاتیك دل به ناگا بیته وه، کاتیك دل به ناگا بیته وه، رینمایی میشك ده کات تاکوو به ریگای راستدا بروات وه نوور له دله وه بی میشك ده دره وشیته وه.
- کرداره روالهتیهکان ئهوهنده گرنگ نین، به لکوو دوعاکانی
 پۆژانهی ئیوهیه که گرنگی ههیه.

ئیمه به چاوی پوالهتی بریار لهسهر ههموو شتیک دهدهین، به لام خودا سهیری دهروون ده کات، ئیمه کرداره پواله تیه کان به باشی ده زانین، به لام خودا سهیری نیه ته ده روونیه کان ده کات.

- مرۆ ئەر شتە نيە كەرا گرمانى دەكات، بەلكور شتىكە كە ئىرادە دەكات و دەپەرىت.
 - بي رهحمي لهترس پهيدا دهبيّت.
- ئايين و زمانه كان زۆرن، به لام زمانى رۆحى يەكىكە، ئەويش زمانى عەشق.
- عهشق و خۆشهویستی دهربرین واتا هاوکاری کردن به گهان خودا.
- ئەگەر عەشق و خۆشەويستىتان نەبيت، ناتوانن ھىچ كاريك
 ئەنجام بدەن.

- دەروازەكانى نوور بەپووى ھەموو ئەو كەسانەى كە لە دۆلە
 تارىكەكاندا دەۋىن كراوەيە.
- مهترسه کاتیک که ههوره تریشقه دهنرینیت ودهبیته توفان، چوونکه لهو دیوی ئهم ههوره تریشقه و توفانه وه، کهسیک بوونی ههیه که زهوی خولقاند و ئه و عاشق و میهره بانه.
- مرۆڭ دەبئت چارەنووسى خودايى خۆى لىه سىنوورى
 عەشقدا بچەسىيننيت.
- کاتیک ئازاریکمان تووش دهبیت، خودا پیدهکهنی چوونکه
 دهزانیت که ئازار زوو تیدهپهریت و بههنی رهنج و ئازاره که ژیان
 دهولهمهند دهبیت.
- خودا رازو نهینی مروقه، مروقه هیچ کات خوی ناناسیت،
 مهگهر ئهوهی که خودا بناسیت، قوولترین کهسایهتی مروقه شتیك
 نیه جگه له خودا.

- با وابیّت که ئه و که سه ی که هیچ کات فه رامو شمان ناکات،
 ئیمه ش له بیری نه که ین.
- شەرلە گەل شەيتانى ناخى مرۆۋەكان بكەن، نەوھك خودى
 مرۆۋەكان.
- بهدوای شادی عهشقدا بگهری، هیلاکی له میشکی تودایه،
 عهشق له سهرووی میشکهوهیه.
- ناکری له پیگای فه لسه فه وه خود ابناسی، به لکوو به دوای خود ادا بگه پی وه کوو وه لامده ره وه یه ک بی هه موو پیویستیه کانی پوحت.
- به بههرهترین گهنجی ژیان، دلیکه که عاشقه و له گهان
 ههمووان لهئاسوودهیی دایه.

له ريّگاى ژياندا، هه رگيز له هيچ شكستيّك بيّ ئوميّد مه به، خوات له گه لدايه.

• سهردهمی ئاسن وتوندی، پیویستی بهتهساموح و لیک تیگهیشتنه، دونیا رفزانیکی رهش بهری دهکات، به آلم رفزیک دهگاته هاودهردی و تهفاهوم و لیک تیگهیشتن.... لیک تیگهیشتن کهسانیکدا که دلهوه ههلدهقوولیت وه ناشتی و نارامی له دلی کهسانیکدا دهرویت که عهشق دهکهن.

- میللهتیک که سهرکرده و خواپه رست و زانایانی عاشقی خودانه، به راستی پیروز و موباره کن.
 - بۆ رزگاركردنى كەسانى ناپاك و شوومىش ھەول بده.
- هیچ کهس دوژمنی تۆ نیه، چوونکه له بهرنامهی خوداییدا،
 ویستی خودا پشتیوانی کردنه له تۆ.
- ژیان به ههموو رهههنده کانیشهوه جوانه، ههر سیبهریک بواریک و دیمهنیکی جوانی خودایه.
 - كەمتر قسەبكەين، زۆرتر ئىش بكەين.
- ئاواتەكان و موشكىلەكانتان و تەنانەت گوناھەكان بخەنە پال قاپى خودا، مەترسن لە بردنى تاريكى ووجوودتان بۆ حزوودى خودا، ئەقاپى خودا دانيشن، ھىچ شىتىك مەشارنەوە، ئەخزمەت ئەودا بەھەمان شىرە بن كە ھەن.
- پیرۆزن ئەو كەسانەى كە دلنكى پاكیان ھەیە، چوونكە لـه
 ھەموو رووداوەكان حزورى خودا دەبینن.
 - بەرزىرىن و بەھىزىترىن ياساى ژيان، ياساى عەشقە.

ناوەرۆك

لاپەرە	
٥	پیشه کی و مرگیر
٧	لەگەن بەديھىننەرى گەردوون
	پێشەكى:
11	بەشى يەكەم
11	بۆچى مرۆڤە باشەكان ئازار دەچێژن؟
بنین:	چۆن خۆمان ئەگەل رێساكانى ژياندا بگوو نې
٣٧	بهشى دووهم
٣٧	چۆن بەسەر كێشەكاندا زاڵ بين؟
٤١	بهشی سییهم :
٤١	فيّرى دوعا كردنم بكه
٦٧	بەشى چوارەم
٦٧	چۆن خۆشبەخت بېين؟
98	بەشى پينجەم؛

چۆن بەسەر ترسدا زال بىن؟	98
بەشى شەشەم	117
چاودێریچاودێری	117
· بەشى حەوتەم	
ِ رازو نهێنيهکان	
٠ ناومرۆك	